

Elisa Kähkönen

KOLLEKTIIVINEN NEUVOTTELU YKSITYISYYDEN RAJOISTA

Pääministeri Sanna Marinin yksityisyyden rajoista käyty
julkinen poliittinen keskustelu Twitterissä

Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunta

Pro gradu -tutkielma

Lokakuu 2023

TIIVISTELMÄ

Elisa Kähkönen: Kollektiivinen neuvottelu yksityisyyden rajoista. Pääministeri Sanna Marinin yksityisyyden rajoista käyty julkinen poliittinen keskustelu Twitterissä.

Pro gradu –tutkielma
Tampereen yliopisto
Viestinnän maisteriohjelma
Lokakuu 2023

Yksityisyyden ja julkisuuden välinen hallinta on olennainen osa pääministerin toimenkuvaa. Se ei kuitenkaan ole yksinkertainen tehtävä, sillä pääministerin yksityisyyden rajat eivät ole yhtä selkeät kuin tavallisella kansalaisella, ja pääministerin yhteiskunnallisen aseman vuoksi pääministeriin liittyvä yksityinen tieto herättää kiinnostusta laajalti koko yhteiskunnassa. Mediakentän murros ja sosiaalinen media ovat tuoneet osaltaan haasteita rajanvetoon ja rajojen hallintaan. Yksityisyyden hallintaa on tutkittu vuorovaikutuksen tutkimuksessa laajasti muun muassa sosiaalisen median ja yksityisen tiedon yhteisomistajuuden näkökulmista. Se, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään sosiaalisessa mediassa tai julkisessa poliittisessä keskustelussa, on kuitenkin jäänyt tutkimuksessa pitkälti huomiotta. Myöskään poliitikkojen yksityisyyden rajoja koskevaa kollektiivista neuvottelua ei ole tutkittu aiemmin.

Tämän tutkimuksen tavoitteena on tuottaa vuorovaikutukseen liittyvää tietoa siitä, miten yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua käydään Twitterissä (nykyisessä X:ssä). Tutkimusongelmaa tarkastellaan elokuussa 2022 silloisen pääministeri Sanna Marinin yksityisyyden rajoista käydyin kollektiivisen neuvottelun kautta. Tutkimuksen aineisto koostuu 60 twiittiketjusta ja 753 twiitistä, joissa käytiin keskustelua Marinin elokuussa 2022 levinneistä juhlimisvideoista ja pääministerin yksityisyydestä. Tutkimuksessa hyödynnettiin yksityisyyden hallinnan teoriaa sen vuorovaikutusprosessin kuvailemiseksi, jossa yksityistä tietoa hallitaan ja sen rajoista neuvotellaan. Julkisen keskustelun erityispiirteiden kuvailemiseksi hyödynnettiin julkisen keskustelun käsitettä. Tutkimus pohjautuu laadullisiin menetelmiin, ja aineisto analysoitiin yhdistäen laadullista sisällön erittelyä ja retorista diskurssianalyysia.

Tulokset osoittavat, että pääministeri Sanna Marinin yksityisyyden rajoja koskevassa kollektiivisessä neuvottelussa ilmenee kolme diskurssia: konservatiivisen naiskuvan diskurssi, liberaalin naiskuvan diskurssi sekä poliittisen johtajuuden kuvan diskurssi. Kaksi ensimmäistä diskurssia muodostuvat naisen yhteiskunnalliseen rooliin liittyvistä merkityksistä ja ne ovat keskenään kamppailevia diskursseja julkisessa poliittisessä keskustelussa. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssi muodostuu poliittiseen johtajuuteen liittyvistä merkityksistä. Diskurssissa poliittinen johtajuus hahmotetaan lähtökohtaisesti siitä oletuksesta käsin, että poliittinen johtaja on mies.

Tuloksista voidaan päätellä, että kun pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti Twitterissä, keskustelua käydään kolmesta todellisuudesta käsin. Kaksi ensimmäistä todellisuutta ilmentävät kahta erilaista naisen yhteiskunnalliseen asemaan liittyvää todellisuutta. Kolmas todellisuus taas ilmentää poliittiseen johtajuuteen liittyvää todellisuutta ja on yhteydessä naisen yhteiskunnalliseen asemaan liittyviin todellisuuksiin, sillä poliittisen johtajuuden todellisuudessa poliittiset johtajat ovat miehiä, ja naiset ovat ikään kuin poissuljettuja tästä todellisuudesta. Tulokset myös kertovat naisiin liittyvistä asenteista yhteiskunnassa. Kun neuvotellaan naispääministerin yksityisyyden rajoista, neuvotellaan todellisuudessa yksityistä tietoa koskevan henkilön sukupuoleen eli naiseuteen liittyvistä asenteista. Lisäksi tulokset osoittavat, että tunnettujen henkilöiden ja median osallistumisella kollektiiviseen neuvotteluun ja julkiseen poliittiseen keskusteluun on paljon merkitystä. Havainnot ovat merkittäviä tutkimuksen tuottaman yhteiskunnallisen keskusteluun liittyvän syvemmän ymmärryksen näkökulmasta.

Avainsanat: julkinen keskustelu, yksityisyyden hallinta, yhteiskunnallinen viestintä, Twitter, X

Tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	PÄÄMINISTERIN YKSITYISYYDEN RAJAT	4
	2.1 Pääministerin asema Suomessa	4
	2.2 Marinin pääministerikausi ja mediahuomio	6
	2.3 Juhlimista koskeva mediakohu	9
3	TWITTER JULKISEN POLIITTISEN KESKUSTELUN AREENANA.....	14
	3.1 Teknologiavälitteinen vuorovaikutus ja Twitter	14
	3.2 Julkinen poliittinen keskustelu Twitterissä	18
4	YKSITYISYYDEN HALLINNAN TEORIA.....	22
5	RETORIikka	26
6	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN.....	29
	6.1 Tutkimusongelma ja tutkimuskysymykset.....	29
	6.2 Tutkimusmenetelmä.....	31
	6.3 Aineisto, aineiston keruu ja rajaus	32
	6.4 Aineiston analyysimenetelmät	34
	6.5 Tutkimuseettinen pohdinta.....	39
7	TULOKSET	41
	7.1 Twitterin julkisen poliittisen keskustelun affordanssit.....	41
	7.1.1 Julkisen poliittisen keskustelun laatu ja laajuus	41
	7.1.2 Julkisen poliittisen keskustelun osallistujat.....	43
	7.1.3 Twitterin toimintojen hyödyntäminen	45
	7.2 Julkisen poliittisen keskustelun diskurssit.....	49
	7.2.1 Konservatiivinen naiskuva	51
	7.2.2 Liberaali naiskuva.....	54
	7.2.3 Poliittisen johtajuuden kuva	57
	7.3 Julkisen poliittisen keskustelun diskurssien retoriikka	60
	7.3.1 Kaikissa diskurssissa esiintyvät retoriset keinot.....	61
	7.3.2 Kahdessa diskurssissa esiintyvät retoriset keinot	65
	7.3.3 Yhdessä diskurssissa esiintyvä retorinen keino	67
8	POHDINTA.....	70
	8.1 Tulosten tarkastelu	70
	8.2 Tutkimuksen arviointi	80
	8.3 Jatkotutkimusehdotukset	84
	KIRJALLISUUS	87

1 JOHDANTO

Media ja julkisuus ovat erottamaton osa pääministerin toimenkuvaa (Isotalus, 2017a) ja merkittävänä poliittisen vallan käyttäjänä pääministerin on jopa mahdotonta päästä median huomiosta eroon (Uimonen, 2011, 11–23). Pääministeri on roolinsa ohella kuitenkin myös yksityinen henkilö, jota koskee yhtäläinen oikeus Suomen perustuslaissa määriteltyyn yksityiselämän suojaan (Perustuslaki, 1999/731, § 10) ja inhimillinen tarve säädellä yksityisyyden piiriin kuuluvaa tietoa (Petronio, 2002). Yksityisyys voidaan määritellä itseen tai ryhmään pääsyyn liittyväksi valikoivaksi kontrolliksi (Altman, 1976, 8). Pääministerin yksityisyyden ja julkisuuden välinen hallinta ei kuitenkaan ole yksinkertaista, sillä pääministerin yksityisyyden rajat eivät ole yhtä selkeät kuin tavallisella kansalaisella. Pääministeriin liittyvä yksityinen tieto herättää myös laajalti kiinnostusta koko yhteiskunnassa pääministerin yhteiskunnallisen aseman vuoksi. Mediakentän murros ja sosiaalinen media ovat tuoneet osaltaan haasteita rajojen hallintaan. Nykyisessä mediamaisemassa, joka on julkisuuden osalta ”kaiken kattava, ympärivuorokautinen ja erittäin paljastava” (Uimonen, 2011, 412), pääministeriltä vaaditaan kykyä käsitellä julkisuutta ja mediataitoja (Myllymäki, 2010) sekä viestintäosaamista (Isotalus, 2017d).

Kiinnostavan näkökulman pääministerin yksityisyyden hallintaan tuo yksityisyyden hallinnan teoria (*communication privacy management theory*), joka kuvaa tasapainottelua yksityisen tiedon jakamisen ja jakamatta jättämisen välillä (Petronio, 2002) ja korostaa sitä vuorovaikutusprosessia, jossa yksityistä tietoa hallitaan ja sen rajoista neuvotellaan (Petronio ym., 2013). Teorian mukaan yksityistä tietoa voidaan omistaa sekä yksin että yhdessä (Altman, 1976; Petronio, 2002), ja sen rajoja hallitaan vuorovaikutuksessa, jossa yksityisyyden rajoista neuvotellaan yhdessä yksityisen tiedon yhteisöomistajien kesken (Petronio, 2013). Neuvottelu yksityisyyden rajoista ei usein kuitenkaan ole yksiselitteistä tai selkeää (Petronio, 2013).

Sanna Marin nimitettiin Suomen 76. hallituksen pääministeriksi 10.12.2019 (Valtioneuvosto, n.d.c). Nimittämishetkellään hän oli Suomen historian nuorin ja kolmas naispääministeri (Valtioneuvosto, n.d.d) ja myös maailman nuorin pääministeri (esim. Abend, 2020; Esfandiari & Wiley, 2020; Sundqvist, 2019). Marinin 20.6.2023 saakka kestänyttä pääministerikautta ja sen aikaista mediajulkisuutta määrittivät sekä ulkopoliittiset että henkilökohtaiset ja yksityiselämään liittyvät asiat. Elokuussa 2022 Iltalehti julkaisi sosiaalisessa mediassa leviä-

viä videoita, joissa Marin juhli julkisuudesta tunnettujen henkilöiden kanssa (Harju, 2022). Yksityisestä tiedosta tuli hetkessä julkista. Videot ja niiden yhteydessä levinnyt muu Marinin juhlamiseen ja juhlimisseuraan liittyvä materiaali (esim. Naski, 2022; Vuorikoski ym., 2022) herättivät laajaa kiinnostusta niin kotimaisessa (esim. Bjurström & Hevonoja, 2022; Luukka, 2022; Siniauer & Körkkö, 2022) kuin kansainvälisessä mediassa (esim. Aittokoski, 2022; Greenall, 2022; Kale, 2022). Kansainvälisesti keskusteltiin siitä, onko pääministerin sopivaa juhliä (esim. Töyrylä & Sulasma, 2022). Kotimaassa taas pohdittiin esimerkiksi kysymyksiä pääministerin harkintakyvystä, lähipiiristä, päihteiden käytöstä sekä kansallisesta turvallisuudesta (esim. Hakahuhta ym., 2022; Lehtinen & Nalbantoglu, 2022; Siniauer & Körkkö, 2022). Mediakohun on nähty liittyvän ensisijaisesti siihen, millainen käytös on pääministerille sopivaa pääministeri-instituution edustajana ja naispoliitikkona. Lisäksi on pohdittu kysymyksiä siitä, ketkä voivat kuulua pääministerin lähipiiriin. (Eskonen, 2022; Haapala, 2022.) Mediakohu on myös nähty esimerkkinä median murroksesta, sillä sosiaalisen median kautta juhliwaan pääministeriin liittyvä kuvasto levisi uudella tavalla kaikkien nähtäville (Haapala, 2022).

Mediakohussa kiinnostavaa on se, miten pääministeri Marinin yksityiselämän tapahtumista tuli julkisen poliittisen keskustelun aiheita. Kyse ei ollut enää Marinin henkilökohtaisesta yksityisyyden hallinnasta, sillä yksityisestä tiedosta oli jo tullut julkista riippumatta siitä, olisiko Marin halunnut tiedon julkiseksi. Marinin yksityiselämään liittyvää tietoa hallittiin nyt yhdessä yhteiskunnallisella tasolla ja julkisessa poliittisessa keskustelussa neuvoteltiin kollektiivisesti siitä, millaiset pääministerin yksityisyyden rajat ovat tai niiden tulisi olla, millaisia sääntöjä rajoihin liittyy ja onko rajoja rikottu. Median tavoin myös kansalaiset kävivät kollektiivista neuvottelua pääministerin yksityisyyden rajoista Marinin juhlamista koskevan mediakohun aikana useissa eri viestintäkanavissa, kuten sosiaalisen median alustoilla.

Yksityisyyden rajojen rikkoutumisella voi olla vaikutusta luottamukseen (Petronio & Reiersen, 2015). Eduskunnan luottamus ja vaalimenestys ovat keskeisiä kansanvaltaisen järjestelmän, parlamentarismiin nojaavan valtioneuvoston ja pääministerin kannalta (Myllymäki, 2010, 330). Edustuksellisen demokratian kannalta olennainen käsite on legitimitetti, jolla tarkoitetaan laajimmillaan jonkin järjestelmän oikeutusta, kuten kysymyksiä siitä, miksi kansalaisten tulisi kunnioittaa valtion auktoriteettia tai noudattaa valtion lakeja (Heywood, 2019). Pääministerin valta-aseman kannalta on oleellista, että häntä kohtaan koetaan legitimitettiä ja luottamusta, johon liittyvää arviointia kansalaiset tekevät myös median perusteella.

Kansalaiset ja media käyvät pääministeriin liittyvää arviointia julkisessa keskustelussa. Julkista keskustelua voidaan pitää perustavanlaatuisena osana demokratiaa ja demokraattista prosessia (Bächtiger ym., 2018; Gastil, 2008, 4–18; Habermas, 1991, 1–26). Julkista poliittista keskustelua käydään muodollisesti ja epämuodollisesti tuttujen ja tuntemattomien kanssa (Schmitt-Beck & Grill, 2020) monilla eri viestinnän tasoilla ja tilanteissa (Gastil, 2008, 11). Tänä päivänä yksi merkittävä areena julkiselle poliittiselle keskustelulle on sosiaalinen media.

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua pääministerin yksityisyyden rajoista. Twitter on yhteiskunnallisesti merkittävä sosiaalisen median alusta (Isotalus ym., 2018) ja julkisen poliittisen keskustelun areena. Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tuottaa vuorovaikutukseen liittyvää tietoa siitä, miten yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua käydään Twitterin julkisessa poliittisessä keskustelussa. Tutkimusongelmaa tarkastellaan Marinin yksityisyyden rajoista käydyssä kollektiivisen neuvottelun kautta. Yksityisyyden hallintaa on tutkittu aiemmin esimerkiksi sosiaalisen median (esim. Arpaci, 2020; Child ym., 2015; Choi & Bazarova, 2015; DeGroot & Vik, 2017; De Wolf, 2020; Zhang & Fu, 2020; Wu 2019; Yang ym., 2016) ja yksityisen tiedon yhteisomistajuuden (esim. Brockhage & Phillips, 2016; Bute & Brann, 2015; Colaner ym., 2022; Miller ym., 2016) näkökulmista. Näkökulma siitä, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään sosiaalisessa mediassa tai julkisessa poliittisessä keskustelussa, on kuitenkin jäänyt paljolti huomiotta. Myöskään poliitikkojen yksityisyyden rajoja koskevaa neuvottelua ei ole aiemmin tutkittu.

Tutkimus tukee YK:n (Valtioneuvosto, n.d.a) kestävän kehityksen globaalin Agenda2030-toimintaohjelman tavoitetta eriarvoisuuden vähentämisestä (tavoite 10) sekä tavoitetta rauhan, oikeudenmukaisuuden ja hyvän hallinnon edistämistä (tavoite 16) tarjoamalla uudenlaista tutkimustietoa julkisesta poliittisesta keskustelusta. Koska julkinen keskustelu on demokratian kivijalka (Bächtiger ym., 2018; Gastil, 2008, 4–18; Habermas, 1991, 1–26), tutkimuksen tuoman tiedon avulla voidaan paremmin ymmärtää julkista poliittista keskustelua. Ymmärryksellä voidaan edistää kansalaisten poliittista osallistumista julkisen poliittisen keskustelun osalta sekä joustavaa, kaikkia koskevaa, osallistavaa ja edustavaa päätöksentekoa modernissa demokratiassa.

2 PÄÄMINISTERIN YKSITYISYYDEN RAJAT

“Mä uskon, että jokainen poliitikko – – joutuu miettimään, minkä verran omista henkilökohtaisista asioista – – on valmis tuomaan julkisuuteen itsensä ohella”, poliitikko ja kansanedustaja Ben Zyskowicz totesi Yleisradion Poliitikka-Suomen (2021) poliitikkojen kohtaamia kohuja ja selkkauksia käsittelevässä jaksossa. Samassa jaksossa entinen pääministeri Matti Vanhanen pohti, miten hänen yksityiselämäänsä kuuluvat asiat ovat eläneet mediassa omaa elämäänsä hänen poliittisen uransa aikana. Pääministerin yhteiskunnallisen aseman vuoksi tämän yksityisyyden rajat eivät ole yhtä selkeät kuin tavallisella kansalaisella. Pääministeriin liittyvä yksityinen tieto myös herättää laajalti kiinnostusta koko yhteiskunnassa. Media ja julkisuus ovat erottamaton osa pääministerin roolia (Isotalus, 2017a) ja samalla tärkeä työkalu. Toisaalta inhimillinen tarve säädellä yksityisyyden piiriin kuuluvaa tietoa (Petronio, 2002) koskee myös pääministereitä ja muita poliitikkoja. Poliitikoilta vaaditaan kykyä käsitellä julkisuutta (Myllymäki, 2010, 333–334) ja tasapainottelua yksityisen tiedon paljastamisen ja salaamisen välillä. Seuraavissa alaluvuissa käsitellään pääministerin yksityisyyden rajoja sekä suhdetta julkisuuteen ja mediaan. Ensin tehdään katsaus pääministerin asemaan Suomessa ja siihen, miten erottamaton osa media ja sen tuoma julkisuus ovat pääministerin toimintaympäristöä. Seuraavaksi pureudutaan Sanna Marinin pääministerikauteen ja Mariniin kohdistuneeseen mediahuomioon. Lopuksi syvennyttään kohuun, jossa Marinin juhlimisvideot levisivät julkisuuteen, ja jonka myötä pääministerin yksityisyyden rajoista käytiin julkista poliittista keskustelua. Tapahtumien lisäksi käsitellään median roolia julkisessa poliittisessä keskustelussa kohun aikana.

2.1 Pääministerin asema Suomessa

Pääministeri on Suomessa merkittävä poliittisen vallan käyttäjä. Ennen vuoden 1999 perustuslakiuudistusta presidentin asema poliittisen vallan käyttäjänä oli pääministerin asemaa vahvempi, mutta perustuslakiuudistuksen jälkeen pääministeri “nousi tasavallan presidentin varjosta valtiosääntöiseksi vallankäyttäjäksi” (Myllymäki, 2010, 313). Pääministerin tehtävänä on johtaa valtioneuvostoa sekä edustaa Suomea Eurooppa-neuvostossa ja ”muussa valtion ylimmän johdon osallistumista vaativassa Euroopan unionin toiminnassa” (Perustuslaki,

1999/731, § 66). Pääministerin johtama valtioneuvosto johtaa Suomen ulkopoliitikkaa yhdessä tasavallan presidentin kanssa (Perustuslaki, 1999/731, § 93). Valtioneuvoston asema on vahva hallitusvallan käytössä, ja valtioneuvoston johtajana pääministerillä on poliittisessa järjestelmässä keskeinen rooli (Myllymäki, 2010, 323).

Pääministeri johtaa hallituksen politiikkaa ja valvoo hallitusohjelman toimeenpanoa (Valtioneuvosto, n.d.b). Vuoden 1999 perustuslakiuudistuksen jälkeen parlamentarismien asema on vakiintunut Suomessa, ja hallitusohjelmasta on tullut merkitykseltään aiempaa sitovampi (Myllymäki, 2010, 322). Suomessa valtiojärjestys rakentuu edustukselliseen demokratiaan, jossa kansan valtiovaltaa edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta (Perustuslaki, 1999/731, § 2). Pääministerin valitsee eduskunta (Perustuslaki, 1999/731, § 61), jonka edustajat valitaan vaaleilla (Perustuslaki, 1999/731, § 25). Tasavallan presidentti nimittää pääministerin tehtävään (Perustuslaki, 1999/731, § 61).

Valtioneuvosto koostuu pääministeristä ja muista ministereistä, joiden ”on oltava rehellisiksi ja taitaviksi tunnettuja Suomen kansalaisia” (Perustuslaki 1999/731, § 60). Myllymäen (2010, 333) mukaan nämä vaaditut ominaisuudet ulottuvat korostuneesti pääministeriin valtioneuvoston johtajana. Lisäksi pääministeriltä vaaditaan kykyä käsitellä julkisuutta sekä pääministerin toimivaltaan kuuluvissa asioissa että yksityishenkilönä (Myllymäki, 2010, 333–334).

Media on erottamaton osa pääministerin ja kaikkien poliitikkojen toimintaympäristöä (Isotalus, 2017a). Yhtäältä media on poliitikoille tärkeä työkalu esimerkiksi tunnettuuden kasvattamisen ja poliittisen viestinnän kannalta, mutta toisaalta se voi olla poliitikon henkilökohtaisen elämän kannalta hyvin raadollinen. Median korostuneeseen rooliin yhteiskunnassa liittyy medioitumisen käsite (Isotalus, 2017b). Sillä viitataan prosessiin, jossa median vaikutusvalta eri yhteiskunnan osa-alueilla on kasvanut. Poliitiikan medioitumisen myötä median merkitys politiikassa on kasvanut, ja se heijastuu yhä enemmän poliittiseen toimintaan ja politiikan toimijoihin. (Isotalus, 2017b.)

Pääministerin poliittisen vaikutusvallan takia hänen on oltava esillä mediassa (Uimonen, 2011, 23). Suomen perustuslakiuudistuksen jälkeen pääministeristä on tullut median merkittävin kiinnostuksen kohde, mikä vaatii pääministeriltä sopeutumista, sillä pääministerin on jopa

mahdotonta päästä median huomiosta eroon (Uimonen, 2011, 11–12). Nykyään pääministerin rooliin kuuluu se, että hänen odotetaan kommentoivan mediassa sellaisiakin asioita, jotka eivät kuulu suoranaisesti valtiovallan toimivaltaan tai poliittiseen päätöksentekoon. Pääministeri onkin tarvinnut jo vuosikymmenten ajan hyviä mediataitoja ja muita mediassa pärjäämisen kannalta tarvittavia ominaisuuksia. Median kehitys ja internet ovat vain korostaneet näiden taitojen tarvetta. (Uimonen, 2011, 15–24.) Nykyinen mediamaisema on julkisuuden osalta ”kaiken kattava, ympärivuorokautinen sekä erittäin paljastava”. Suomen pääministerin tulisi-kin miettiä tarkasti strategiaansa mediassa ja julkisuudessa ja myös toteuttaa valittua strategiaa ammattimaisesti. (Uimonen, 2011, 412.) Tähän pääministeri tarvitsee viestintäosaamista (Isotalus, 2017d).

Kansanvaltaisen järjestelmän, parlamentarismiin nojaavan valtioneuvoston ja pääministerin kannalta olennaista on, että ne nauttivat vaalimenestystä ja eduskunnan luottamusta (Myllymäki, 2010, 330). Edustuksellisen demokratian kannalta keskeinen asia on legitimizeetti, jolla tarkoitetaan laajimmillaan jonkin järjestelmän oikeutusta, kuten kysymyksiä siitä, miksi kansalaisten tulisi kunnioittaa valtion auktoriteettia tai noudattaa valtion lakeja (Heywood, 2019). Erityisesti pääministeri on poliittisen valvonnan keskiössä (Myllymäki, 2010, 325–331). Pääministerin vallan kannalta on oleellista, että häntä kohtaan koetaan legitimizeettiä, sillä häntä kohtaan koetun legitimizeetin horjuessa myös hänen poliittinen valta-asemansa horjuu. Koska pääministeri on paljon esillä mediassa (Uimonen, 2011), kansalaiset tekevät arvioita pääministeriä kohtaan koetusta luottamuksesta myös median perusteella. Tämän takia sillä on merkitystä, miten pääministeri mediassa esiintyy, ja minkälaista keskustelua pääministeristä käydään mediassa ja sosiaalisessa mediassa.

2.2 Marinin pääministerikausi ja mediahuomio

Sanna Marin nimitettiin Suomen 76. hallituksen pääministeriksi 10.12.2019 (Valtioneuvosto, n.d.c) ja hän oli Suomen historian nuorin ja kolmas naispääministeri (Valtioneuvosto, n.d.d). Pääministeriksi tullessaan Marin oli 34-vuotias ja nimittämishetkellään myös maailman nuorin pääministeri (esim. Abend, 2020; Esfandiari & Wiley, 2020; Sundqvist, 2019). Marinin pääministerikautta ja sen aikaista Marinin käsittelyä mediassa määrittivät sekä ulkopoliittiset että henkilökohtaiset ja yksityiselämään liittyvät asiat. Yksityisestä tuli jossain määrin julkista.

Marinin 20.6.2023 päättyneen pääministerikauden aikaisia tapahtumia olivat muun muassa COVID-19-viruksen aiheuttama pandemia, Venäjän aloittama hyökkäyssota Ukrainaan, energiakriisi sekä Suomen liittyminen Natoon, jotka ovat kaikki historiallisesti merkittäviä tapahtumia. Marin oli pääministerikautensa aikana näiden tapahtumien tiimoilta toistuvasti esillä mediassa myös kansainvälisesti (esim. Bayer, 2022; Davies, 2022; Euronews, 2022; Henley & Roy, 2020; Kauranen, 2023; Liboreiro, 2022; McCandless Farmer, 2023). Historiallisesti merkittävien tapahtumien lisäksi Marinin pääministerikauden ulkopoliitikassa poikkeuksellista oli Marinin saama kansainvälinen huomio. Helsingin Sanomien (Luukka, 2023) mukaan toukokuussa 2023 Marin oli saanut viimeisen vuoden aikana yli 800 haastattelupyynnötä kansainväliseltä medialta, minkä arvioitiin olevan enemmän kuin kaikkien Suomen 2000-luvun pääministereiden saamat kansainväliset haastattelupyynnöt yhteensä.

Marin on ollut toistuvasti esillä kansainvälisessä mediassa muun muassa johtajuuden ja nuorena iässä saavuttamansa aseman takia, ja hänet on useissa medioissa listattu maailman vaikutusvaltaisimpien joukkoon. Listausten perusteluissa on mainittu Marinin johtajuus COVID-19-pandemian aikana, Marinin toiminta Venäjän sanktioiden määräämisen ja Suomen NATO-hakemuksen aikana, nuori ikä sekä se, miten Marin johti pääministerinä valtioneuvostoa, jonka muodosti viisi naisen johtamaa puoluetta. (BBC, 2020; Financial Times, 2022; Forbes, 2022a; Time, 2021.) Marin on saanut myös muita tunnustuksia kansainvälisesti, kuten New York Universityn kunniatohtorin arvonimen (HS, 2023) ja Helmut Schmidin tulevaisuuspalkinnon (STT, 2023). Tunnustusten perusteluissa on mainittu Marinin johtajuus, selkeät arvot, poliittinen tyyli, suorapuheisuus, Nato-jäsenyyden puolesta puhuminen, Venäjän hyökkäyksen vastustaminen sekä johtaminen koronapandemian aikana (HS, 2023; STT, 2023).

Kansainvälisessä mediassa Marin on esiintynyt esimerkiksi Time-lehden kannessa (Lehtonen, 2021) ja Vogueissa (Clarke, 2022; Donadio, 2020). Myös Marinin poseeraus kotimaisen Trendi-lehden kannessa (Karsikas, 2020) on puhututtanut kotimaassa ja kansainvälisesti. Sakki ja Martikainen (2022) tutkivat Trendi-lehden kannesta nousutta verkkokeskustelua Vauva.fi-foorumissa ja havaitsivat verkkokeskustelussa misogynistisen eli naisvihamielisen diskurssin. Misogynistinen diskurssi ilmeni moraalittoman, epäpätevän, laskelmoivan ja ala-arvoisen naisen affektiivisdiskursiivisina käytänteinä. Sitä kuvasivat verkkokeskustelussa esitetyt ajatukset siitä, että naiset olisivat vähemmän rationaalisia kuin miehet, ja että naispoliitikot käyttäisivät

sukupuoltaan poliittisena pelikorttina. Misogynistinen diskurssi muovasi Marinia ja muita naispoliitikkoja koskevaa käsitystä sellaiseksi, jossa naispoliitikot nähtiin miesten seksuaalisten halujen kohteena ja miehiä alempiarvoisina. Se myös kärjisti ja epäinhimillisti käytyä keskustelua, sillä verkkokeskustelu sisälsi halventamista, pilkkaamista, pienentämistä, nöyryyttämistä, epäinhimillistämistä ja muita toiseuttavan käyttäytymisen muotoja. (Sakki & Martikainen, 2022.) Marinin kohtaamaa seksismiä on käsitelty myös mediassa (esim. Kale, 2020), ja Marin on kertonut itse kansainvälisessä mediassa kokemuksistaan nuorena naisena politiikassa (esim. Abend, 2020; Esfandiari & Wiley, 2020).

Marinin henkilökohtaisista ominaisuuksista mediassa on nostettu esille esimerkiksi aitous (esim. Kale, 2020), innostavuus (esim. Jantunen & Ranta, 2019), päättäväisyys (esim. Kale, 2020), käytännönläheisyys ja täsmällisyys (esim. Abend, 2020; Ahonen, 2022; Elo, 2023; Jantunen & Ranta, 2019), ahkeruus (esim. Ala-Heikkilä, 2022), nopea oppimiskyky (esim. Jantunen & Ranta, 2019), strategisuus (esim. Elo, 2023), halu edistää ja ratkaista asioita (esim. Donadio, 2020; Elo, 2023; Esfandiari & Wiley, 2020; Kale, 2020; Lakka & Vesala, 2020) sekä paineensietokyky (esim. Jantunen & Ranta, 2019). Myös Marinin pukeutumistyyli (esim. Donadio, 2020; Lehmusvesi, 2022; Valavaara, 2022) on puhututtanut kotimaassa ja kansainvälisesti.

Marinin suosio sosiaalisessa mediassa on herättänyt huomiota erityisesti Instagramin osalta (esim. Tervo, 2021; Vuortama, 2022). Esimerkiksi Marinin julkaisemien selfieiden tyyli ja niissä käytetyt filtrit eli suodattimet ovat herättäneet keskustelua (esim. HS, 2022; Keski-Heikkilä, 2022; Lehtonen, 2022). Vuoden 2023 alussa Marinin Instagram-tili saavutti miljoona seuraajaa, mikä on poikkeuksellista suomalaisten poliitikkojen historiassa (Kirjonen, 2023). Vaikka Marin jakoi pääministerikaudellaan sosiaalisessa mediassa myös epämuodollisempaa sisältöä, joukossa oli myös paljon ammattilaisten ottamia kuvia (Karppi, 2021) sekä pääministerin työhön ja siihen liittyviin ajankohtaisiin tapahtumiin liittyvää sisältöä. Marin ei ole tuonut paljon yksityiselämänsä kuuluvia asioita esille omissa sosiaalisen median kanavissaan, vaikka erityisesti Instagram on hänelle merkittävä viestintäkanava.

Suuremmat Marinia koskevat pääministerikauden aikaiset kotimaiset mediakohut liittyivät ateriaedun ohella (esim. Ristamäki & Liski, 2021) Marinin yksityiselämään ja vapaa-aikaan.

Marinin pääministerikaudella hänen yksityiselämäänsä kuuluvia asioita käsiteltiin usein mediassa, vaikka Marin kertoi haluavansa pitäytyä henkilökohtaisten asioiden sijaan asiakysymyksissä ja suojella yksityisyyttään (esim. Abend, 2021; Luukka, 2023). Marin kuitenkin toi pääministerikaudellaan usein yksityiselämäänsä liittyviä asioita julkisuuteen. Marin kertoi säännöllisesti mediahaastatteluissa tyttärestään (esim. Donadio, 2020; Hakulinen, 2022; Kale, 2020; Tänav, 2023) ja silloisesta puolisostaan (esim. Donadio, 2020; Saloranta, 2022). Lisäksi Marin kertoi lapsuudestaan sateenkaariperheessä (esim. Donadio, 2020; Haili, 2021; Mattila, 2017; Pekonen, 2021a) ja suhteestaan alkoholismia sairastaneeseen, jo edesmenneeseen isäänsä (esim. Kale, 2020; Pekonen, 2021a). Marin kertoi myös harrastuksistaan ja vapaa-ajanvietto-tavoistaan (esim. Clarke, 2022; Pekonen, 2021b; Pudas & Simoinen, 2023; Saloranta, 2022; Välske, 2022). Toukokuussa 2023 Marin ilmoitti Instagramissa hakevansa puolisonsa kanssa avioeroa (esim. Nykänen, 2023), ja kotimaan lisäksi asiasta uutisoitiin laajasti kansainvälisessä mediassa (esim. Pyy, 2023). Esimerkiksi BBC:n julkaisema uutinen Marinin erosta (Gregory, 2023) nousi BBC:n verkkosivuston luetuimmaksi uutiseksi (Luukka, 2023). Pääministerikautensa jälkeen Marin on pyytänyt sosiaalisen median kanavissaan, ettei media enää käsitelisi hänen yksityiselämäänsä ja todennut, että median kohtelu on tuntunut hänestä ”kohtuuttomalta ja täysin ylimitoitettulta” (Kangas & Piirainen, 2023; Tammela, 2023).

2.3 Juhlimista koskeva mediakohu

Ilta-lehti julkaisi 17.8.2022 sosiaalisessa mediassa leviäviä videoita, joissa silloinen pääministeri Marin juhli julkisuuden henkilöiden seurassa (Harju, 2022). Videot oli alun perin julkaistu paikalla olleen julkisuuden henkilön yksityisen Instagram-tilin Stories- eli Tarinat-osiassa (Siniauer & Körkkö, 2022), jonka jälkeen videot lähtivät leviämään sosiaalisessa mediassa. Pian sosiaalisessa mediassa kiisteltiin siitä, puhuttiinko videolla ”jallujengistä” tai ”jauhojengistä”, jonka tulkittiin viittaavan huumeiden käyttöön (esim. Juusola, 2022). Esimerkiksi silloisen oppositio-puolue Perussuomalaisten puheenjohtaja Riikka Purra ja silloisen hallituspuolue Suomen Keskustan kansanedustaja Mikko Kärnä ehdottivat, että Marinin tulisi mennä huumetestiin (esim. Bjurström & Hevonoja, 2022; Luukka, 2022). Epäilyjen pyyhkimisen ja ”oman oikeusturvansa takia” Marin kävi huumausainetestissä (esim. Tikkala, 2022), joka osoittautui negatiiviseksi (esim. Piirainen, 2022; Valtioneuvoston viestintäosasto, 2022). Juhlimisvideoiden leviämisen

yhteydessä Marinin juhlimisesta ja juhlimisseurasta levisi myös muuta materiaalia julkisuuteen (esim. Naski, 2022; Vuorikoski ym., 2022). Pääministeri Marinin vapaa-ajan vietto herätti keskustelua myös ennen elokuun 2022 kohua kotimaassa ja kansainvälisesti, kun Marin juhli koronapandemian aikana (esim. Mykkänen, 2021; STT-YLE, 2021; Torvinen ym., 2021).

Kotimaisen huomion lisäksi elokuun 2022 kohu herätti myös laajaa kansainvälistä huomiota (esim. Aittokoski, 2022; Greenall, 2022; Kale, 2022; Sommerlad, 2023; Thomas, 2022; Töyrylä & Sulasma, 2022). Kansainvälisesti tapahtumaketju herätti keskustelua siitä, onko pääministerin sopivaa juhlia (esim. Töyrylä & Sulasma, 2022). Kun Forbes (2022a) listasi Marinin vaikutusvaltaisimpien naisten joukkoon, perusteluissa tuotiin esille se kaksoisstandardi, jossa miesjohtajien sallitaan toimia haluamallaan tavalla, mutta naisjohtajien tanssiminen tuomitaan (Forbes, 2022b). Myös muussa kansainvälisessä mediassa korostettiin naisjohtajien ja naispoliitikkojen kohtaamia kaksoisstandardeja (esim. Alexander, 2022; Clarke, 2022; Dastagir, 2022). Lisäksi Marinin kohtaama seksismi ja ikään perustuvan syrjintä huomioitiin (esim. Dastagir, 2022). Marin sai kansainvälisesti tukea esimerkiksi yhdysvaltalaiselta poliitikolta Hillary Clintonilta (STT, 2022c) sekä muilta naisilta ympäri maailmaa heidän julkaistessaan tanssivideoita itsestään Marinin tueksi (Tourelle & Young, 2022). Kansainvälisesti mediassa ihmeteltiin, miksei Marin saisi juhlia. Asia on nostettu myöhemminkin keskusteluun kansainvälisessä mediassa (esim. Parkkari, 2023), mutta keskustelu on jäänyt tasolle, jossa keskustellaan naisen roolista ja ihmetellään, miksi naisen juhlimisesta kohutaan.

Suomalaisessa julkisessa keskustelussa taas pohdittiin kysymyksiä esimerkiksi pääministerin harkintakyvystä, lähipiiristä, päihteiden käytöstä sekä kansallisesta turvallisuudesta (esim. Hakahuhta ym., 2022; Lehtinen & Nalbantoglu, 2022; Siniauer & Körkkö, 2022; STT, 2022a). Suomalaisessa mediassa keskusteltiin paljon siitä, millä tavalla Marinin käyttäytyminen vaikuttaa hänen työhönsä pääministerinä. Suhtautuminen Mariniin jakaa suomalaisia (Luukka, 2023), ja kohun todellisia vaikutuksia voidaan arvioida pidemmällä aikavälillä. Kuitenkin esimerkiksi pian kohun jälkeen lokakuussa 2023 Uutissuomalaisen teettämässä kyselyssä noin viidennes vastaajista arvioi, että Marin on onnistunein eduskuntapuolueiden puheenjohtaja (STT, 2022b). Eduskuntavaaleissa 2023 Marin oli suhteellisen äänimäärän osalta maan eniten ja absoluuttisen äänimäärän osalta maan toiseksi eniten ääniä saanut ehdokas (Ovaskainen ym., 2023). Eduskuntavaaleissa 2023 Marinin johtama Suomen Sosialidemokraattinen Puolue

jäi kuitenkin kolmanneksi. Kansallinen Kokoomus voitti 20,8 prosenttia äänimääristä, Perussuomalaiset saivat toiseksi suurimman äänimäärän 20,1 prosentilla ja Suomen Sosialidemokraattinen Puolue kolmanneksi suurimman äänimäärän 19,9 prosentilla. (Oikeusministeriö, 2023.) Marin kertoi olevansa tyytyväinen tulokseen, sillä Suomen Sosialidemokraattinen Puolue kasvatti valittujen kansanedustajien määrää, mutta olisi myös halunnut jatkokauden pääministerinä (Keski-Heikkilä, 2023). Eduskuntavaalien jälkeen Marin ilmoitti jättävänsä Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen puheenjohtajuuden syyskuun 2023 puoluekokouksen jälkeen ja perusteli päätöstään kuluneen hallituskauden raskaudella (esim. Keski-Heikkilä, 2023; Lakka & Tikka, 2023). Eduskuntavaalit, niiden tulos ja erityisesti Marinin ja Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen tulos herättivät laajaa kiinnostusta myös kansainvälisessä mediassa (esim. Bland, 2023; Duxbury, 2023; Kirby, 2023; Meredith, 2023; Myllyniemi, 2023; Naski & Hannila, 2023; Reuters, 2023). Kun tuloksesta uutisoitiin, myös Marinin juhlimista koskeva kohu mainittiin (esim. Bland, 2023; Reuters, 2023).

Tutkimuksen kannalta kiinnostavaa on se, miten Marinin juhlimista koskevan mediakohun aikana pääministerin yksityiselämää puitiin julkisuudessa. Pääministeri Marinin yksityisyyden ja julkisuuden rajat sekoittuivat, kun yksityiselämän tapahtumista tuli julkisen poliittisen keskustelun aiheita. Mediassa ja julkisessa keskustelussa huomio oli pääministerissä instituutiona sekä pääministerin imagossa (esim. Eskonen, 2022; Haapala, 2022). Instituution kannalta julkisessa poliittisessä keskustelussa puitiin muiden kysymysten lisäksi sitä, minkälaista käyttäytymistä pääministeriltä odotetaan yksityiselämässä. Pääministeri-instituution edustajana ja merkittävän poliittisen vallan käyttäjänä Marina kohtaan oli monenlaisia odotuksia ja näkemyksiä siitä, minkälainen käyttäytyminen Marinille oli pääministerinä sopivaa. Pääministeri-kaudellaan Marin kertoi haluavansa ravistella pääministeri-instituutiota ja lisätä sallivuutta sen suhteen, että pääministerin asemasta huolimatta pääministeri voisi toimia esimerkiksi muiden ikäistensä tavoin (Mäntysalo, 2021). Lisäksi julkisessa poliittisessä keskustelussa pohdittiin, millainen Marinin imago on pääministerinä. Isotaluksen (2017d) mukaan suomalaisessa kulttuurissa poliitikkoihin liitettyjä ihanteita ovat aitous, tavallisuus ja asiallisuus. Jokaisella poliitikolla on imago (Isotalus, 2017d), joka tarkoittaa ulkoisia ominaisuuksia sekä ihmisten mielikuvia (Karvonen, 1999) ja joka muodostuu kaikesta poliitikosta saatavilla olevasta informaatiosta (Isotalus, 2017d). Imago ei siis ole täysin kenenkään hallittavissa. Kun kansalaiset arvioivat poliitikkoa, he vertaavat poliitikon imagoa omiin odotuksiinsa ja käsityksiinsä.

Kohun voidaan nähdä ilmentävän politiikan henkilöitymiseen kuuluvaa privatisoitumista, jolla tarkoitetaan prosessia, jossa poliitikon henkilökohtaisia ominaisuuksia ja yksityiselämää käsitellään enenevässä määrin julkisuudessa (Van Aelst ym., 2012). Poliitikkojen yksityiselämä ja julkisuus ovat sekoittuneet aiemminkin. Esimerkiksi vuonna 2008 ulkoministeri Ilkka Kanerva joutui eroamaan ulkoministerin pestistä, kun hänen yksityiset tekstiviestikeskustelunsa tulivat julki (esim. Isotalus, 2017c). Myös Matti Vanhasen yksityiselämän tapahtumia puitiin paljon julkisuudessa hänen pääministerikautensa aikana (esim. Poliitikka-Suomi, 2021). Vuonna 2018 Vihreiden silloisesta puheenjohtajasta Touko Aalosta levisi kuvamateriaalia, jossa hän juhli pride-viikolla tukholmalaisessa yökerhossa (esim. Paananen, 2018). Aallon tapaus ei kuitenkaan ole täysin verrattavissa Marinin juhlimesta koskevaan mediakohuun, sillä kyseisenä ajankohtana Aalto oli oppositiopuolueen johtaja – ei pääministeri tai ministeri.

Marinin juhlimesta koskevassa mediakohussa medially oli selkeästi haasteita siinä, miten pääministerin yksityisyyden rajoista neuvotellaan. Esimerkiksi Yle perusteli videoiden julkaisemista ja pääministerin vapaa-ajan vietosta uutisointia pääministerin asemalla Suomen suurimpana vallankäyttäjänä sekä sillä, että Marinin yksityisyydensuoja pääministerinä on tavallisiin kansalaisiin verrattuna matalampi (Bjurström & Hevonoja, 2022). Kohun yhteydessä suurten mediatalojen päätoimittajat kertoivat olevansa sitä mieltä, että media onnistui uutisoidessaan Marinin juhlimesta (STT, 2022a). Median toiminnasta kohun aikana tehtiin useita kanteluita tiedostusvälineiden kustantajien ja toimittajien perustamaan itsevalvontaelimeen Julkisen sanan neuvostoon, sillä nähtiin, että media oli rikkonut Marinin tai muiden videolla esiintyvien henkilöiden yksityisyyden suojaa. Julkisen sanan neuvoston tuomiot olivat kuitenkin vapauttavia, sillä pääministerin yksityiselämästä uutisoinnilla perusteltiin olevan yhteiskunnallista merkitystä. (Eromäki, 2022; Puukka, 2022; Reinboth, 2022.) Julkisen sanan neuvoston puheenjohtaja Eero Hyvönen kommentoi mediassa, että pääministerin yksityiselämää kuuluvien asioiden käsittely mediassa on perusteltua pääministerin valta-aseman takia (Eromäki, 2022; Reinboth, 2022).

Pääministerinä Marinin asema oli mielenkiintoinen mediakohun aikana. Yhtäältä Marin oli yhä pääministerin virkansa takana yksityinen henkilö, jolla on yhtäläinen oikeus Suomen perustuslaissa määriteltyyn yksityiselämän suojaan (Perustuslaki, 1999/731, § 10). Toisaalta, kuten media kohun aikaista toimintaansa perusteli (Bjurström & Hevonoja, 2022; STT, 2022a), pääministerin virkaan kuuluvan valta-aseman takia Marinin yksityisyys ja häntä koskevan yksityisen

tiedon käsittely ei ollut samanlaista kuin tavallisella kansalaisella. Edustuksellisen demokratian kannalta ei ole yhdentekevää, mitä kansa ajattelee pääministerin toiminnasta, sillä kansalaisten arviot pääministerin onnistumisesta ja pääministeriä kohtaan koettu legitimizeetti voivat vaikuttaa pääministerin poliittiseen valta-asemaan. Tämän takia on mielenkiintoista tutkia pääministerin yksityisyyden ja julkisuuden rajoista käytyä julkista poliittista keskustelua.

3 TWITTER JULKISEN POLIITTISEN KESKUSTELUN AREENANA

Median tavoin myös kansalaiset kävivät kollektiivista neuvottelua pääministerin yksityisyyden rajoista Marinin juhlimista koskevan mediakohun aikana. Julkisessa poliittisessa keskustelussa neuvoteltiin kollektiivisesti siitä, millaiset pääministerin yksityisyyden rajat ovat tai millaiset niiden tulisi olla, millaisia sääntöjä rajoihin liittyy ja onko rajoja rikottu Marinin tapauksessa. Marinin yksityisyyden rajoihin liittyvää julkista poliittista keskustelua käytiin useissa eri viestintäkanavissa. Tässä tutkimuksessa tarkastellaan Twitterissä (nykyisessä X:ssä) käytyä julkista poliittista keskustelua pääministerin yksityisyyden rajoista. Twitter on yhteiskunnallisesti merkittävä sosiaalisen median alusta (Isotalus ym., 2018) ja myös julkisen poliittisen keskustelun areena. Seuraavissa alaluvuissa syvennytään siihen, millainen julkisen poliittisen keskustelun areena Twitter on. Ensin tarkastellaan teknologiavälitteistä vuorovaikutusta ja Twitterin erityispiirteitä sekä tehdään katsaus Twitterin uusimpiin käännteisiin. Sitten pureudutaan julkisen keskustelun käsitteeseen ja siihen, millaista julkinen poliittinen keskustelu on Twitterissä.

3.1 Teknologiavälitteinen vuorovaikutus ja Twitter

Teknologiavälitteisellä vuorovaikutuksella tarkoitetaan ”ihmisten välistä vuorovaikutusta, joka tapahtuu jonkin teknologian välityksellä tai mahdollistamana” (Thurlow ym., 2004). Internet ja sosiaalinen media ovat vaikuttaneet merkittävästi yhteiskuntaan ja käsityksiin vuorovaikutuksesta (Laitinen, 2020, 19) ja teknologiaa on pidetty jopa mullistavana ja maailmaa muuttavana (Finnegan, 1989). Nykyään teknologian ajatellaan olevan olennainen osa kaikenlaisia vuorovaikutustilanteita ja viestinnän ilmiöitä (Laitinen, 2020, 21). On myös nähty, että teknologia tekee ihmisten välisen vuorovaikutuksen uudella tavalla näkyväksi kenelle tahansa (Treem ym., 2020). Tässä tutkimuksessa teknologiavälitteistä vuorovaikutusta tarkastellaan sosiaalisen median alustan Twitterin (nykyisen X:n) näkökulmasta.

Modernissa demokratiassa sosiaalinen media on yksi olennainen teknologiavälitteinen viestintäkanava julkiseen keskusteluun. Teknologiavälitteinen viestintä ja Internet ovat laajentaneet julkista keskustelua, ja nykypäivänä kansalaiset voivat halutessaan itse osallistua julkiseen keskusteluun aktiivisesti (Holtzhausen & Zerfass, 2015, 5–6). Vaikka sosiaalinen media

on aiheuttanut demokratian prosesseja ja demokratian tilaa koskevia huolia, sillä on nykypäivänä keskeinen asema etenkin nuorten kansalaisosallistumisessa (Dahlgren, 2012). Sakariassen (2020) tosin tutki verkkoyhteisöpalveluja käyttäjien näkökulmasta ja havaitsi, että vaikka verkkoyhteisöpalveluista puhutaan julkisen keskustelun areenoina, useimmat käyttäjät eivät käytä niitä julkiseen keskusteluun, vaan lähinnä interpersonaaliseen viestintään. Vaikka mahdollisuus julkiseen keskusteluun olisi, sitä ei siis aina hyödynnetä.

Yksi olennainen sosiaalisen median alusta julkiselle keskustelulle on Twitter. Twitteristä on muodostunut yhteiskunnallisesti merkittävä sosiaalisen median kanava (Isotalus ym., 2018), minkä takia kollektiivista neuvottelua pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista on mielenkiintoista tutkia nimenomaan Twitterissä. Twitterin yhteiskunnallinen merkittävyys voi johtua siitä, että Twitter on viestintäkanavana avoin ja julkinen, ja siellä on matala kynnyksellä olla vuorovaikutuksessa muiden kanssa (Isotalus ym., 2018). Tutkimuksen aineistonkeruuhetkellä tuoreimman DNA:n (2022) teettämän suomalaisten digitaalisista elämäntavoista kertovan tutkimuksen mukaan 42 prosenttia suomalaisista käytti Twitteriä ja heistä 30 prosenttia päivittäin tai viikoittain. Tutkimuksen mukaan Twitterin käyttö on nousussa viikoittaisella tasolla, ja Twitter on erityisesti miesten suosima sosiaalisen median kanava (DNA, 2022). Meltwaterin ja We Are Socialin (2023) teettämän raportin mukaan 27,1 prosenttia suomalaisista voidaan tavoittaa Twitterillä, ja vuonna 2022 tavoitettujen määrä kasvoi 97,5 prosenttia. Toisaalta Twitteriä voidaan pitää elitistisenä sosiaalisen median alustana, sillä yhteiskunnalliset päättäjät ja median edustajat ovat siellä vahvasti edustettuina (Isotalus ym., 2018).

Yksi näkökulma sosiaalisen median alustojen tarkasteluun on teknologioiden affordanssit (Laitinen, 2020, 30), joiden avulla voidaan tarkastella sitä, miten toimija kokee teknologian ominaisuudet ja toimii suhteessa niihin (Rice ym., 2017). Affordanssien tausta on luonnollisten ympäristöjen tutkimuksessa (Gibson, 1986), jossa on tutkittu, millaiset toimijan käsitykset ja havainnot ovat suhteessa toimintaympäristöön (Rice ym., 2017). Affordansseille on monenlaisia näkökulmista johtuen erilaisia määritelmiä (Rice ym., 2017), mutta niihin liittyy kokemuksellisuus sekä vaihtelevuus asteittain ja laajuudeltaan (McGrenere & Ho, 2000). Vuorovaikutuksen tutkimuksen näkökulmasta havaittuja affordansseja voidaan tarkastella suhteessa toimintaan ja toimijan tarpeisiin jossain tietyssä kontekstissa (Rice ym., 2017). Sosiaalisen median affordansseja on tarkasteltu esimerkiksi näkyvyyden, muokattavuuden, säilyvyyden, yh-

distävyyden, tiedon leviävyyden, tiedon ja ihmisten etsittävyiden sekä itsensä esittämisen näkökulmista (Laitinen, 2020, 29–30). Kun tarkastellaan erilaisia teknologiavälitteisen viestinnän alustoja, affordanssit kuvaavat tiivistetysti sitä, mitä teknologioiden ominaisuudet sallivat ihmisten tekevän alustalla (Bucher & Helmond, 2018, 235). Twitterin affordansseja ovat esimerkiksi pysyvyys, leviävyys ja haettavuus (Boyd, 2014), mahdollisuus käyttää aihetunnisteita (#), uudelleentwiitata (*retweet*, RT) ja vastata (*reply*) muille käyttäjille käyttäen @-toimintoa (Isotalus, ym., 2018; Oltmann ym., 2020), tykätä (*like*) muiden käyttäjien twiiteistä, lähettää muille käyttäjille yksityisviestejä (D tai DM) sekä rajallinen merkkimäärä (Isotalus ym., 2018). Lisäksi Twitterissä on mahdollista luoda kyselyjä ja käyttää twiiteissä GIF-animaatioita, kuvia ja videoita sekä linkkejä. Tutkimuksen aineistonkeruuhetkellä Twitterin 280 merkkiin rajattu merkkimäärä vaatii viestinnän näkökulmasta viestin tiivistämisen taitoa (Isotalus ym., 2018). Ominaisuuksiensa takia Twitter on myös nopea viestintäkanava. Tämän tutkimuksen kannalta affordanssien käsite auttaa hahmottamaan sitä, millaista vuorovaikutuskäyttäytymistä Twitter mahdollistaa ja toisaalta rajoittaa julkisessa poliittisessä keskustelussa.

Kun tutkitaan julkista poliittista keskustelua Twitterissä, on otettava huomioon myös sen viimeaikaiset käänneet, jotka liittyvät sananvapauteen. Lokakuussa 2022 silloin maailman rikkain ihminen, miljardööri Elon Musk osti Twitterin (esim. Närhi, 2022). Muskin näkemyksen mukaan Twitter on “tori, jolla demokratiaa tänään toteutetaan” (esim. Mäntylä, 2022). Yrityskaupan yhteydessä Musk julistautui “sananvapausabsolutiksi” ja kertoi aikovansa nostaa sananvapauden Twitterissä niin laajaksi kuin mahdollista (Kokkonen, 2022). Tätä varten Musk kertoi aikovansa muun muassa uudistaa alustan sisällönvalvontaa ja moderointia, muuttaa henkilöllisyyden aitoutta vahvistavan verifikaatiomerkin maksulliseksi, palauttaa Twitterin omistaman lyhytvideopalvelu Vinen, tehdä ja näyttää Twitteristä erilaisia versioita eri käyttäjille sekä tehdä Twitteristä “kaikenkattavan sovelluksen” (Närhi, 2022). Sittemmin Twitteriin on tehty muutoksia, kuten lisätty maksullinen Twitter Blue -jäsenyys, joka mahdollistaa esimerkiksi 10 000 merkin viestit (Ahosola, 2023a) ja kahden tunnin kestoisten videoiden lataamisen palveluun (Ahosola, 2023b). Palvelu uudisti myös tietosuojakäytäntönsä, jonka mukaan käyttäjistä kerätään jatkossa myös biometriin tunnistuksiin liittyvää dataa. Uudistus tuli voimaan 30.9.2023. (Kailio, 2023.) Musk on myös kaavaillut palvelun muuttamista kokonaan maksulliseksi (Clayton, 2023). Heinäkuussa 2023 Twitter brändättiin uudelleen X:ksi ja Muskin mukaan Twitterin viesteistä nykyään käytettävä sana on twiittien sijaan x:t. (Harju, 2023). Tässä

tutkimuksessa kyseisestä sosiaalisen median alustasta puhutaan edelleen Twitterinä ja sen viesteistä twiitteinä, sillä tutkimuksen aineisto kerättiin ajalta ennen yrityskauppaa.

Yrityskauppa on herättänyt monenlaisia tunteita (esim. Kokkonen, 2022; Mäntylä, 2022). Muskin uudistusten on pelätty tarkoittavan sitä, että vihapuheelle asetetut rajat löyhentyvät Twitterissä (Nurminen, 2022). Kaupan jälkeen uutisoitiin, että esimerkiksi Twitterissä esiintyvien rassististen ilmaistujen määrä kasvoi nopeasti (Harwell ym., 2022). Lisäksi Muskista kirjoittaneiden toimittajien Twitter-tilit poistettiin (esim. Ilkka, 2022; Kantola, 2022; STT-AFP, 2022) ja myöhemmin palautettiin (Ilkka, 2022). Musk myös avasi aiemmin lakkautetut Twitter-tilit (Tuohinen, 2022). "Sananvapausabsolutistiksi" julistautumisesta huolimatta Muskin aikana Twitter on suostunut 83 prosenttiin eri maiden hallitusten sensurointipyyntöistä, kun ennen Muskia luku oli noin 50 prosenttia (Järveläinen, 2023). Muskin uudistusten jälkeen alustan keskustelun on arvioitu muuttuneen kärkevämmäksi, hyökkäävämmäksi ja aggressiivisemmäksi (Heikkilä & Ylitalo, 2023). Musk on saanut toiminnastaan paljon kritiikkiä. Euroopan parlamentti kutsui Muskin kuultavakseen muun muassa EU-maiden sananvapauten liittyvien sääntöjen rikkomisen takia (Huttunen, 2022).

Ajanjaksona, jolloin tämän tutkimuksen aineisto on kerätty, julkisen poliittisen keskustelun osallistujat ovat kuvitelleet twiitaneensa Twitterissä, eikä heillä ole ollut vielä tietoa yrityskaupasta seuranneista uudistuksista. Koska Twitter on yhteiskunnallisesti merkittävä sosiaalisen median kanava (Isotalus ym., 2018), on Twitterin omistajavaihdoksella kuitenkin merkitystä tämän tutkimuksen kannalta. Musk on kaavaillut ja toteuttanut Twitteriin erilaisia uudistuksia, joiden tarkoituksena on Muskin mukaan parantaa Twitteriä julkisen keskustelun areenana. Tämä tutkimus tarjoaa näkökulmaa siihen, miten yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua käydään Twitterissä, joka on modernissa demokratiassa olennainen julkisen poliittisen keskustelun areena. Vaikka Twitterin tulevaisuuden asemaa julkisen keskustelun areenana ja sosiaalisen median kanavana on haasteellista arvioida, on julkisen poliittisen keskustelun tutkiminen Twitterissä perusteltua alustan yhteiskunnallisen aseman vuoksi.

3.2 Julkinen poliittinen keskustelu Twitterissä

Bächtiger ym. (2018) määrittelevät julkisen keskustelun demokratian käytännöksi ja vuorovaikutukseksi, jossa punnitaan ja arvioidaan erilaisia näkemyksiä, arvoja ja mieltymyksiä yhteisesti koskettavissa asioissa. Gastilin (2008, 8–10) mukaan julkinen keskustelu on avointa ja inklusiivista vuorovaikutusta, jossa keskustellaan huolellisesti asioista, pohditaan erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja ja muodostetaan keskustelun pohjalta perusteltuja johtopäätöksiä. Julkinen keskustelu on moninaista, sillä siinä on läsnä ja siinä kunnioitetaan erilaisia näkökulmia (Gastil, 2008, 8–10). Julkinen keskustelu on vaativa viestinnän muoto, sillä vaikka se on usein arkipäiväistä keskustelua, se vaatii huolellista perustelua ja rationaalisuutta (Habermas, 2006). Julkinen keskustelu on vuorovaikutusprosessi, joka edellyttää vuorovaikutukseen osallistuvien välistä kunnioitusta ja sitä, että jokaiselle tulisi mahdollistaa tasa-arvoiset mahdollisuudet ilmaista oma kantansa sekä arvioida ja tulkita muiden viestejä. Jotta muiden viestejä pystytään arvioimaan ja tulkitsemaan, tarvitaan kuuntelemista. Myös etiikka on olennainen osa julkista keskustelua. (Gastil, 2008, 8–10.) Tässä tutkimuksessa julkinen poliittinen keskustelu ymmärretään demokratiaan olennaisena osana kuuluvana avoimena, inklusiivisena, moninaisena ja eettisenä vuorovaikutuksena. Julkisessa poliittisessa keskustelussa keskustellaan huolellisesti ja kunnioittavasti erilaisista yhteisiin, poliittisiin asioihin liittyvistä näkemyksistä, tunnistetaan erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja sekä muodostetaan niiden pohjalta perusteltuja johtopäätöksiä.

Julkista keskustelua voidaan pitää perustavanlaatuisena osana demokratiaa (Habermas, 1991, 1–26) ja demokraattista prosessia. Gastil (2008, 4–8) on muodostanut Dahlin (1989) kriteerien pohjalta kolme demokraattisen prosessin kriteeriä: inklusiivisuuden, yhtäläisen oikeuden osallistua demokratiaan sekä mahdollisuuden valistuneeseen ymmärrykseen. Demokraattinen prosessi on inklusiivinen, kun jokaisella täysi-ikäisellä on mahdollisuus osallistua poliittiseen prosessiin. Yhtäläiset oikeudet osallistua tarkoittaa mahdollisuutta asettaa asioita agendalle, ilmaista omia näkemyksiään agendalla olevista asioista sekä äänestää niistä. Demokraattisessa prosessissa tulisi olla mahdollisuus keskustella asioista ja muodostaa jonkinlainen valistunut ymmärrys aiheista. Se tarkoittaa keskustelua mieltä askarruttavista aiheista, eri näkökulmien punnitsemista ja oman äänestyspäätöksen muodostamista, ja esimerkiksi kykyä perustella omia ja muiden näkökulmia. (Gastil, 2008, 4–8.) Valistuneen ymmärryksen mahdollisuus edellyttää julkista keskustelua. Habermas on esittänyt, että julkinen keskustelu on demo-

kratian kannalta merkittävää, koska se tarjoaa mahdollisuuden yhteiskunnalliseen integraatioon (Calhoun, 1992). Jotta julkinen keskustelu voisi saavuttaa potentiaalinsa, tulisi sen olla tarpeeksi laadukasta ja keskusteluun osallistuvien määrä riittävää (Calhoun, 1992.)

Gastil (2008, 8–10) on esitellyt julkisen keskustelun prosessin vaiheet. Ensinnäkin julkinen keskustelu edellyttää vankkaa tietopohjaa käsiteltävistä asioista. Vankan tietopohjan muodostamisen jälkeen olisi olennaista tunnistaa ja priorisoida käsiteltävän aiheen kannalta keskeiset arvot. Kolmanneksi prosessissa tulisi tunnistaa laaja ratkaisuvaihtoehtojen joukko. Prosessin neljäs vaihe edellyttää eri ratkaisuvaihtoehtojen punnitsemista niiden etujen ja haittojen näkökulmasta sekä kompromissien muodostamista soveltamalla olemassa olevaa tietopohjaa ja tunnistettuja arvoja kunkin ratkaisuvaihtoehdon kohdalla. Tämän jälkeen julkisen keskustelun lopputuloksena tulisi olla parhaan mahdollisen ratkaisun löytäminen ja päätöksenteko, mikäli julkista keskustelua käydään päätöksentekokelemissä, tai se, että jokainen keskustelun osallistuja tekee oman johtopäätöksensä keskustelun pohjalta. (Gastil, 2008, 8–10.) Habermasin mukaan julkisen keskustelun ideaali ei aina toteudu (Calhoun, 1992).

Schmitt-Beckin ja Grillin (2020) mukaan kansalaiset käyvät poliittista keskustelua muodollisesti ja epämuodollisesti tuttuja ja tuntemattomien kanssa. Epämuodolliset keskustelut jossain määrin vahvistavat kansalaisten osallistumista muodollisempiin julkisen keskustelun tilanteisiin. Erityisesti tuntemattomien kanssa käydyt epämuodolliset keskustelut politiikasta vahvistavat kansalaisten motivaatiota ja kykyä osallistua julkiseen keskusteluun rakentavasti muodollisissakin tilanteissa. (Schmitt-Beck & Grill, 2020.) Tutkimuksissa on myös empiiristä näyttöä sille, että julkisella poliittisella keskustelulla on myönteisiä vaikutuksia ihmisten kognitiivisten toimintojen kannalta (Habermas, 2006). Julkista keskustelua käydään monilla viestinnän tasoilla ja tilanteissa (Gastil, 2008, 11), mitä voidaan tarkastella systemisesti (esim. Mansbridge ym., 2012). Systemisessä tarkastelussa voidaan kiinnittää huomiota kokonaisuuteen tai keskittyä johonkin yksittäiseen systeemin osaan, jossa julkista keskustelua käydään (Mansbridge ym., 2012). Tässä tutkimuksessa tarkastellaan Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua, jota käydään epämuodollisesti tuttuja ja tuntemattomien kanssa. Twitterissä käyty julkinen poliittinen keskustelu hahmotetaan osaksi laajempaa modernin demokratian julkisen poliittisen keskustelun systeemiä. Vaikka Twitter on lähtökohtaisesti yri-

tyksen myytäväksi tuottama palvelu ja sen ensisijainen tavoite ei ole edistää demokratian toteutumista, on Twitter kuitenkin vakiintunut areena julkiselle poliittiselle keskustelulle osana modernin demokratian julkisen poliittisen keskustelun systeemiä.

Twitter on julkisen keskustelun kannalta hyvä tutkimuskohde, sillä se nähdään yleisesti helposti saavutettavana sosiaalisen median alustana, joka heijastelee deliberatiivisia eli keskustelemaan demokratiaan liittyviä kriteereitä (Esteve Del Valle ym., 2020). Julkisen keskustelun kannalta Twitterin avoimuus ja julkisuus mahdollistaa sen, että Twitterissä kynnys olla vuorovaikutuksessa muiden entuudestaan tuntemattomien käyttäjien kanssa on matala (Isotalus ym., 2018). Twitter mahdollistaa muiden sosiaalisen median alustojen tavoin perinteiseen mediaan verrattuna uudella tavalla käyttäjien ja yleisöjen aktiivisuuden aiemman passiivisemmän roolin sijaan (van Dijck, 2011). Tähän liittyy henkilökohtaisen joukkoviestinnän (*mass self-communication*) käsite, joka kuvaa sitä, miten jokainen voi periaatteessa olla viestin lähettäjä tai vastaanottaja joukkoviestinnän välineissä (Castells, 2009). Twitter edustaa sosiaalisen median alustana henkilökohtaista joukkoviestintää puhtaimmillaan (Isotalus ym., 2018).

Twitterissä käytyä julkista keskustelua on tutkittu monista eri näkökulmista. Esteve Del Valle ym. (2020) tutkivat, missä määrin alankomaalaisten kansanedustajien twiiteissä on havaittavissa rationaaliskriittisen keskustelun elementtejä ja loivat kriteeristön, jonka avulla voidaan arvioida, miten deliberatiiviset kriteerit ilmenevät poliitikkojen Twitter-viestinnässä. Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua on tutkittu myös esimerkiksi nuorten (esim. James & Cotnam-Kappel, 2020) ja polarisaation näkökulmasta (esim. Chen ym., 2021; Moernaut ym., 2022) sekä kriisitilanteessa COVID-19-pandemian aikana (esim. Rauchfleisch ym., 2021). Lisäksi on tutkittu sitä, millaista merkitystä käyttäjien maantieteellisellä sijainnilla on Twitterissä käytyyn poliittiseen keskusteluun (esim. Casero-Ripollés ym., 2020). Tutkimustietoa siitä, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään Twitterissä tai sosiaalisessa mediassa, ei kuitenkaan juurikaan ole.

Julkiseen poliittisen keskustelun kannalta merkittävä Twitteriin liittyvä ilmiö on vihapuhe. Vaikka Twitterin säännöissä kielletään esimerkiksi väkivaltapuhe, häirintä ja epäasiallinen käytös (Twitter, n.d.b), on Twitterin todettu olevan alusta vihapuheelle (esim. Meriläinen, 2022). Vihapuheella tarkoitetaan viestintää, joka ”lietsoo vihaa yhtä ihmistä tai ihmisryhmää vas-

taan” (Yhdenvertaisuusvaltuutettu, n.d.). Vihapuhetta on tutkittu julkisen keskustelun näkökulmasta. Tutkimuksessa on havaittu, että vihapuheen seurauksena yhteiskunnalliset päättäjät vähentävät aktiivisuuttaan politiikassa ja julkisessa keskustelussa (Knuutila ym., 2019). Pöyhtäri ym. (2013) ovat esittäneet huolensa siitä, että vihapuhe vaientaa julkiseen keskusteluun osallistuvia ja muuttaa julkisen keskustelun laatua.

Meriläinen (2022) ja Van Sant ym. (2021) ovat tutkineet Marinin hallitukseen kohdistuvaa vihapuhetta Twitterissä. Meriläisen (2022) mukaan vihapuhe valtioneuvostoa kohtaan oli yleistä, ja se jakautui ministerien salkkujen mukaisesti, mutta tutkimuksen perusteella ei voitu yleistää, kohdistuiko vihapuhe erityisesti johonkin sukupuoleen. Van Santin ym. (2021) ja Knuutilan ym. (2019) mukaan vihapuhe painottui kuitenkin naisministereihin. Myös Saresman ym. (2020) tutkimuksen perusteella vihapuhe kohdistui erityisesti naisiin ja erilaisiin vähemmistöihin. Tutkimuksessa Marinin hallitukseen kohdistuvan vihapuheen havaittiin kasvavan viikonloppuisin ja se oli enimmäkseen lähtöisin perussuomalaisten seuraajilta (Meriläinen, 2022).

Twitter on yhteiskunnallisesti merkittävä, ominaisuuksiltaan nopea (Isotalus ym., 2018), saatettava ja matalan kynnyksen (Esteve Del Valle ym., 2020; Isotalus ym., 2018) sekä deliberaatiivisia kriteereitä heijasteleva (Esteve Del Valle ym., 2020) sosiaalisen median alusta ja julkisen poliittisen areena. Kuitenkin Twitterissä yleinen ja valtioneuvostoon kohdistuva vihapuhe (Meriläinen, 2022; Van Sant ym., 2021) ovat herättäneet tutkimuksessa julkisen poliittisen keskustelun laatuun liittyviä huolia. Onkin kiinnostavaa tutkia, millaisena julkisen poliittisen keskustelun areenana Twitter näyttäytyy, kun yksityisyyden rajoista neuvotellaan.

4 YKSITYISYYDEN HALLINNAN TEORIA

Pääministerin rooliin kuuluu tasapainottelu yksityisyyden ja julkisuuden välillä. Media ja sen mukanaan tuoma julkisuus ovat pääministerin poliittisen vaikutusvallan takia (Uimonen, 2011, 11–24) erottamaton osa pääministerin roolia (Isotalus, 2017a; Uimonen, 2011, 11–24) ja esimerkiksi tunnettuuden kasvattamisen ja poliittisen viestinnän kannalta hyödyllisiä työkaluja. Samaan aikaan pääministerillä on yhtäläinen oikeus Suomen perustuslaissa määriteltyyn yksityiselämän suojaan (Perustuslaki, 1999/731, § 10) ja yksityisyyteen, joka voidaan määritellä itseensä tai ryhmään pääsyyn liittyväksi valikoivaksi kontrolliksi (Altman, 1976, 8). Tätä pääministerin rooliin kuuluvaa tasapainottelua yksityisyyden ja julkisuuden välillä voidaan kuvata yksityisyyden hallinnan käsitteellä. Yksityisyyden hallinta on vahvasti vuorovaikutuksellinen prosessi, ja siihen liittyy monenlaisia näkökulmia (Petronio, 2002). Tässä luvussa syvennytään yksityisyyden rajoista käytyyn kollektiiviseen neuvotteluun viestintätieteellisestä näkökulmasta, jonka Petronio (2002) kehittämä yksityisyyden hallinnan teoria (*communication privacy management theory*) tarjoaa. Kollektiivisen neuvottelun käsitteellä viitataan tässä tutkimuksessa yksityisen tiedon yhteisomistajien käymään yhteiseen neuvotteluun yksityisyyden rajoista, jonka avulla yksityistä tietoa pyritään hallitsemaan.

Yksityisyyden hallinnan teoria (Petronio, 2002) kuvaa tasapainottelua yksityisen tiedon jakamisen ja jakamatta jättämisen välillä. Yksityisyyden hallinnan teoria ei keskity yksityisen tiedon sisältöön, vaan korostaa sitä vuorovaikutusprosessia, jossa yksityistä tietoa hallitaan ja sen rajoista neuvotellaan (Petronio ym., 2013) niiden kriteerien perusteella, jotka kyseisessä kontekstissa nähdään merkittävinä (Petronio, 2002). Teoria myös kuvaa, millaisia vaikutuksia yksityisen tiedon hallinnalla on ympärillä oleviin ihmisiin (Petronio, 2002). Yksityisyyden hallinta ei siis ole muista ihmisistä irrallinen asia, vaan se tapahtuu vuorovaikutuksessa ja suhteessa muihin ihmisiin.

Teorian mukaan yksityisen tiedon hallintaan vaikuttavat kolme ulottuvuutta, jotka jakautuvat kahdeksaan aksioomaan. Kolme yksityisen tiedon hallinnan ulottuvuutta ovat yksityisyyden rajat, yksityisen tiedon omistajuus sekä rajojen hallintaan liittyvä turbulenssi. Ensimmäiset kaksi aksioomaa liittyvät yksityisen tiedon omistajuuteen. (Petronio, 2013.) Ensimmäisen aksiooman mukaan ihmiset uskovat, että heillä on oikeus omistaa ja hallita muiden pääsyä itse-

ään koskevaan yksityiseen tietoon (Petronio, 2002; Petronio, 2013). Mikäli alkuperäisen tiedon omistaja sallii muille pääsyn yksityiseen tietoon, teorian toisen aksiooman mukaan heistä tulee yksityisen tiedon yhteisomistajia (*co-ownership*), johon kuuluu myös veloitteet luottamuksellisuudesta (Petronio, 2013). Yksityistä tietoa siis omistetaan sekä yksin että yhdessä (Altman, 1976; Petronio, 2002). Muista henkilöistä voi tulla yksityisen tiedon yhteisomistajia pyytämällä tai pyytämättä, odotetusti tai odottamattomasti ja tahtoen tai tahtomattaan. Teoria jakaa yksityisen tiedon yhteisomistajat kolmeen ryhmään. Tarkoitukselliset yhteisomistajat (*deliberate confidant*) ovat pyytäneet ja saaneet pääsyn yksityiseen tietoon. Pääteltävissä oleville yhteisomistajille (*inferential confidant*) pääsy yksityiseen tietoon on odotettavissa olevaa hänen ja yksityisen tiedon paljastajan välisen vuorovaikutussuhteen näkökulmasta, kun esimerkiksi henkilö jakaa puolisolleen ystäväänsä koskevaa yksityistä tietoa. Vastahakoiset yksityisen tiedon yhteisomistajat (*reluctant confidant*) saavat pääsyn yksityiseen tietoon tahtomattaan. (Petronio, 2002.)

Seuraavat viisi aksioomaa liittyvät yksityisyyden rajoihin. Kolmannen aksiooman mukaan ihmiset haluavat hallita itselleen kuuluvaa yksityistä tietoa. Yksityistä tietoa hallitaan neljännen aksiooman mukaisesti yksityisyyteen liittyvillä rajoilla, joita myös jatkuvasti muotoillaan vuorovaikutuksessa. (Petronio, 2013.) Yksityisyyden rajat ilmenevät ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa (Altman, 1976; Petronio, 2002) verbaalisesti ja nonverbaalisesti (Altman, 1976). Onnistunut rajojen hallinta edellyttää viidennen aksiooman mukaan sitä, että rajoista neuvotellaan yhdessä tiedon yhteisomistajien kesken (Petronio, 2013). Kun yksityinen tieto ei koske pelkästään itseä, tarvitaan kollektiivista rajojen hallintaa eli kollektiivista neuvottelua. Usein yksilöllinen ja kollektiivinen hallinta sekoittuvat, kun ihmiset jakavat omaa henkilökohtaista yksityistä tietoaan muille (Petronio, 2002). Kuudennen aksiooman mukaan yhteisomistajuuteen sisältyy se, että yksityisyyden rajoja hallitaan kollektiivisesti. Yhdessä hallittuja yksityisyyden rajoja säännellään seitsemännen aksiooman mukaisesti päätöksillä siitä, ketkä muut voivat tulla yksityisen tiedon yhteisomistajiksi, kuinka paljon kollektiivisesti hallitun yksityisyyden rajan sisä- ja ulkopuolella olevilla on oikeus tietää, ja milloin yksityistä tietoa voidaan paljastaa muille. (Petronio, 2013.)

Kahdeksas ja viimeinen aksiooma liittyy rajojen hallinnan turbulenssiin. Yksityisyyden hallinta ei ole usein selkeää tai yksiselitteistä. Kahdeksannen aksiooman mukaan yksityisyyden hallinta

voi olla odottamatonta, haastavaa tai jopa mahdotonta (Petronio, 2013.) Usein yksityisen tiedon hallitsijat kohtaavat rajojen hallintaan liittyvää turbulenssia, kun rajat ovat omistajille epäselkeitä tai rajojen koordinointi asynkronista. Turbulenssi voi johtua esimerkiksi siitä, että yksityisen tiedon omistajilla on erilaiset näkemykset siitä, missä yksityisyyden rajat menevät. (Petronio, 2002.) Turbulenssia halutaan välttää neuvottelemalla yksityisen tiedon rajoista, säännöistä ja omistajuudesta vuorovaikutuksessa tiedon yhteisomistajien kesken (Petronio, 2013.) Jotta yksityisyyden hallinta onnistuisi, tulisi siis yksityisen tiedon yhteisomistajien käydä kollektiivisesti yksityisyyden rajoihin liittyvää neuvottelua.

Yksityisyyden hallinta on luonteeltaan dialektista ja tasapainottelevaa (Altman, 1976), ja siinä tehdään jatkuvasti valintoja yksityisen tiedon jakamisen ja jakamatta jättämisen välillä (Ashurin ym., 2018). Yksityisyyden hallinnan teorian mukaan sekä yksityisen tiedon jakamisella että jakamatta jättämisellä on etunsa (Petronio, 2002). Yksityisen tiedon jakaminen voi asettaa yksilön haavoittuvaan asemaan, mutta sillä voi olla myös etuja (Petronio, 2002) esimerkiksi luottamuksen rakentamisen kannalta. Yksityisyyden hallinnan teoria kuvaakin dialektiikkaa, jossa ihmiset tekevät valintoja yksityisen tiedon jakamisen ja jakamatta jättämisen välillä tärkeiksi katsomiensa kriteerien ja olosuhteiden perusteella (Ashurin ym., 2018). Valintoja tehdään jatkuvasti kontekstikohtaisesti (Frampton & Child, 2013) tiedon peittelyn ja paljastamisen, julkisen ja yksityisen, avoimuuden ja sulkeutuneisuuden sekä autonomisuuden ja yhteyden välillä (Petronio, 2002). Kriteerit, joiden perusteella valintoja tehdään, voidaan jaotella kulttuuriin, sukupuoleen, motivaatioon, kontekstiin sekä riskien ja hyötyjen väliseen suhteeseen, joka tiedon paljastamisella tai salaamisella kulloisessakin tilanteessa arvioidaan olevan (Petronio, 2002). Yksityisyyttä voidaankin tarkastella halutun ja saavutetun yksityisyyden tason sekä yksityisyyden panos-tulos-suhteen kautta, jotka johtavat erilaisiin lopputuloksiin vuorovaikutuksessa (Altman, 1976).

Pääministeri Marinin juhlimisvideoihin liittyvän kohun tapauksessa kyse ei ole enää henkilökohtaisesta yksityisen tiedon hallinnasta, sillä yksityisestä tiedosta on jo tullut julkista riippumatta siitä, olisiko Marin halunnut tiedon julkiseksi. Teorian toinen aksioma ei siis ole toteutunut, sillä Marin ei ole itse sallinut muille pääsyä häntä koskevaan yksityiseen tietoon. Joka tapauksessa julkisessa poliittisessä keskustelussa Marina koskevaa yksityistä tietoa omistetaan ja hallitaan nyt yhteisellä, yhteiskunnallisella tasolla, ja julkisessa poliittisessä keskustelussa neuvotellaan kollektiivisesti, millaiset pääministerin yksityisyyden rajat tulisi olla, onko

rajoja rikottu ja millaisia sääntöjä rajoihin liittyy. Yksityisyyden hallintaan liittyvässä kollektiivisessa neuvottelussa on turbulenssia eli erilaisia näkemyksiä yksityisyyden rajoista. Jos yksityisyyden rajat nähdään rikkoutuneiksi, voi sillä olla vaikutusta myös luottamukseen (Petronio & Reiersen, 2015). Pääministerin aseman näkökulmasta yksityisyyden rajojen rikkoutuminen voi merkitä häntä kohtaan koetun legitimitietin horjumista.

Yksityisyyden hallinta on kiinnostanut tutkijoita jo pitkään (esim. Altman, 1976), ja yksityisyyden hallinnan teoriaa onkin sovellettu laajasti (Petronio, 2002; Petronio, 2013; Petronio ym., 2013). Yksityisyyden hallinnan teoriaa on kritisoitu esimerkiksi sen epäselkeydestä, mutta Petronio on tunnustanut kritiikin aiheelliseksi ja jatkanut teorian kehittämistä (Petronio, 2004). Tämän tutkimuksen kannalta teorian sosiaalisen median tutkimukseen liittyvät sovellukset ovat keskeisimpiä. Teoriaa on käytetty tutkittaessa Facebookissa tapahtuvia luottamuksellisen tiedon loukkauksia (DeGroot & Vik, 2017), päätöksiä Facebookin kaveripyynnöiden hyväksymisen takana (Frampton & Child, 2013) sekä yksityisyyttä koskevien huolten ja yksityisyyden hallinnan suhdetta Twitter-viestinnässä (Yang ym., 2016). Myös itseä koskevan yksityisen tiedon paljastamista sosiaalisessa mediassa on tutkittu (Arpaci, 2020; Benson ym., 2015; Choi & Bazarova, 2015; Waters & Ackerman, 2011; Wu, 2019; Zhang & Fu, 2020). Yksityisyyden hallintaa sosiaalisessa mediassa on tutkittu myös eri ikäisten, kuten teini-ikäisten (De Wolf, 2020) ja aikuisten (Child ym., 2015), sekä perheiden (Miller ym., 2016) näkökulmista.

Yksityisyyden rajoista käyty kollektiivinen neuvottelu sosiaalisessa mediassa tai julkisessa poliittisessa keskustelussa on kuitenkin tutkimuksessa jäänyt paljolti huomiotta. Tämä tutkimus tarjoaa viestintätieteellistä tutkimustietoa siihen, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään Twitterin julkisessa poliittisessa keskustelussa. Tutkimusta poliitikkojen yksityisyyden rajoista koskevasta neuvottelusta ei ole myöskään tehty aiemmin. Siksi onkin kiinnostavaa tutkia, millaista neuvottelua pääministerin yksityisyyden rajoista käydään. Koska yksityisyyden hallinta on vuorovaikutuksellinen prosessi (Petronio, 2002), yksityisyyden hallintaan liittyvään kollektiiviseen neuvotteluun päästään käsiksi tarkastelemalla retoriikkaa. Siihen syvennytään tarkemmin seuraavassa luvussa.

5 RETORIikka

Kun yksityisyyden hallintaa tarkastellaan, on olennaista kiinnittää huomiota vuorovaikutuksessa käytettyyn retoriikkaan. Retoriset viestintäteot ovat retorisen tutkimustradition näkökulmasta voimakkaita keinoja vaikuttaa keskusteluun (Craig, 1999, 135–136), kuten julkiseen poliittiseen keskusteluun. Tämän takia tässä luvussa syvennytään retoriikkaan, jonka avulla voidaan tarkastella tarkemmin sekä yksityisyyden hallintaa vuorovaikutuksellisenä prosessina että yksityisyyden rajoista käytyä julkista poliittista keskustelua.

Retoriikan tutkimuksen juuret ulottuvat pitkälle historiaan. Aristoteles on jo Antiikin aikana eritellyt puheen vaikutuskeinot – logoksen, ethoksen ja pathoksen. Logoksella tarkoitetaan argumentin asiasisältöä, ethoksella puhujan tapaa ”ilmentää omaa luonnettaan tai uskottavuuttaan”, ja pathoksella yleisön vastaanottokykyä sen suhteen, miten argumentti vastaanotetaan ja arvioidaan. Retoriikan laajassa tulkinnassa retoriikka perustuu argumentaatiolle, ”jonka varaan muut retoriset keinot rakentuvat”. (Kakkuri-Knuutila, 1998.)

Jokisen (2016) mukaan retoriikka voidaan jaotella suostuttelevaksi ja hyökkääväksi retoriikaksi. Suostutteleva ja hyökkäävä retoriikka koostuvat samankaltaisista, mutta erilaisin tavoittein käytettävistä retorisista keinoista. Hyökkäävällä retoriikalla pyritään vahingoittamaan vasta-argumenttia, kun taas puolustavalla retoriikalla vahvistamaan omaa argumenttia. Jaottelusta huolimatta ne eivät ole toistensa vastakohtia, vaan niitä käytetään argumentaatiossa usein rinnakkain ja toisiaan täydentäen. (Jokinen, 2016.) Julkisessa poliittisessä keskustelussa suostutteleva ja hyökkäävä retoriikka saattavat näkyä siten, miten julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroissa omaa argumenttia puolustetaan ja vasta-argumenttia kohtaan hyökkäävät.

Suostuttelevassa ja hyökkäävässä retoriikassa esiintyvien retoristen keinojen kirjo voidaan Jokisen (2016) mukaan jakaa väitteen esittäjään sekä esitettyyn argumenttiin keskittyviin retorisiin keinoihin. Väitteen esittäjään keskittyvät keinot pohjautuvat siihen, että puhujan asemaa luotettavana väitteen esittäjänä vahvistetaan. Näitä keinoja ovat etäännyttäminen omista intresseistä, puhujakategorioilla oikeuttaminen, liittoutumisasteen säätely sekä konsensuksella tai asiantuntijan lausunnolla vahvistaminen. Etäännyttämällä väite omista intresseistä pyritään vakuuttamaan, että väitteen esittäjä ei tavoittele omaa tai edustamansa tahon

etua. Puhujakategorioilla oikeuttamisella tarkoitetaan sitä, että puheenvuoro lausutaan jostain puhujakategoriasta käsin niin, että puhujakategorialla oikeutetaan samalla tietynlaista tietoa tai tietämystä. Säätelämällä liittoutumisastetta puhuja saattaa esimerkiksi esittää väitteen jonkun toisen nimissä, jolloin hän asettaa itsensä neutraalimpaan asemaan ja samalla välttää vastuuta sanomastaan. Konsensuksella tai asiantuntijan lausunnolla vahvistamalla argumentti esitetään useiden eri tahojen hyväksymänä asiana, jolloin kyse ei ole enää henkilökohtaisesta mielipiteestä. Tämä voi ilmetä suorien lainauksien ohella esimerkiksi me-retoriikan käyttönä tai viittauksina kulttuurisiin käytäntöihin tai toimintatapoihin. (Jokinen, 2016.) Tarkastelemalla väitteen esittäjään keskittyviä retorisia keinoja julkisen poliittisen keskustelun suostuttelevassa ja hyökkäävässä retoriikassa voidaan ymmärtää paremmin sitä, miten puheenvuoroissa puhujan asemaa vahvistetaan luotettavana väitteen esittäjänä.

Jokisen (2016) mukaan argumenttiin keskittyvät retoriset keinot pyrkivät vahvistamaan argumenttia siten, että se saadaan näyttämään totuudelliselta tai kannatettavalta. Näitä keinoja ovat kategorioiden käyttö, yksityiskohtilla ja kertomuksilla vakuuttaminen, numeerinen ja ei-numeerinen määrällistäminen, metaforat, ääri-ilmaisujen käyttö sekä muut keinot, kuten kolmen listat, kontrastiparien käyttö, havainnollistavat esimerkit ja rinnastukset, toisto ja tautologia sekä oletettuun vasta-argumenttiin varautuminen. Kategorioiden käytöllä tarkoitetaan sitä, että luomme puhuessamme koko ajan erilaisia kategorioita, joihin voimme viitata myös argumentoinnissa. Kertomalla yksityiskohtaisia kuvauksia ja sijoittamalla ne osaksi jotain kertomusta puheenvuoroissa voidaan vahvistaa todenmukaista vaikutelmaa ja johdatella kuulijan itse tekemiä tulkintoja aiheesta. Väitettä voidaan vahvistaa myös määrällistämällä käyttäen numeerisia tai sanallisia määrällistämisen keinoja. Tällöin huomiota on hyödyllistä kiinnittää esimerkiksi siihen, mitä määrällistetään, tai siihen, miten ja missä tarkoituksessa määrällistämistä käytetään retorisenä keinona. Metaforia käytettäessä väitettä kuvataan sellaisilla sanoilla, jotka eivät liity sen määritelmään. Ääri-ilmaisuilla viitataan ilmaisiin, kuten ”joka kerta”, ”ei ikinä”, ”todellakaan”, joilla korostetaan kuvauksen kohteeseen liitettyjä ominaisuuksia. Kolmen listoilla voidaan luoda vaikutelma säännönmukaisuudesta, tavanomaisuudesta tai yleisyydestä. Kontrastipareja käyttämällä kannatettavaan asiaan liitetään positiivisia merkityksiä, kun taas sen vastapari ladataan negatiivisilla merkityksillä. Havainnollistavilla esimerkeillä ja rinnastuksella kaksi asiaa asetetaan rinnakkain niin, että toinen asia pyritään esittämään esimerkiksi järjettömänä. Toistoa ja tautologiaa käyttämällä asia esitetään uudelleen

sellaisenaan tuomatta siihen uutta informaatiota. Oletettuun vasta-argumenttiin varautumisella puhuja pyrkii jo väitettä esittäessään suojautumaan mahdollisilta vasta-argumenteilta. Edellä mainittujen retoristen keinojen ohella hyökkävään retoriikan keinoihin kuuluu myös ironia, kuten sarkasmi. (Jokinen, 2016.) Tutkimalla julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroissa käytettyjä argumenttiin keskittyviä retorisia keinoja voidaan ymmärtää paremmin sitä, millä tavoilla eri argumentteja pyritään vahvistamaan.

Tässä tutkimuksessa hyökkävään ja puolustavaan retoriikkaan liittyvien väitteen esittäjän sekä argumenttiin keskittyvien retoristen keinojen (Jokinen, 2016) tarkastelu mahdollistaa sen, että tutkimuksessa voidaan kiinnittää yksityiskohtaisesti huomiota sekä yksityisyyden hallintaan vuorovaikutuksellisen prosessin että yksityisyyden rajoista käytyyn julkiseen poliittiseen keskusteluun. Koska julkisessa poliittisessä keskustelussa pääministeri Marinin yksityisyyttä hallitaan ja sen rajoista neuvotellaan kollektiivisella tasolla, retoristen keinojen tarkastelu tuo ymmärrystä siitä, miten yksityisyyden hallinnan turbulenssiin (Petronio, 2002) liittyviä erilaisia näkemyksiä argumentoidaan retorisesti. Kiinnostavaa on esimerkiksi se, perustellaanko erilaisia näkemyksiä erityisesti tietystä asemasta käsin tai toistuuko julkisessa poliittisessä keskustelussa jokin yleisesti käytetty retorinen keino, jolla argumenttia pyritään vahvistamaan. Retoristen keinojen tarkastelu mahdollistaa myös ymmärryksen muodostamisen siitä, millä tavalla julkista poliittista keskustelua käydään Twitterissä retorisesti puheenvuorojen tasolla. Tällöin voidaan hahmottaa paremmin, onko mahdollisesti tietynlainen retoriikka tyypillistä Twitterissä käydylle julkiselle poliittiselle keskustelulle.

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

Edellisissä luvuissa perehdyttiin tutkimuksen viitekehykseen pääministerin yksityisyyden rajojen sekä Twitterin ja julkisen poliittisen keskustelun näkökulmista. Lisäksi syvennyttiin yksityisyyden hallinnan teoriaan ja retoriikkaan. Tässä luvussa määritellään ja perustellaan tutkimusongelma ja –kysymykset sekä tutkimusmenetelmä. Lisäksi esitellään tutkimuksen aineisto, sen keruu, rajaus ja analyysimenetelmät. Lopuksi käydään myös tutkimukseen liittyvää eettistä pohdintaa.

6.1 Tutkimusongelma ja tutkimuskysymykset

Yksityisyyden hallintaa on tutkittu aiemmin muun muassa sosiaalisen median (esim. Arpaci, 2020; Child ym., 2015; Choi & Bazarova, 2015; DeGroot & Vik, 2017; De Wolf, 2020; Zhang & Fu, 2020; Wu, 2019; Yang ym., 2016) ja yksityisen tiedon yhteisomistajuuden (esim. Brockhage & Phillips, 2016; Bute & Brann, 2015; Colaner ym., 2022; Miller, 2016) näkökulmista. Tutkimuksessa siihen, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään sosiaalisessa mediassa tai julkisessa poliittisessa keskustelussa, ei ole juurikaan kiinnitetty huomiota. Myöskään poliitikkojen yksityisyyden rajoja koskevaa neuvottelua ei ole tutkittu. Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tuottaa vuorovaikutukseen liittyvää tietoa siitä, miten yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua käydään Twitterissä. Tässä tutkimuksessa kollektiivisen neuvottelun käsitteellä viitataan yksityisyyden hallinnan teorian mukaisesti yksityisen tiedon yhteisomistajien kesken käymään neuvotteluun yksityisyyden rajoista, minkä avulla yksityistä tietoa pyritään hallitsemaan. Tutkimusongelma on: *Miten yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa?* Tutkimusongelmaa tarkastellaan Sanna Marinin pääministerikaudella Marinin yksityisyyden rajoista käydyn kollektiivisen neuvottelun kautta. Koska pääministeri on merkittävä poliittisen vallan käyttäjä, on kiinnostavaa tutkia, miten julkista poliittista keskustelua ja kollektiivista neuvottelua käydään pääministerin yksityisyyden rajoista.

Tutkimusongelmaan pureudutaan kolmen tutkimuskysymyksen kautta. Ensimmäisen tutkimuskysymyksen avulla tutkitaan sitä, millaista vuorovaikutuskäyttäytymistä Twitter mahdol-

listaa julkisessa poliittisessa keskustelussa. Ensimmäisessä tutkimuskysymyksessä hyödynnetään affordanssien käsitettä, jonka avulla hahmotetaan, miten julkisen poliittisen keskustelun osallistujat toimivat suhteessa teknologian ominaisuuksiin (Rice ym., 2017) ja mitä Twitterin ominaisuudet mahdollistavat käyttäjien tekemän alustalla (Bucher & Helmond, 2018, 235). Tarkoituksena on ymmärtää, miten Twitterin ominaisuudet näkyvät yksityisyyden rajoista käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa. Ensimmäinen tutkimuskysymys on:

TK1: Millaista Twitterissä käyty yksityisyyden rajojen kollektiivinen neuvottelu on Twitterin affordanssien näkökulmasta?

Toisella tutkimuskysymyksellä pureudutaan siihen, millaisia diskursseja pääministerin yksityisyyden rajoista käydyssä kollektiivisessa neuvottelussa esiintyy. Tarkastelemalla kielenkäyttöä diskurssien avulla voidaan saada ymmärrystä siitä, millaista sosiaalista todellisuutta vuorovaikutuksessa tuotetaan (Jokinen ym., 2016a; 2016b). Yksityisyyden hallinnan teorian mukaan yksityisen tiedon ja yksityisyyden rajojen hallinta on vuorovaikutuksellinen prosessi (Petronio, 2002). Tässä tutkimuksessa julkisessa poliittisessa keskustelussa esiintyvät diskurssit tuovat ymmärrystä yhteiskunnallisesta vuorovaikutuksesta, jota julkisessa poliittisessa keskustelussa käydään sekä siitä, millaista sosiaalista todellisuutta vuorovaikutuksessa tuotetaan. Toinen tutkimuskysymys on:

TK2: Millaisia diskursseja Twitterissä käydyssä yksityisyyden rajojen kollektiivisessa neuvottelussa esiintyy?

Kolmannen tutkimuskysymyksen avulla syvennytään siihen, millaista retoriikkaa esiintyy yksityisyyden rajoista käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa. Retorisen tutkimustradition näkökulmasta retoriset viestintäteot ovat voimakkaita keinoja vaikuttaa keskusteluun (Craig, 1999, 135–136). Tämän takia on olennaista tutkia kollektiivisessa neuvottelussa käytettyä retoriikkaa, jotta voidaan muodostaa ymmärrystä siitä, millaisesta retoriikasta julkisessa poliittisessa keskustelussa esiintyvät diskurssit rakentuvat, ja miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista ja Twitterin julkista poliittista keskustelua käydään retorisesti. Kolmas tutkimuskysymys on:

TK3: Millaista retoriikkaa Twitterissä käydyssä yksityisyyden rajojen kollektiivisen neuvottelun diskursseissa on?

6.2 Tutkimusmenetelmä

Tämä tutkimus on laadullinen viestintätieteellinen tapaustutkimus. Laadullisessa tutkimuksessa keskiössä ovat todellisuus ja siitä saatavan subjektiivinen tiedon luonne, ja se soveltuu niiden ilmiöiden tutkimiseen, joiden peruslähtökohdat ovat tajunnassa, ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa ja sitä jäsentävässä kielessä (Puusa & Juuti, 2020). Tässä tutkimuksessa laadullista lähestymistapaa perustelevat tarkoitus syventyä ihmisten väliseen vuorovaikutukseen ja vuorovaikutuksessa tapahtuvaan yksityisyyden hallintaan liittyvään kollektiiviseen neuvotteluun julkisessa poliittisessa keskustelussa. Tutkimusstrategiana tapaustutkimus mahdollistaa sen, että ilmiötä voidaan tarkastella sen luonnollisessa kontekstissa samalla hyödyntäen useita tietolähteitä (Piekkari & Welch, 2020). Tällöin teoria voidaan tuoda “kosketuksiin empiirisen maailman kanssa” (Piekkari & Welch, 2020). Tässä tutkimuksessa julkista poliittista keskustelua on tarpeellista tutkia yksittäistapauksen kautta, jotta voidaan pureutua perusteellisesti siihen, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään Twitterissä.

Tämä laadullinen tapaustutkimus asettuu retoriseen ja sosiokulttuuriseen tutkimustraditioon. Retorinen tutkimustraditio kiinnittää huomiota viestinnällä vaikuttamiseen ja sanojen voimaan. Retorisen tradition näkökulmasta viestintävalinnan tekeminen on aina retorinen teko, ja retoriikka on voimakas tapa vaikuttaa esimerkiksi julkiseen keskusteluun ja päätöksentekoon. Siksi retorisen tutkimustradition näkökulmasta on tärkeää ymmärtää retoriikkaa sekä kehittää itseään retoristen viestien tuottajana, vastaanottajana ja tulkitsijana. (Craig, 1999, 135–136.) Sosiokulttuurinen tutkimustraditio näkee viestinnän sosiaalisen järjestyksen uudelleentuottamisena. Tradition mukaan viestinnän prosesseissa luodaan, toteutetaan, ylläpidetään ja muokataan sosiaalista järjestystä. Vuorovaikutuksessa rakennetaan todellisuutta, ja todellisuus rakentaa yhteistä kulttuuria. (Craig, 1999, 144–146.) Retorinen traditio on ottanut vaikutteita sosiokulttuurisesta traditiosta. Tällöin nähdään, että retoriikka ja sosiaalinen järjestys vaikuttavat toisiinsa kaksisuuntaisesti. Sosiokulttuurinen järjestys rakentaa retoriikkaa, ja retoriikka rakentaa tietoisesti tai tiedostamatta sosiokulttuurista järjestystä. (Craig, 1999, 144–146.)

Tämän tutkimuksen pyrkimyksenä on selvittää, miten yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti julkisessa poliittisessa keskustelussa. Tutkimalla julkisessa poliittisessa keskuste-

lussa esiintyviä diskursseja on mahdollista ymmärtää, millaista sosiaalista todellisuutta julkisessa poliittisessa keskustelussa tuotetaan (Jokinen ym., 2016a). Koska yksityisyyden hallinta ja siihen liittyvä yksityisyyden rajojen kollektiivinen neuvottelu on vahvasti vuorovaikutuksellinen prosessi (Petronio, 2002), on tarpeen tutkia myös kollektiivisessa neuvottelussa käytettyä retoriikkaa. Tutkimalla retorisia viestintävalintoja voidaan ymmärtää, miten kollektiivista neuvottelua ja Twitterin julkista poliittista keskustelua käydään ja miten siinä esiintyvät diskurssit rakentuvat. Tämän ymmärryksen myötä voidaan tehdä myös johtopäätöksiä siitä, millaista kuvaa modernista demokratiasta julkisessa poliittisessa keskustelussa luodaan, toteutetaan, ylläpidetään ja muokataan.

6.3 Aineisto, aineiston keruu ja rajaus

Kun tutkitaan yhteiskunnallisia ilmiöitä, verkkokeskustelut tarjoavat siihen hyvää aineistoa (Laaksonen & Matikainen, 2013). Yksityisyyden rajoista käydyn kollektiivisen neuvottelun tutkimista varten aineisto kerättiin helmikuussa 2023 Twitteristä, joka on yhteiskunnallisen keskustelun näkökulmasta merkittävä sosiaalisen median alusta (Isotalus ym., 2018). Tutkimuksen aineisto koostuu twiiteistä, lainaamalla uudelleentwiitatuista twiiteistä, uudelleentwiitauksista, tykkäyksistä sekä vastauksista muiden käyttäjien twiitteihin.

Aineiston keräämiseen käytettiin Twint-ohjelmaa, joka on Python-pohjainen työkalu twiittien keräämiseen. Sen avulla voidaan kerätä twiittejä esimerkiksi eri profiilien, aiheiden tai hashtagien perusteella käyttämättä Twitterin API-sovellusliittymää. (GitHub, 2021.) Tämän tutkimuksen kannalta Twintin käyttäminen nopeutti ja automatisoi aineiston keräämistä. Aineiston kerääminen ohjelmoidusti on tarpeellista kerättäessä aineistoa sosiaalisesta mediasta ja Twitteristä, joka ei hakutoiminnollaan näytä kuin osan tuloksista suuren käyttömäärän takia (Laaksonen & Matikainen, 2013). Twitterin API olisi myös rajoittanut twiittien keräämistä 3200 viimeisimpään twiittiin, mutta Twintin avulla twiittejä voitiin kerätä rajattomasti (GitHub, 2021). Työkalun käyttäminen siis lisäsi aineiston keruun tarkkuutta.

Aineisto kerättiin 17.8.–17.9.2022 eli kuukauden ajalta Marinista julkaistujen juhlimisvideoiden jälkeen. Aineiston ajallinen rajaus on perusteltua, sillä keskustelua pääministerin yksityi-

syyden rajoista käytiin tuolloin aktiivisesti. Kun aineisto oli kerätty, havaittiin, että todellisuudessa kaikki aiheeseen liittyvä Twitter-keskustelu oli käyty 17.8.–30.8.2022 välisenä aikana. Hakusanoina käytettiin sanoja “Sanna”, “Marin”, “pääministeri”, “bile-Sanna”, “jauhojengi”, “jallujengi”, “yksityiselämä”, “yksityinen”, “yksityis”, “yksityisyys”, “yksityisyyden”, “vapaa-aika”, “raja”, “ystävät” ja “bilekohu”. Hakusanat rajautuivat sen perusteella, mitä kohuun liittyviä sanoja mediassa käytettiin, ja millä hakusanoilla löydettiin tämän tutkimuksen kannalta olennaisia twiittiketjuja. Ennen lopullista aineiston keruuta erilaisia hakusanoja testattiin alustavasti, jotta voitiin varmistaa, että hakusanat saadaan rajattua mahdollisimman hyvin niin, että valittujen hakusanojen avulla voidaan kerätä tutkimuksen kannalta olennaista aineistoa. Aineisto haettiin koodaamalla Twint-ohjelmaan aineiston aikarajaus, hakusanat ja twiittien tyyppi. Tämä toistettiin useaan kertaan, jotta aineisto olisi mahdollisimman tarkka.

Aineisto kerättiin 60 twiittiketjusta ja 6280 twiitistä, joissa käytiin keskustelua Marinin juhlimisvideoista ja pääministerin yksityisyydestä. Pisimmässä twiittiketjussa oli 344 vastausta. Aineistoon otettiin mukaan myös yksittäisiä twiittejä, joihin ei tullut vastauksia, koska ne nähtiin osana laajempaa julkista poliittista keskustelua. Kun aineistoon tutustuttiin tarkemmin, aineistosta rajattiin pois kaikki sellaiset twiitit, joissa ei osallistuttu keskusteluun pääministerin yksityisyyden rajoista. Aineiston rajauksen jälkeen lopullinen aineisto koostuu 60 twiittiketjusta ja 753 twiitistä.

Kun tutkitaan verkkokeskusteluita, tutkijan on tutustuttava alustaan huolellisesti ja tehtävä rajanvetoa sen suhteen, mikä kaikki on olennaista tutkittaessa verkkokeskustelujen vuorovaikutusta (Laaksonen & Matikainen, 2013). Tässä tutkimuksessa aineistoon kuuluvat twiitit ja vastaukset kerättiin sellaisenaan eli esimerkiksi niihin sisältyvät emoji, kuvat ja linkit nähtiin tutkimuksen kannalta olennaisina. Aineistoon sisältyy myös tykkäysten ja uudelleentwiittausten määrät, joiden perusteella voitiin arvioida, olivatko jotkin twiitit ja vastaukset erityisen suosittuja tai aktiivisuutta herättäviä. Lisäksi keskusteluun osallistuneiden seuraajamäärät ja muut heidän Twitter-profiileissaan ilmoittamansa tiedot sisältyvät aineistoon, jotta voitiin arvioida, osallistuiko julkiseen poliittiseen keskusteluun esimerkiksi erityisen seurattuja tai julkisuudesta tunnettuja henkilöitä. Tällä nähtiin olevan merkitystä julkiseen poliittiseen keskusteluun liittyvän ymmärryksen muodostamiseksi.

Aineisto vietiin Twintin kautta Excel-taulukkomuotoon, jossa aineistoa oli mahdollista tarkastella yksityiskohtaisemmin. Excelissä aineistosta voitiin etsiä hakutoimintoa käyttäen esimerkiksi tiettyjä sanoja tai sanapareja. Lisäksi aineistoa oli mahdollista suodattaa esimerkiksi värien avulla. Excelin ohella aineistoa ja siihen sisältyviä twiittejä ja twiittiketjuja tarkasteltiin myös Twitterissä, jotta twiittejä ja keskusteluja voitiin havainnoida niiden alkuperäisessä ympäristössä. Tämä oli tarpeellista, jotta esimerkiksi tutkimuksen kannalta olennaiset Twitterin affordanssit voitiin hahmottaa mahdollisimman tarkasti.

6.4 Aineiston analyysimenetelmät

Koska yksityisyyden hallinta on vuorovaikutuksellinen prosessi (Petronio, 2002), kollektiiviseen neuvotteluun yksityisyyden rajoista päästään käsiksi tarkastelemalla neuvotteluun osallistuvien Twitter-käyttäjien retorisia valintoja eli kielenkäyttöä. Kollektiivisessa neuvottelussa hyödynnetään erilaisia retorisia keinoja, joilla voidaan vaikuttaa julkiseen poliittiseen keskusteluun. Tutkimalla retoriikkaa voidaan ymmärtää, miten kollektiivista neuvottelua käydään yksityisyyden rajoista ja millaista todellisuutta käytetyllä retoriikalla luodaan, toteutetaan, ylläpidetään ja muokataan. Lisäksi jotta voidaan luoda ymmärrystä Twitteristä käydystä julkisesta poliittisesta keskustelusta, on olennaista tarkastella Twitterin affordansseja. Twitterin affordanssien avulla voidaan tutkia, millaista vuorovaikutuskäyttäytymistä Twitter mahdollistaa (Bucher & Helmond, 2018, 235) julkisessa poliittisessä keskustelussa. Tämän takia aineisto analysoitiin yhdistäen laadullista sisällön erittelyä (Hakala & Vesa, 2013) ja retorista diskurssi-analyysia (Jokinen 2016; Jokinen & Juhila, 2016; Jokinen ym., 2016b; Kakkuri-Knuutila, 1998; Suoninen, 2016a; 2016b; n.d.).

Twitterin julkisessa keskustelussa esiintyvien affordanssien eli ensimmäisen tutkimuskysymyksen tutkimiseen hyödynnettiin sisällön erittelyä (Hakala & Vesa, 2013). Sisällön erittelyn aineistoksi käy hyvin verkkokeskustelut (Hakala & Vesa, 2013), minkä takia sisällön erittely on perusteltu Twitteristä kerätyn aineiston analyysimenetelmä. Sisällön erittely vaatii syvällistä perehtymistä tutkimusaiheeseen (Hakala & Vesa, 2013). Tämän tutkimuksen kannalta syvällinen perehtyminen tarkoitti esimerkiksi jo ennen aineiston keruuta huolellista perehtymistä Twitterin erityispiirteisiin sekä aiempaan tutkimukseen, jota on tehty Twitterin affordans-

seista ja Twitterissä käydystä julkisesta keskustelusta. Huolellisen perehtymisen avulla muodostettiin ymmärrystä siitä, mikä kaikki on olennaista tutkittaessa verkkokeskustelujen vuorovaikutusta (Laaksonen & Matikainen, 2013). Sisällön erittelyssä aineisto käydään järjestelmällisesti läpi, jotta aineiston olennaisin sisältö voidaan tuoda esiin (Hakala & Vesa, 2013). Sisällön erittelyn etuna on se, että kun aineistoa tarkastellaan perusteellisesti, voidaan kiinnittää herkemmin huomiota kontekstiin ja aineiston symbolisiin muotoihin, kuten hymiöihin (Hakala & Vesa, 2013). Tässä tutkimuksessa aineiston järjestelmällinen läpikäynti tarkoitti esimerkiksi sitä, että aineistoa tarkasteltiin huolellisesti useaan kertaan niin Excelissä kuin aineiston alkuperäisessä ympäristössä eli Twitterissä, jotta Twitterin julkisessa poliittisessa keskustelussa käyty kollektiivinen neuvottelu yksityisyyden rajoista voitiin hahmottaa mahdollisimman tarkasti.

Sisällön erittelyssä aineiston valinnassa ja luokittelussa sekä johtopäätösten tekemisessä hyödynnetään tutkimuskysymyksiä, jotka suuntaavat toimintaa. Aineiston analyysissä luodaan luokittelurunko, jonka perusteella aineisto luokitellaan systemaattisesti. (Hakala & Vesa, 2013.) Koska tässä tutkimuksessa sisällön erittelyä hyödynnettiin Twitterin affordanssien tutkimiseen, aineiston luokittelurunko rakentui Twitterin affordanssien mukaisesti. Kun aineistoon oli perehdytty huolellisesti, aineistosta nousseiden affordanssien pohjalta rakennettiin luokittelurunko, joka tarkentui sitä mukaa, kun aineistoa käytiin systemaattisesti läpi. Aineiston luokittelua ohjasi affordanssien, kuten keskustelun kulun ja erilaisten Twitterin toimintojen hyödyntämiseen liittyvien affordanssien havainnoiminen.

Sisältöä voidaan eritellä sekä määrällisesti että laadullisesti (Hakala & Vesa, 2013; Laaksonen & Matikainen, 2013). Tässä tutkimuksessa sisältöä eriteltiin laadullisesti. Laadullisessa sisällön erittelyssä ilmiötä, kuten tiettyä puhetapaa, pyritään ymmärtämään syvällisesti ja tekemään siitä havaintoja (Hakala & Vesa, 2013). Laadullisessa sisällön erittelyssä luokittelurunko koostuu havainto- ja luokitusyksiköistä, joita voivat olla esimerkiksi kokonainen kappale, lause, lauseen osa tai sana (Hakala & Vesa, 2013). Tässä tutkimuksessa luokittelurungon havainto- ja luokitusyksiköt muodostuivat aineistosta esiin nousseista affordansseista, niiden tunnusomaisista piirteistä ja aineistoesimerkeistä. Aineistosta havaittuja affordansseja ovat esimerkiksi keskustelun laajuus ja leviävyys, jotka raportoidaan tarkemmin tulosluvussa.

Tässä tutkimuksessa retorista diskurssianalyysia hyödynnettiin toisen ja kolmannen tutkimuskysymyksen eli Twitterissä käydyssä yksityisyyden rajoihin liittyvässä kollektiivisessa neuvottelussa esiintyvien diskurssien ja diskurssien retoriikan tutkimiseksi. Diskurssianalyysi voidaan määritellä “sellaiseksi kielenkäytön ja muun merkitysvälitteisen toiminnan tutkimukseksi, jossa analysoidaan yksityiskohtaisesti sitä, miten sosiaalista todellisuutta tuotetaan erilaisissa sosiaalisissa käytännöissä” (Jokinen ym., 2016a). Se on väljä teoreettinen viitekehys, johon mahtuu erilaisia painopisteitä ja sovelluksia (Jokinen ym., 2016b). Diskurssianalyysi rakentuu viidelle lähtöoletukselle. Ensinnäkin kielenkäytön ajatellaan sosiaalisen konstruktionismien mukaisesti jatkuvasti rakentavan sosiaalista todellisuutta. (Jokinen ym., 2016a; Jokinen ym., 2016b.) Toiseksi diskurssianalyysissa oletetaan, että todellisuus on moninainen ja että on olemassa useita rinnakkaisia ja keskenään kilpailevia merkityssystemejä eli diskursseja, jotka eri tavoin merkityksellistävät maailmaa, sen prosesseja ja suhteita. Diskurssin käsitteellä viitataan “verrattain eheisiin säännönmukaisiin merkityssuhteiden systeemeihin, jotka rakentuvat sosiaalisissa käytännöissä samalla rakentaen sosiaalista todellisuutta”. Eri diskurssit eivät ole toisistaan irrallisia, vaan ne myös määrittyvät suhteessa toisiinsa ja voivat kilpailla keskenään. Diskurssianalyysin kolmantena lähtöoletuksena on se, että mikään ei tapahdu tyhjiössä, vaan merkityksellinen toiminta on aina kontekstisidonnaista. Analyysin kannalta tämä tarkoittaa aineiston tarkastelua suhteessa tiettyyn aikaan ja paikkaan sekä kontekstin huomioimista lauseen, episodin, vuorovaikutuksen, kulttuurin tai reunaehtojen tasolla. Neljänneksi toimijoiden nähdään kiinnittyvän erilaisiin merkityssysteemeihin eli diskursseihin, sillä yksilöt tuottavat toiminnallaan erilaisia diskursseja. Neljänteen lähtöoletukseen liittyy identiteetin, subjektiposition sekä diskurssin käyttäjän käsitteet. Identiteetin käsitteellä viitataan väljemmin erilaisiin oikeuksiin, velvollisuuksiin ja ominaisuuksiin, jotka toimija olettaa itselleen tai muille, tai muut olettavat hänelle. Subjektiposition käsitteellä tarkoitetaan erilaisia positioita eli asemia, joita tuotetaan sosiaalisissa käytännöissä, ja joiden avulla voidaan kuvata niitä toiminnan rajoituksia, joita toimijalla on asemastaan käsin. Diskurssin käyttäjän käsitteellä viitataan siihen, miten toimija tuottaa ja uusintaa toiminnallaan erilaisia diskursseja, jotka voivat myös joissain tapauksissa olla ristiriitaisia suhteessa toisiinsa. (Jokinen ym., 2016b.) Kielenkäytön ristiriitaisuuden ajatellaan johtuvan erilaisista funktioista, sillä kielellä voidaan tuottaa erilaisia asioita (Suoninen, 2016a). Viimeiseksi diskurssianalyysissa oletetaan, että kielenkäytöllä on seurauksia todellisuuteen. Seuraukset voivat olla tilannekohtaisia, jolloin kielenkäyttöä voidaan tar-

kastella erilaisten funktioiden tasolla. Seuraukset voivat myös olla laajemmin ideologisia, jolloin puhutaan esimerkiksi siitä, millaisia valtarakenteita diskursseilla tuotetaan. Retoriikka ei ole todellisuudesta irrallinen, vaan sen nähdään rakentavan todellisuutta. (Jokinen ym., 2016b.)

Diskurssianalyysissa tutkimusaineiston ajatellaan olevan osa tutkimuskohdetta eli sosiaalista todellisuutta, eikä vain kuvaavan sitä. Diskurssit eivät esiinny aineistossa useinkaan selkeinä kokonaisuuksina, vaan ne rakentuvat pienemmistä paloista. (Suoninen, 2016a.) Diskurssi-analyttisessä tutkimuksessa selonteoilla viitataan tarkastelun kohteena oleviin kuvauksiin, jotka yhtäältä ”pohjautuvat niihin asioiden ymmärrettäväksi tekemisen tapoihin eli merkityksiin, joita selonteon antaja ammentaa maailmasta” ja toisaalta muotoilevat tapaa ymmärtää maailmaa (Suoninen, 2016b.) Diskurssianalyysissa olennaista ei ole aiheiden tai teemojen erottaminen toisistaan, sillä kielellä voidaan samanaikaisesti tuottaa monenlaisia aiheita tai teemoja. Tutkijan tulisi tulkinnassaan huomioida aineistossa esiintyvät erot ja ristiriidat, joihin kielen käyttäjä voi itsekään viitata. Diskurssianalyysissa olennaista on myös huomioida se, että kielellä on usein kirjaimellisten merkitysten lisäksi myös muita merkityksiä, kuten miellelyhtymiä tai symbolisia merkityksiä. (Suoninen, 2016a.)

Retorinen analyysi on diskurssianalyttisen tutkimuksen toinen painopiste. Siinä retoriikkaa tarkastellaan siitä näkökulmasta, miten muut saadaan vakuuttuneiksi ja sitoutuneiksi joistakin todellisuuden versioista vakuuttavan ja suostuttelevan retoriikan avulla. Retorinen argumentointi hahmotetaan sosiaalisesti toiminnaksi, joka ei tapahdu tyhjiössä, vaan on osa kaikkea vuorovaikutusta. Se on myös osa kaikkea kielenkäyttöä, olivatpa retoriset teot tietoisia tai tiedostamattomia. Retoriikan nähdään rakentavan sosiaalista todellisuutta. (Jokinen, 2016). Retorisessa diskurssianalyysissä kiinnitetään huomiota tekstiin ja sen vaikutuskeinoihin (Kakkuri-Knuutila, 1998) ja sen avulla voidaan ymmärtää, miten yksityisyyden rajoista käytyä kollektiivista neuvottelua käydään ja millaista retoriikkaa siinä esiintyy. Tässä tutkimuksessa retorisen diskurssianalyysin tukena on käytetty luvussa 5 esiteltyä Jokisen (2016) jaottelua hyökkäävän ja suostuttelevan retoriikan keinoista. Jaottelun ohella aineistosta on nostettu esiin muita siinä ilmeneviä retorisia keinoja.

Diskurssien rakentumista jäsenetään usein sen avulla, mitä sanotaan, miten sanotaan, missä tilanteessa ja millä seurauksilla. Mitä-kysymyksellä viitataan kielen merkityssisältöihin ja miten-kysymyksellä kielellisiin muotoilutapoihin, tyyliin ja sävyihin. Missä-kysymyksellä kiinnitetään huomiota kontekstiin ja millä seurauksilla -kysymyksellä siihen, mitä seurauksia kielenkäytöllä on sosiaaliseen todellisuuteen. (Suoninen, n.d.) Tätä jäsenystapaa hyödynnettiin myös tämän tutkimuksen aineiston analyysissä. Tässä tutkimuksessa aineistoon perehdyttiin ensin perusteellisesti, jonka jälkeen siitä pyrittiin tunnistamaan toistuvia diskursseja. Aineistosta tunnistettiin esimerkiksi toistuva, konservatiivisen naiskuvan diskurssi. Tämän jälkeen kiinnitettiin huomiota kielellisiin ilmaisumuotoihin eli siihen, millaista retoriikkaa kussakin diskurssissa esiintyy. Tässä tutkimuksessa retoriikan analysoimisessa hyödynnettiin Jokisen (2016) jaottelua. Erilaisia retorisia keinoja tunnistettiin aineistosta suodattamalla niitä eri värein. Aineistosta tunnistettuja retorisia keinoja olivat esimerkiksi kategorioiden ja kontrastiparien käyttö. Lisäksi analyysissä kiinnitettiin huomiota diskurssien konteksteihin ja seurauksiin, eli missä yhteydessä diskurssit ilmenivät ja mitä seurauksia niillä oli Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessä keskustelussa.

Tämän tutkimuksen aineiston analyysissä kiinnitettiin myös huomiota diskurssien valtasuhteisiin, jotka voivat esiintyä diskurssien välillä ja diskurssien sisäisinä. Tämän takia analysoitiin, ovatko tietyt aineistossa esiintyvät diskurssit vallitsevampia kuin toiset. (Jokinen & Juhila, 2016.) Kaikista vallitsevimpaksi diskurssiksi havaittiin konservatiivisen naiskuvan diskurssi. Lisäksi tehtiin huomioita diskurssin toimijoiden välisistä suhteista sekä kiinnitettiin huomiota siihen, mitä diskurssissa tehdään ja “millaisiin subjektipositioihin ihmiset voivat asemoitua tai tulla asemoiduiksi” (Jokinen & Juhila, 2016). Kiinnostavaa diskurssien valtasuhteiden analysoimisessa on näkökulmat esimerkiksi siitä, kenellä on oikeus sanoa, suhtaudutaanko kaikenlaisista asemista lausuttuun puheeseen yhtä vakavasti, tai millaisia oikeuksia tai velvollisuuksia eri keskusteluun osallistuvilla henkilöillä on ja miten ne määritellään (Jokinen & Juhila, 2016). Aineistosta havaittiin, että esimerkiksi erilaisilla puhujakategorioilla, kuten äitiydellä, oikeutettiin erilaisia näkemyksiä. Kun analysoidaan diskurssien valtasuhteita, analysoidaan niitä prosesseja, miten tietyt diskurssit muotoutuvat hegemonisiksi eli itsestäänselvyyksiksi (Jokinen & Juhila, 2016). Lisäksi arvioidaan, millaisia ideologisia seurauksia hegemonisiksi muodos-

tuneilla diskursseilla on. Analyysissa pohditaan myös, onko hegemonisia diskursseja mahdollista kyseenalaistaa tai muuttaa. (Jokinen & Juhila, 2016.) Tässä tutkimuksessa hegemonisiksi muodostuneita diskursseja havainnoitiin erittelemällä, millaisesta retoriikasta ne rakentuvat.

6.5 Tutkimuseettinen pohdinta

Tutkimuksen kaikissa vaiheissa noudatettiin hyvää tieteellistä käytäntöä (Tutkimuseettinen toimikunta, 2012) ja ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettisiä periaatteita, johon liittyvä ennakkoarviointi tehtiin eettisten periaatteiden mukaisesti ennen aineistonkeruuta (Tutkimuseettinen toimikunta, 2019). Hyvään tieteellisen käytännön mukaisia tiedeyhteisön tunnustamia toimintatapoja ovat ”rehellisyys, yleinen huolellisuus ja tarkkuus tutkimustyössä, tulosten tallentamisessa ja esittämisessä sekä tutkimusten ja niiden tulosten arvioinnissa”. Tämän tutkimuksen kannalta hyvän tieteellisen käytännön mukaisia toimintatapoja ovat esimerkiksi se, että tutkimuksessa on käytetty sellaisia menetelmiä tiedonhankintaan, tutkimukseen ja tutkimuksen arviointiin, jotka ovat tieteellisen tutkimuksen kriteerien mukaisia ja kestäviä myös eettisestä näkökulmasta. Lisäksi tutkimuksessa on kunnioitettu muiden tutkijoiden työtä asianmukaisilla viittaustavoilla. Tutkimusraportissa tutkimuksen eri vaiheet on myös raportoitu asianmukaisesti. (Tutkimuseettinen toimikunta, 2012.)

Koska tämän tutkimuksen aineisto on kerätty Twitteristä, on huomioitava siihen liittyviä eettisiä näkökulmia, joihin on kiinnitetty huomiota myös tutkijoiden keskuudessa (esim. Zimmer & Proferes, 2014). Ensinnäkin Twitteristä kerätty aineisto saattaa olla materiaalia, joka voi olla kiinnostavaa tutkimuksen lisäksi sellaisissa tarkoituksissa, joihin tutkija ei ole aineistoa tarkoittanut. Muut osapuolet voivat esimerkiksi haluta hyödyntää aineistoa markkinoinnillisiin tai jonkinlaisiin haitallisiin tarkoituksiin (Zimmer & Proferes, 2014).

Lisäksi vaikka Twitter on julkinen lähde, kerätty aineisto koostuu yksittäisten henkilöiden tuottamasta sisällöstä. Tutkimuksessa on siksi huomioitava tietosuojan liittyvät uhat käyttäjille, sillä Twitteristä kerätyssä aineistossa saattaa olla myös tunnistettavissa käyttäjien yksityisyyteen liittyviä tietoja, kuten henkilökohtaisia tunnistetietoja tai sijaintitietoja (Zimmer & Proferes, 2014), joiden vastuullista käsittelyä edellyttävät myös ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet (Tutkimuseettinen toimikunta, 2019). Myös Twitter itse korostaa

käyttäjien yksityisyyden suojaa ja kieltää jakamasta käyttäjiin liittyviä tunnistetietoja ilman heidän suostumustaan. Twitter sallii julkisena sosiaalisen median alustana kuitenkin jakaa käyttäjien julkisesti jakamia tietoja, kuten twiittien sisältöjä ja käyttäjän profiilissa julkisesti ilmoitettua tietoja. (Twitter, n.d.a.)

Tässä tutkimuksessa edellä mainitut näkökulmat on huomioitu siten, että aineistoesimerkit raportoidaan anonymisti ilman käyttäjänimiä tai linkkejä alkuperäisiin twiitteihin, jotta käyttäjien yksityisyyttä voidaan suojata ja jotta aineistoa ei voitaisi hyödyntää sellaisiin tarkoituksiin, joihin tutkija ei ole aineistoa tarkoittanut. Yhä kenen tahansa verkossa nähtävissä oleva aineisto kerättiin julkisilta Twitter-tileiltä, koska yksityisiltä Twitter-tileiltä ei voida kerätä aineistoa.

Tutkimuksessa on havaittu, että yleisön tunnistaminen ja hahmottaminen voi olla haasteellista sosiaalisessa mediassa. Yksityistä tietoa jaetaan usein usealle yleisölle samaan aikaan. (Vitak, 2012.) Tämän tutkimuksen näkökulmasta voi olla, että aineistoon sisältyvien twiittien lähettäjät eivät ole välttämättä ymmärtäneet osallistuvansa laajempaan julkiseen poliittiseen keskusteluun, jos he ovat vain ajatelleet vastaavansa esimerkiksi tuttavansa tai läheisensä twiittiin. Myös tästä näkökulmasta aineiston anonymisoitu raportointi on perusteltua.

Twitteristä kerätyllä tutkimusaineistolla on kuitenkin eettisestä näkökulmasta myös etunsa, sillä sen sisältö on tutkijasta riippumaton. Keskusteluun osallistuvat päättävät itse keskustelun sisällöstä ja kulusta, eikä esimerkiksi tutkijan teoreettisista lähtökohdista johtamat kysymykset vaikuta keskustelun kulkuun (Hakala & Vesa, 2013). Tässä tutkimuksessa Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua voidaan tarkastella sellaisenaan ilman mahdollisuutta siihen, että tutkija oli jollain tavalla voinut vaikuttaa aineistoon.

Tutkimusetiikan kannalta tärkeä huomio on myös se, että Twitter asettaa itse erilaisia rajoituksia Twitteristä kerättyyn aineistoon, kuten aineiston jakamisen kolmansille osapuolille. Twitter kuitenkin sallii aineiston jakamisen akateemisiin tutkimustarkoituksiin. (Twitter, n.d.a.) Koska tämän tutkimuksen tarkoitukselliset ovat ainoastaan tieteellisiä, noudattaa tämä tutkimus myös Twitterin käyttöehtoja.

7 TULOKSET

7.1 Twitterin julkisen poliittisen keskustelun affordanssit

7.1.1 Julkisen poliittisen keskustelun laatu ja laajuus

Tuloksista ilmeni, että Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa pääministerin yksityisyyden rajoista esiintyy erilaisia julkisen poliittisen keskustelun laatuun ja laajuuteen liittyviä affordansseja. Affordanssit ovat keskustelun laajuus ja leviävyys, keskustelun kulku, tiivis argumentaatio, merkkirajoituksen kiertäminen sekä muokkaamattomuus ja säilyvyys (ks. Taulukko 1).

Taulukko 1. Julkisen poliittisen keskustelun laatuun ja laajuuteen liittyvät affordanssit

Affordanssi	Kuvaus
Keskustelun laajuus ja leviävyys	Julkista poliittista keskustelua käydään useissa twiittiketjuissa, joiden alle kehittyy alaketjuja. Alaketjuissa keskustelua käydään eri aiheista, jotka eivät liity alkuperäisen twiittiketjun näkökulmaan.
Keskustelun kulku	Julkinen poliittinen keskustelu alkaa esitetystä näkemyksestä, mielipiteestä tai kysymyksestä. Keskustelussa ei tarkenneta, mitkä arvot tai näkökulmat ovat keskustelun aiheen kannalta keskeisiä. Osallistujat esittävät puheenvuoroihin liittyviä tarkentavia kysymyksiä, mutta keskustelu ei jatku tarkentavan kysymyksen esittämisen jälkeen muutamaa puheenvuoroa pidemmälle. Ratkaisuvaihtoehtoja, ratkaisuja ja johtopäätöksiä ei muodosteta keskustelun aiheesta. Julkinen poliittinen keskustelu jää eri näkemysten tai mielipiteiden esittämisen tasolle.
Tiivis argumentaatio	Keskustelun puheenvuorot ovat lyhyitä, ytimekkäitä ja kärjistettyjä. Teesit esitetään tiiviisti. Argumentaatioon ei käytetä paljon tilaa.
Merkkirajoituksen kiertäminen	Twitterin merkkirajoitusta kierretään jakamalla puheenvuoro useampaan peräkkäiseen twiittiin merkitsemällä ne osiin numeerisesti.
Muokkaamattomuus ja säilyvyys	Puheenvuorot säilyvät sellaisenaan eivätkä ne ole muokattavissa. Aineistoon sisältyy kuitenkin joitakin twiittiketjuja, joissa puheenvuoroja on poistettu.

Keskustelun laajuus ja leviävyys. Tuloksista ilmeni, että Twitterissä käyty julkinen poliittinen keskustelu leviää laajalle. Aineistossa Twitterin julkista poliittista keskustelua käytiin useissa twiittiketjuissa. Tämän lisäksi twiittiketjujen vastausten alle kehittyi paljon alaketjuja, joissa keskustelua jatkettiin. Tällöin keskustelu jatkui vastaukseen liittyvästä aiheesta, joka ei suoraanaisesti liittynyt enää alkuperäisen pääketjun aiheeseen tai näkökulmaan. Kun Twitterin julkinen poliittinen keskustelu levisi tällä tavalla laajalle, useimmat käyttäjät osallistuivat vain johonkin alaketjussa käytyyn keskusteluun, eivätkä ollenkaan pääketjussa käytyyn julkiseen poliittiseen keskusteluun.

Keskustelun kulku. Julkinen poliittinen keskustelu alkaa käyttäjän esittämästä näkemyksestä, mielipiteestä tai muille käyttäjille esitetystä kysymyksestä. Tämän jälkeen julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroissa keskustelijat eivät tarkentaneet sitä, mitkä arvot tai näkökulmat ovat keskustelun aiheen kannalta keskeisiä. Aineistossa muut osallistujat esittivät puheenvuoroihin liittyviä tarkentavia kysymyksiä, jonka jälkeen keskustelu jatkui puheenvuoron esittäjän ja tarkentavan kysymyksen esittäjän välillä. Osallistujien välinen keskustelu ei kuitenkaan jatkanut tarkentavan kysymyksen esittämisen jälkeen muutamaa twiittiä pidemmälle. Julkisessa poliittisessa keskustelussa ei esitetty ratkaisuvaihtoehtoja keskusteltavaan aiheeseen. Täten myöskään ratkaisuja tai johtopäätöksiä ei muodostettu. Valta-osassa aineiston keskustelujen puheenvuoroissa esitettiin oma näkemys tai mielipide asiasta, mutta keskustelun myötä keskustelijat eivät esimerkiksi ilmoittaneet muuttaneensa kantaansa keskustelun perusteella. Julkinen poliittinen keskustelu jää siis pääosin eri näkemysten tai mielipiteiden esittämisen tasolle.

Tiivis argumentaatio. Tuloksista ilmeni, että Twitterissä käydyin julkisen poliittisen keskustelun puheenvuorot ovat lyhyitä ja ytimekkäitä. Teesit esitetään hyvin tiiviisti, eikä argumentaatiolle käytetä paljon tilaa. Aineistossa julkiseen keskusteluun osallistuneet henkilöt esittivät mielipiteensä pääosin lyhytsanaisesti todeten eivätkä sen kummemmin perustelleet väitteitään. Jos puheenvuoroon sisältyi perustelua, sekin oli hyvin tiiviisti ilmaistu. Useissa puheenvuoroissa perustelua ei esiintynyt ollenkaan.

Oli hän työssään sitten hyvä tai huono, niin kaikissa tapauksissa pääministerillä tulee olla oma yksityisyys. Tällaisten videoiden jakaminen on harkitsematonta.
| 16 replies 0 retweets 44 likes

Marim voi tehdä kirjaimellisesti mitä tahansa ja se tullaan aina
kääntämään hyväksi asiaksi.
| 0 replies 2 retweets 107 likes

Aineiston perusteella puheenvuorot esitetään usein myös kärjistetysti. Tällöin puheenvuoroissa asioita yleistetään liioitellen.

Merkkirajoituksen kiertäminen. Aineiston perusteella osa julkisen poliittisen keskustelun osallistujista kiertää Twitterin merkkirajoitusta jakamalla puheenvuoronsa useampaan peräkkäiseen twiittiin merkitsemällä ne osiin. Tähän tarkoitukseen aineistossa käytettiin numeraalisia merkintöjä, kuten "1/3, 2/3 ja 3/3"- tai "1., 2., ja 3."

En tiedä mikä on marinisti, mutta lähtökohtaisesti vedän kansanedustajien ja ministerien käytöksessä rajan rikolliseen toimintaan ja asiallisiin käyttäytymiseen muita ihmisiä kohtaan. Mulle ministerit ovat ihmisiä, joilla on myös oikeus vapaa-aikaan kunhan työt hoidetaan. (1/2)
| 1 replies 0 retweets 1 likes

Vapaa-ajan bilettäminen, viihde tiktokit, valtavirrasta poikkeavat uskonnot & sukupuoliset suuntautumisot ja oudot harrastukset mulle kaikki ok. Mutta esimerkiksi twitterissä tehdyt hyökkäykset ja loukkaukset muita ihmisiä kohtaan ehdoton ei. (2/2)
| 0 replies 0 retweets 1 likes

Merkinnöillä ilmaistaan, että puheenvuoro jatkuu seuraavassa twiitissä. Merkitsemällä twiitit osiin viestitään myös muille käyttäjille siitä, että kaikki puheenvuoron osat tulisi lukea oikeassa järjestyksessä.

Muokkaamattomuus ja säilyvyys. Julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroja ei ole mahdollista muokata jälkikäteen, vaan ne säilyvät sellaisenaan. Aineistoon sisältyi kuitenkin joitakin twiittiketjuja, joissa puheenvuoroja oli poistettu. Poistettujen puheenvuorojen kohdalla Twitter ilmoittaa, että twiitin kirjoittaja on poistanut twiitin.

7.1.2 Julkisen poliittisen keskustelun osallistajat

Twitterissä käytyyn julkiseen poliittiseen keskusteluun pääministerin yksityisyyden rajoista liittyy erilaisia osallistujiin liittyviä affordansseja. Affordanssit ovat keskustelijoiden tunnettuus ja seuraajamäärä sekä median ja toimittajien rooli (ks. Taulukko 2).

Taulukko 2. Julkisen poliittisen keskustelun osallistujiin liittyvät affordanssit

Affordanssi	Kuvaus
Keskustelijoiden tunnettuus ja seuraajamäärä	Kun julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuu esimerkiksi julkisuudesta tunnettu henkilö tai muu henkilö, jolla on suuri seuraajamäärä, keskustelu kerää paljon puheenvuoroja ja muita reaktioita.
Median ja toimittajien rooli	Medialla on merkittävä rooli sosiaalisessa mediassa käydyssä julkisen poliittisen keskustelun kannalta. Kun media jakaa uutisiaan ja artikkeleitaan twiitteinä omalle käyttäjätililleen, twiittien alle kerääntyy paljon keskustelua ja reaktioita. Median käyttäjätilien rooli jää kuitenkin keskustelun herättämisen tasolle. Toimittajien osallistuminen julkiseen poliittiseen keskusteluun on yhteydessä keskustelun puheenvuorojen ja reaktioiden runsaaseen määrään.

Keskustelijoiden tunnettuus ja seuraajamäärä. Aineistosta ilmeni, että julkisen poliittisen keskustelun keskustelijoiden tunnettuudella ja seuraajamäärällä on merkitystä julkisen poliittisen keskustelun aktiivisuuden kannalta. Kun julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistui esimerkiksi julkisuudesta tunnettu henkilö tai muu henkilö, jolla on suuri seuraajamäärä, keskustelu keräsi myös paljon puheenvuoroja ja muita reaktioita. Julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuneet julkisuuden henkilöt olivat esimerkiksi poliitikkoja, puolueaktiiveja sekä kirkon ja suurten yritysten johtohahmoja. He olivat pääosin oletettavasti miehiä. Valtaosa julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuneista julkisuuden henkilöistä kertoivat käyttäjätilinsä kuvauksessa esimerkiksi nykyisestä työnkuvastaan tai puolueataustastaan. Aineiston julkisen poliittisen keskustelun keskustelijoina oli myös muutama julkisuuden henkilö, jotka eivät kertoneet itsestään mitään käyttäjätilinsä kuvauksessa. Kaikki julkisuudesta tunnetut henkilöt kuitenkin esiintyivät alustalla nimellään ja kasvokuvallaan, minkä perusteella muut keskustelun osallistajat pystyivät tunnistamaan käyttäjätilin julkisuuden henkilön käyttäjätiliksi. Twitterissä käyttyyn julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuneita julkisuuden henkilöitä yhdisti myös se,

että heillä oli merkittävä määrä seuraajia verrattuna julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuneiden yksityishenkilöiden seuraajamääriin. Julkisuuden henkilöiden seuraajamäärät vaihtelivat muutamasta tuhannesta noin 250 000:een. Tuloksista ilmeni, että julkisuudesta tunnettujen henkilöiden osallistumisen ohella Twitterissä käydyn julkisen poliittisen keskustelun aktiivisuuteen oli yhteydessä myös sellaisten henkilöiden osallistuminen keskusteluun, jotka eivät ole julkisuudesta tunnettuja henkilöitä, mutta jotka ovat onnistuneet kasvattamaan seuraajiensa määrää Twitterissä.

Median ja toimittajien rooli Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessä keskustelussa. Aineiston perusteella medialla on merkittävä rooli Twitterissä käydyn julkisen poliittisen keskustelun kannalta. Kun media jakoi artikkeleitaan twiitteinä omille Twitterin käyttäjätileilleen, näiden twiittien alle kerääntyi paljon keskustelua. Median rooli jää kuitenkin aineiston perusteella keskustelun herättämisen tasolle. Sen jälkeen, kun media oli jakanut uutisensa tai artikkelinsa käyttäjätileilleen, media ei jatkanut keskustelua muiden käyttäjien kanssa esimerkiksi vastaamalla tai reagoimalla muulla tavalla muiden käyttäjien vastauksiin.

Median rooli julkisessa poliittisessä keskustelussa on merkittävä myös sen takia, että useat toimittajat osallistuivat aineiston julkiseen poliittiseen keskusteluun. Kun toimittaja joko aloitti aiheeseen liittyvän twiittiketjun tai kommentoi jo olemassa olevaa julkisen poliittisen keskustelun twiittiketjua, puheenvuoron alle kerääntyi paljon vastauksia ja muita reaktioita. Aineistossa julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuneilla toimittajilla oli myös merkittävä seuraajamäärä, joka vaihteli muutamasta tuhansista vajaa 100 000:een. Toimittajat myös esiintyivät alustalla nimellään ja kasvokuvallaan sekä kertoivat käyttäjätilensä kuvauksessa itsestään ja työnkuvastaan, minkä perusteella muut keskustelun osallistujat pystyivät tunnistamaan toimittajan.

7.1.3 Twitterin toimintojen hyödyntäminen

Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessä keskustelussa pääministerin yksityisyyden rajoista esiintyi myös erilaisia Twitterin toimintojen hyödyntämiseen liittyviä affordansseja. Affordanssit ovat emojeiden, aihetunnisteiden, @-toiminnon sekä kuvien ja linkkien käyttö (ks. Taulukko

3). Aineistossa GIF-animaatioita, videoita tai kyselyitä ei hyödynnetty osana Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua.

Taulukko 3. Twitterin toimintojen hyödyntämiseen liittyvät affordanssit

Affordanssi	Kuvaus
Emojeiden käyttö	Julkisessa poliittisessa keskustelussa ei esiinny paljon emojeita. Kun emojeita käytetään, niiden avulla ilmaistaan erilaisia tunnetiloja, sarkasmia, asiakysymyksen pohtimista, tuen osoittamista tai mielipiteitä puolesta tai vastaan.
Aihetunnisteiden käyttö	Aihetunnisteiden käyttö on yleisempää keskustelun aloitustwiiteissä kuin vastauksissa. Aihetunnisteilla puheenvuorot kiinnitetään osaksi laajempaa keskustelua.
@-toiminnon käyttö	@-toimintoa hyödynnetään julkisessa poliittisessa keskustelussa. Aineistossa @-toiminnolla merkittävät käyttäjätilejä olivat keskusteluun osallistuneiden yksittäisten henkilöiden lisäksi esimerkiksi Sanna Marinin, eri puolueiden ja eri medioiden käyttäjätilit. @-toimintoa käytettäessä useimmiten yksityishenkilöt vastasivat tai reagoivat twiittiin, mutta media, organisaatiot, instituutiot tai julkisuuden henkilöt eivät.
Kuvien ja linkkien käyttö	Kuvia ja linkkejä hyödynnetään julkisessa poliittisessa keskustelussa. Kuvia ja linkkejä hyödynnettiin jaettaessa median kohun aikana kirjoittamia artikkeleita Marinista ja hänen vapaa-ajan käyttäytymisestään. Lisäksi kuvia ja linkkejä hyödynnettiin, kun viitattiin johonkin, mitä Marin on aiemmin sanonut mediassa, tai kun vahvistettiin omaa puheenvuoroa jollain ulkopuolisella lähteellä.

Emojeiden käyttö. Tuloksista ilmeni, että julkisessa poliittisessa keskustelussa emojeita käytetään vain vähän, vaikka niitä olisi mahdollista käyttää. Kun emojeita käytettiin aineistossa, niiden avulla ilmaistiin erilaisia tunnetiloja, kuten huvittuneisuutta, surua, kauhistusta, vihaa tai häpeää. Lisäksi emojeilla ilmaistiin sarkasmia, asiakysymyksen pohtimista, tuen osoittamista tai mielipiteitä.

Päivän shokeeraavin uutinen: pääministerilläkin on yksityiselämä ja hänkin on joskus juhlinut 🥳 Suosittelen samaa muutamallekin moraalipaniikkisomettajalle ja huumetestejä peräälle poliitikolle. Vois tehdä heillekin välillä hyvää jallu tai pari 👍
#jallujengi #jauhojengi
| 1 replies 0 retweets 6 likes

Someleimaaminen on näissä nykyajan tapa. Antaisivat ihmisten olla. Bailaaminenkin on varsin ymmärrettävää 🤖 videoiden levittäjät voivat sitten katsoa peiliin. Ja pitkään.
| 0 replies 0 retweets 4 likes

Erlaisia tunnetiloja, sarkasmia ja pohtimista ilmaistiin emojilla, joissa tunne on tulkittavissa emojissa esiintyviltä kasvoilta. Tyypilliset tuen osoittamiseen käytetyt emoji olivat sydän-emojeita. Mielenpitoa puolesta tai vastaan ilmaistiin useimmiten ylös- tai alaspäin osoittavalla peukalolla.

Aihetunnisteiden käyttö. Aineistosta ilmeni, että osa keskustelijoista käyttää aihetunnisteita osana julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroja. Käytettyjä aihetunnisteita olivat esimerkiksi #jauhojengi, #bilesanna, #pääministeri, #PM, #politiikka, #SannaMarin ja #Marin. Aihetunnisteiden käyttö oli yleisempää keskustelun aloitustwiitteissä kuin vastauksissa. Aihetunnisteiden käyttämisen avulla puheenvuorot kiinnitettiin osaksi laajempaa keskustelua, sillä Twitterissä twiittejä ja twiittiketjuja on mahdollista hakea myös aihetunnisteiden avulla.

@-toiminnon käyttö. Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa hyödynnetään myös @-toimintoa, jolla voidaan merkitä jokin käyttäjä tai vastata suoraan jollekin käyttäjälle. @-toiminnolla merkityjä käyttäjätilejä olivat keskusteluun osallistuneiden yksittäisten henkilöiden lisäksi esimerkiksi Sanna Marinin, eri puolueiden ja eri mediatalojen käyttäjätilit.

4/4 hän väittääkin, että kuvat ovat osa hänen #yksityiselämä'änsä ja siksi niitä ei saa sekoittaa hänen #pääministeri'n tehtävänsä. #Sanna #Marin on puhunut itsensä
@iltalehti_fi @MTVUutiset @SuomenEduskunta @demarit @persut
totaalisesti pussiin.
<https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/polloraati-marinin-fetapiirakkaohjeet-ja-positiivinen-somepohina-kaantyyvat-itseaan-vastaa/8495904>
| 0 replies 0 retweets 2 likes

@-toiminnon käyttämisellä on mahdollista kiinnittää merkittyjen käyttäjien huomio, jotta he huomaisivat twiitin ja reagoisivat siihen. Aineistossa @-toimintoa käytettäessä yksityishenki-

löt useimmiten vastasivat twiittiin. @-toiminnon käyttäminen ei kuitenkaan aineiston perusteella edesauttanut reaktion saamista medialta, organisaatioilta, instituutioilta tai julkisuuden henkilöiltä.

Kuvien ja linkkien käyttö. Tuloksista ilmeni, että kuvia ja linkkejä hyödynnetään myös osana Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua. Kuvia ja linkkejä hyödynnettiin esimerkiksi silloin, kun jaettiin median kohun aikana kirjoittamia artikkeleita Marinista ja hänen vapaa-ajan käyttäytymisestään. Lisäksi kuvia ja linkkejä hyödynnettiin, kun viitattiin johonkin, mitä Marin on aiemmin sanonut mediassa.

Ja kun on itse sanonut että hän on pääministeri 24/7 joka menee kaiken edelle.

Pääministerin työssä ei ole aikatauluja.

"Aina on oltava valmis työskentelemään. Vapaa-ajalla, lomalla, yömyöhällä. Kaikki muu väistyy työn edestä", Sanna sanoo.

| 0 replies 0 retweets 0 likes

Onko tosiaan ihan shokki että myös valtion johto pämppää? Ja että heidän pämppäilyään on kautta aikain vuodettu medialle? Mistä lottootte että käsite Marskin ryyppy on tullut 😂

Tässä pieni kertaus jos on unohtunut

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000004877524.html>

| 0 replies 0 retweets 0 likes

Kuvien ja linkkien hyödyntäminen liittyi myös siihen, että puheenvuorossa omaa väitettä ha-
luttiin vahvistaa jollain ulkopuolisella lähteellä. Tällöin jaettiin esimerkiksi kuvakaappauksia
Valtioneuvoston Ministerin käsikirjasta.

7.2 Julkisen poliittisen keskustelun diskurssit

Tuloksista ilmeni, että julkisessa poliittisessa keskustelussa ja kollektiivisessa neuvottelussa
pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista esiintyy kolme diskurssia. Diskurssit ovat konser-
vatiivinen naiskuva, liberaali naiskuva sekä poliittisen johtajuuden kuva (ks. Taulukko 4).

Kaksi ensimmäistä diskurssia ovat keskenään kamppailevia, sillä ne muodostuvat naisen yh-
teiskunnalliseen rooliin liitetystä, vastakkaisista merkityksistä. Aineiston julkisessa poliitti-
sessa keskustelussa on nähtävissä, miten konservatiivisen ja liberaalin naiskuvan diskurssit
kamppailevat olemassaolostaan ja julkisen poliittisen keskustelun valta-asemasta. Molem-
missa diskursseissa naisen yhteiskunnalliseen rooliin liitetään erilaisia arvoja ja normeja, joi-
den mukaan naisen odotetaan toimivan ja joiden perusteella naisiin suhtaudutaan.

Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssi muodostuu erilaisista merkityksistä, joita liitetään po-
liittiseen johtajuuteen. Diskurssi rakentuu arvoista ja normeista, joiden perusteella poliittiseen
johtajuuteen kohdistetaan odotuksia. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssi on yhteydessä
edellä mainittuihin diskursseihin, sillä diskurssissa poliittiseen johtajuuteen liittyviä merkityk-
siä tarkastellaan lähtökohtaisesti siitä oletuksesta käsin, että poliittiset johtajat ovat miehiä.
Poliittista johtajuutta ei nähdä naisille mahdollisena.

Taulukko 4. Julkisen poliittisen keskustelun diskurssit

Diskurssi	Diskurssiin liittyvät merkitykset
Konservatiivinen naiskuva	<ul style="list-style-type: none"> • Arvona perhekeskeisyys. Kollektivistinen maailmankuva. • Vahvat, perinteiset normit, joiden mukaan naisen tulisi toimia: Nainen nähdään kollektiivin eli perheen jäsenenä. Naisen tulee toimia perheensä ja aviopuolisonsa edun mukaisesti. Naisen perheroolit ovat prioriteetti suhteessa uraan. • Naisen ikä määrittää sitä, millaisia odotuksia naiseen kohdistetaan ja miten naiseen suhtaudutaan. Naisen odotetaan toimivan ”ikänsä sopivalla tavalla”. Nuoriin naisiin suhtaudutaan vähätellen, alentavasti ja toiseuttavasti. • Vallitsevin diskurssi. Kamppailee liberaalin naiskuvan diskurssin kanssa.
Liberaali naiskuva	<ul style="list-style-type: none"> • Arvona yksilön vapaus. Individualistinen maailmankuva. • Ei normeja siitä, miten naisen pitäisi toimia tai minkälainen naisen pitäisi olla. Yksilön itsenäisyyttä ja vapautta korostetaan. Naisella on yksilönä vapaus toimia haluamallaan tavalla. • Sukupuoli, ikä, urallinen asema, perheroolit tai muut tekijät eivät määritä sitä, millaisia odotuksia naiseen kohdistetaan tai miten naiseen suhtaudutaan. • Kamppailee konservatiivisen naiskuvan diskurssin kanssa.
Poliittisen johtajuuden kuva	<ul style="list-style-type: none"> • Poliittiseen johtajuuden arvoja ovat valta ja vastuu, joita määrittävät demokraattisessa prosessissa annettu mandaatti. Poliittiselta johtajalta on oikeus vaatia paljon. • Poliittiseen johtajuuden normeina pidetään harkintakykyä, arviointikykyä, esimerkillisyyttä, vastuullisuutta, uskottavuutta ja kunniallisuutta. • Poliittisen johtajan oikeudet yksilönä ovat rajatummat ja velvoittavammat kuin tavallisella kansalaisella. • Poliittiseen johtajuuteen liittyvät merkitykset nähdään siitä oletuksesta käsin, että poliittinen johtaja on mies.

7.2.1 Konservatiivinen naiskuva

Tuloksista ilmeni, että vallitsevin diskurssi pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista käydyssä kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessa keskustelussa on konservatiivisen naiskuvan diskurssi. Diskurssissa naisen rooliin yhteiskunnassa liitetään hyvin perinteisiä merkityksiä. Diskurssi muodostuu arvoista ja normeista, jotka määrittävät naisen yhteiskunnalliseen rooliin kohdistuvia odotuksia ja suhtautumista.

Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa korostuva arvo on perhekeskeisyys. Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa perhekeskeisyyden ajatellaan olevan ainoa oikea arvo yhteiskunnassa. Perhekeskeisyys muodostuu yhtäältä äidin ja toisaalta aviopuolison rooleista. Diskurssissa perinteiset perheroolit nähdään sukupuolittuneesti naisen ja miehen, äidin ja isän, aviovaimon ja aviomiehen näkökulmista. Diskurssissa normina on, että nainen toimii aina perheensä ja aviopuolisonsa edun mukaisesti.

Diskurssissa äitiys muodostuu äidin suhteesta lapseen ja erityisesti pieneen lapseen, mihin kohdistuu myös vahvoja normeja. Äitiyteen liittyy paljon vertailua. Aineistossa Marinin äitiyttä verrattiin muihin äiteihin. Lisäksi äitiyttä verrattiin suhteessa isyyteen.

Miten niin hyvä? Hänen pitää olla tehtäviensä tasalla myös vapaa-aikanaan. Ja pesti kestää vain neljä vuotta. Hän on myös äiti, joten sen vähäisen ajan voisi käyttää lapsensa kanssa. Onneksi isä taitaa edes hoitaa lasta.
| 0 replies 0 retweets 6 likes

Diskurssissa normina on, että äiti viettää mahdollisimman paljon aikaa lapsensa kanssa erityisesti silloin, jos lapsi on pieni. Vastuu lapsesta ei jakaudu tasaisesti vanhempien kesken, vaan äidin odotetaan ottavan suurin vastuu lapsesta. Vasta jos äiti ei toimi tämän normin mukaisesti, isä toisena vanhempana ikään kuin joutuu kantamaan vastuuta lapsesta.

Aviopuolison rooli muodostuu erilaisista, erityisesti aviovaimoon liitetystä normeista, jotka muodostuvat suhteessa aviomieheen, ja joiden perusteella aviovaimoon kohdistetaan myös erilaisia odotuksia. Aviovaimoon liitetyt normit nähdään siitä näkökulmasta, miltä aviovaimon käyttäytyminen näyttää aviomiehen silmissä.

Pääministerillä on rajoitetusti vapaa aikaa, niin kuvittelisi hänen pienten lasten äitinä antavan vähän vapaa ajan perheelleen, mutta tämä on niitä arvovalintoja. Eipä ole Marinin miehelekkään häävistä katsottavaa. Laittaisinkin kyllä akan vaihtoon.
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Aineiston perusteella aviovaimolta odotetaan aviomiehen näkökulmasta kunnioittavaa käytöstä. Mikäli aviovaimo ei käyttäydy aviomiestä kunnioittavalla tavalla, aviomiehen ajatellaan ikään kuin kärsivän tilanteesta. Diskurssissa aviovaimon vääränlaisesta käyttäytymisestä kärsivään aviomieheen suhtaudutaan sääliin.

Koska perhekeskeisyys on konservatiivisen naiskuvan diskurssin arvo, perhe on prioriteetti suhteessa kaikkeen muuhun. Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa maailma on kulttuuriltaan kollektiivinen. Nainen nähdään ensisijaisesti kollektiiviin eli perheen jäsenenä ja hänen odotetaan toimivan kollektiivin edun mukaisesti.

Ihan hän on ensisijaisesti äiti, vaimo ja nainen sen jälkeen pääministeri 😂😂 epäselvää???
| 1 replies 0 retweets 1 likes

Naisen ensisijainen rooli on toimia äitinä ja vaimona ja hänen tulisi mieluiten käyttää kaiken aikansa perheen edun edistämiseksi. Jos nainen esimerkiksi luo uraa, perheen etu menee uran edelle. Jos naisella on työelämässään paljon vastuuta, diskurssissa oletuksena on, että perhe-rooleihin liittyvät vastuut täytetään ensisijaisesti.

Tuloksista ilmeni, että konservatiivisen naiskuvan diskurssiin liittyy vahvat merkitykset naisen iästä ja naisen iälle sopivasta käytöksestä. Aineistossa Marinin käytöstä pidettiin liian epäso-pivana hänen ikäiselleen. Julkisessa poliittisessa viitattiin Marinin ikään ”jo keski-ikäisenä” tai aikuisena, joilla perusteltiin sitä, minkä takia tietynlainen käytös ei ole hänelle sopivaa. Marinin juhliminen nähtiin aikuiselle tai keski-ikäiselle epäso-pivana käytöksenä. Marinin käytöstä kuvailtiin myös sanalla ”lapsellinen” ja sanottiin, että Marinin käytös on sellaista, jota voisi odottaa teini-ikäisiltä. Julkisessa poliittisessa keskustelussa kommentoitiin myös, miten Marinin pitäisi jo käyttäytyä aikuisille sopivalla tavalla.

Aikuisikäinen lapsi.
Jos aina pitää vedota omaan ikäänsä, ei ole vielä kypsä aikuinen. Aikuinen joka osais ottaa vastuuta tekemisistään aikuisten maailmassa.
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Aineiston perusteella konservatiivisen naiskuvan diskurssissa on olemassa vahvoja oletuksia siitä, millainen käytös on eri ikäisille naisille sopivaa. Juhliminen on sopivaa teini-ikäisille, mutta aikuiselle naiselle ei samalla tavalla. Jos aikuinen juhlii, tulisi hänen käyttäytyä nuorempia vastuullisemmin. Aikuisen naisen käytökseltä odotetaan tietynlaista arvokkuutta. Hänen halutaan käyttäytyvän hillitysti siten, että hän käytöksellään huomioi perheroolinsa, vaikka hän olisi tilanteessa, jossa perhe ei ole paikalla. Esimerkiksi bilettäminen ei ole sopivaa äidille.

Aineistossa Marinia verrattiin ja rinnastettiin myös tasavallan presidentin puolisoon Jenni Haukioon, jolla ei ole poliittista päätäntävaltaa. Marinin vertailua ja rinnastamista Haukioon perusteltiin kuitenkin sillä, että molemmat ovat yhteiskunnallisesti näkyvässä asemassa olevia perheellisiä naisia. Haukion nähtiin käyttäytyneen Marinia arvokkaammin ja vastuullisemmin yhteiskunnallisesti näkyvässä asemassa olevana äitinä ja puolisona.

Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa nuoriin naisiin suhtaudutaan vähätellen, alentavasti ja toiseuttavasti. Aineistossa tämä ilmeni puhuttaessa sekä Marinista että hänen juhlimisvideoilla esiintyneestä seurastaan, joka koostui pääosin nuorista naisista.

Eniten hävettää että käyttäytyy kuin teini pissis vaikka pitäisi olla maan pm. Eipä mulla muuta...
| 0 replies 0 retweets 2 likes

Marinin käytöksen ajateltiin olevan harkitsematonta ja lapsellista. Sekä Mariniin että hänen seuraansa viitattiin aineistossa alentavasti "teinipissiksinä" tai "pissiksinä". Viittauksilla tuotiin esille sitä, miten ala-arvoista ja epäsovivaa Marinin ja hänen seuransa käytös on.

Toisaalta hän on itse seuransa valinnut. Mielestäni perin kummallista miksi hän haluaa hengata vapaa-ajalla, jota on vähän, pintaliitojulkisten kanssa, jotka paljon nuorempia. Selvästi nämä ystävät eivät ole kovin pitkäaikaisia ystäviä.
| 0 replies 0 retweets 12 likes

Marinin pääosin nuorista naisista koostuvaan juhlimisseuraan viitattiin myös esimerkiksi sanoilla "pintaliitojulkikset", "kakkosluokan julkikset" tai "C-luokan somejulkikset", ja julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroissa heidän ajateltiin haluavan vain laskelmoidusti hyötyvän pääministerin näkyvyydestä. Toisaalta heitä pidettiin myös naiiveina, vähä-älyisinä tai tyhminä ja uskottiin, ettei heidän kaltaistensa nuorten naisten kanssa ole mahdollista muodostaa syvää ystävyyttä. Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa vähättelevää, alentavaa ja

toiseuttavaa suhtautumista nuoriin naisiin ilmentää myös nuoriin naisiin kohdistuva epäeettinen retoriikka, jota käsitellään tarkemmin luvussa 7.3.3.

7.2.2 Liberaali naiskuva

Tuloksista ilmeni, että kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessa keskustelussa pääministerin yksityisyyden rajoista konservatiivisen naiskuvan diskurssin kanssa kamppaileva diskurssi on liberaalin naiskuvan diskurssi. Liberaalin naiskuvan diskurssissa korostuva arvo on vapaus. Nainen nähdään yhteiskunnassa ensisijaisesti yksilönä, ja jokaisen yksilön vapautta pidetään yhdenvertaisesti arvossa.

Toisin kuin konservatiivisen naiskuvan diskurssissa, liberaalin naiskuvan diskurssissa naisen yhteiskunnallisen roolin sallitaan olevan yksilöllinen ja minkälainen tahansa. Liberaalin naiskuvan diskurssissa kulttuuri on individualistinen eli yksilön itsenäisyyttä ja vapautta korostava. Diskurssissa naisen rooliin ei liitetä vapauden lisäksi muita arvoja tai normeja, joiden mukaan naisen tulisi elää.

Enkä nyrjähtänyt. Kyllä nainen saa juhlia yksityisiä juhlia PM:näkin ja täällä on siun-
kin ikäpolven naisia, jotka ovat kanssani samaa mieltä. Ihan järjestöneuvoksesta
lähtien.

Ihmeellistä kuinka moni nainen tahtoo kaventaa ihmisoikeuksia, kuin PM olisi
eläintarhan eläin 🐼

| 1 replies 0 retweets 0 likes

Diskurssissa naisen, kuten kenen tahansa muunkaan yksilön, vapautta ei haluta rajoittaa mil-
lään tasolla. Ajatellaan, että naisella on aina ja yksiselitteisesti oikeus olla ja käyttäytyä halua-
mallaan tavalla.

Liberaalin naiskuvan diskurssissa naisen asemalla ei ole merkitystä sen kannalta, millaisia odo-
tuksia naiseen kohdistetaan. Esimerkiksi siihen, millaisessa asemassa nainen on työurallaan,
minkä ikäinen hän on tai onko hänellä lapsia tai kumppania, ei kohdisteta normeja tai odotuk-
sia.

Onko kavereiden kanssa juhliminen siis naisihmisille sopimatonta? Minusta on todellakin hyvä roolimalli, että ihminen voi olla kolmekymppisenä sekä äiti, vaimo että PM jolla samaan aikaan on myös ystäviä joiden kanssa viettää vapaa-aikaa. Mitään sopimatonta videolla ei tapahdu.
| 3 replies 0 retweets 17 likes

Tuloksista ilmeni, että liberaalin naiskuvan diskurssissa pidetään myös mahdollisena ja tavallisena sitä, että naisella voi olla yhtä aikaa erilaisia rooleja. Erilaiset roolit ovat olemassa rinnakkain naisen elämässä, ja mikään yksittäinen rooli ei oletusarvoisesti mene muiden roolien edelle. Toisin kuin konservatiivisen naiskuvan diskurssissa, naiselta ei siis odoteta minkään yksittäisen arvon tai roolin priorisointia.

Liberaalin naiskuvan diskurssissa konservatiivisen naiskuvan diskurssin kaltaiset vahvat rooleihin liitetyt normit ja odotukset nähdään yksilön vapautta rajoittavina, vanhanaikaisina ja epäoikeudenmukaisina. Roolien ja niihin liitettyjen normien ja odotusten nähdään luovan yksilölle tarpeettomia rajoja. Aineiston julkisessa poliittisessa keskustelussa viitattiin paljon esimerkiksi menneeseen aikaan, jolloin naisen oikeuksia on rajoitettu, ja suhtauduttiin arvostavasti nykyaikaan, jossa nainen on vapaa.

Tulee kyllä teidän puheista vähän eri aikakausi mieleen.

| 1 replies 0 retweets 0 likes

Liberaalin naiskuvan diskurssissa naisten kokemiin rajoituksiin historiassa suhtaudutaan kyseenalaistavasti. Nykyaikaa myös pidetään historiaa edistysellisempänä. Liberaalin naiskuvan diskurssissa pidetään itsestäänselvyytenä sitä, että nykyaikana naisen yhteiskunnallinen rooli on vapaa rajoitteista.

Liberaalin naiskuvan diskurssissa jokaisella yksilöllä on vapaus elää ja toimia haluamallaan tavalla. On hyväksyttävää juhlia ja pitää hauskaa asemastaan tai rooleistaan riippumatta.

Ja kestää jatkossakin! ¹⁰⁰ Laulaminen, tanssiminen ja jopa juhliminen ystävien kanssa on sallittua myös pääministerille aivan kuten muillekin.
| 2 replies 0 retweets 20 likes

Juhlivaan naispääministeriin suhtaudutaan suopeasti, sillä hänen ajatellaan olevan yksilönä vapaa "kuin kuka tahansa meistä". Täten myös naispääministerin oikeuksien ajatellaan olevan samanlaiset kuin muilla yhteiskunnan jäsenillä. Mikäli diskurssin ulkopuolelta naisen yhteiskunnalliseen rooliin kohdistuu erilaisia normeja tai odotuksia, ne eivät saa liberaalin naiskuvan diskurssin näkökulmasta rajoittaa naisen toimintaa tai yhteiskunnallista roolia edes silloin, jos nainen on pääministerin asemassa.

Tuloksista ilmeni, että liberaalin naiskuvan diskurssissa kyseenalaistetaan ylipäänsä koko julkinen poliittinen keskustelu siitä, millä tavalla naispääministeri viettää vapaa-aikaansa. Ajatellaan, että jokaisella yksilöllä on oikeus määrittää itse yksityisyyteen liittyvät rajansa, eikä muilla yksityisen tiedon yhteisöillä ole oikeutta neuvotella yksittäisen henkilön yksityisyyden rajoista kollektiivisesti. Aineistossa hämmästeltiin sitä, miksi naisen juhliminen ja hauskanpito on julkisen poliittisen keskustelun aihe, sillä juhlimisen ja hauskanpidon ajateltiin olevan sallittua tasavertaisesti kaikille.

Hui kauheeta! Nuori nainen pitää hauskaa, se on ehdottomasti kiellettävä! Sedät paheksuu kovasti!
Ihan oikeesti, miten tällä videolla on yhteiskunnallista merkitystä? Onko sanoma "pitäkää hauskaa, ennenkuin kuolette"?
| 3 replies 0 retweets 11 likes

Keskustelu naispääministerin juhlimisesta ja vapaa-ajan vietosta nähtiin tarpeettomana. Aineistossa viitattiin paljon kaksoisstandardeihin eli siihen, miten miehille on aina kuulunut oikeus juhlia, eikä miesten juhlimista ole kyseenalaistettu historiassa, mutta naisen juhlimista kyseenalaistetaan. Diskurssissa yhtäläisten oikeuksien ajatellaan kuuluvan naisille siinä missä kenelle tahansa. Nainen on vapaa tekemään mitä tahansa, joten hän on myös vapaa juhlimaan.

7.2.3 Poliittisen johtajuuden kuva

Tuloksista ilmeni, että kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessa keskustelussa pääministerin yksityisyyden rajoista esiintyy myös poliittisen johtajuuden kuvan diskurssi. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssin arvoja ovat valta ja vastuu, joita määrittää demokraattisessa prosessissa kansalaisilta saatu mandaatti.

Erikoista on se että kaikilta tuntuu unohtuvan että Marin on PÄÄMINISTERI. Hän johtaa Suomea, hänellä on eniten VALTAA, eikö siihen muka kuulu vastuu? Jokaisella suomalaisella on oikeus odottaa että pääministeriä kiinnostaisi eniten tehtävänsä hoito, kukaan ei pakota olemaan PM.
| 2 replies 0 retweets 21 likes

Diskurssissa poliittinen johtajuus nähdään vahvasti instituutioiden kautta, ja poliittisen johtajan ajatellaan edustavan aina instituutiota. Julkisessa poliittisessa keskustelussa pääministerin yksityisyyden rajoista puhuttiin paljon pääministeri-instituutiosta ja siitä, millainen pääministeri on sitä sopiva edustamaan.

Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa normit muodostuvat diskurssin arvojen eli vallan ja vastuun kautta. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssin normit ja niiden pohjalta asetetut vahvat odotukset ja velvollisuudet nähdään ehdottomina, jotka poliittisen johtajan ”täytyy vain hyväksyä” osana kansalaisilta saamaansa poliittista valtaa ja vastuuta.

Tuloksista ilmeni, että poliittisen johtajuuden normeina pidetään harkintakykyä, arviointikykyä, esimerkillisyyttä, vastuullisuutta, uskottavuutta ja kunniallisuutta. Poliittisen johtajan odotetaan käyttäytyvän näiden normien mukaisesti myös vapaa-ajalla. Aineistossa painotettiin myös sitä, miten kriisien ja vaikeiden aikojen yhteydessä poliittisen johtajuuden normit ja niihin liittyvät vaatimukset korostuvat entisestään.

Samaa mieltä. Tilanteen tasalla eli huolissaan oleville ja hommia tosissaan tekeville, on täysin väärä viesti jos johto käyttäytyy huolettomasti. Se viestii, että johto ei ole tehtäviensä tasalla, ei osaa johtaa, ei tiedosta kriisiä. Taitaa olla tilanne Suomessa tällä hetkellä.
| 0 replies 2 retweets 17 likes

Kun aineistossa puhuttiin pääministerin valtaan ja vastuuseen liittyvistä normeista, keskusteltiin paljon esimerkiksi pääministerille kuuluvasta palkasta ja muista eduista. Palkkaan ja muihin etuihin viittaamalla tuotiin esille sitä, mitä hyötyjä pääministeri saa poliittisena johtajana.

Hyvää käytöstä edellytetään viranhaltijalta myös vapaa ajalla. Pm tehtävä on olla ylin johtaja, korvaus siitä on yli 200 000 €/v. Pääministeriksi ei kukaan joudu vaan siihen ilmaistaan oma halukkuus tietäen sen olevan kurinalainen ja vastuullinen tehtävä.
| 0 replies 3 retweets 34 likes

Palkkaan ja muihin pääministerille kuuluviin etuihin viittaamalla perusteltiin sitä, miksi poliittisilta johtajilta on oikein vaatia paljon. Pääministerin rooliin ja valta-asemaan ajatellaan kuuluvan oletusarvoisesti se, että hänen on oltava aina saatavilla ja valmiina toimimaan.

Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa ei kuitenkaan ole yksimielisyyttä siitä, mikä on poliittisen johtajan työ- ja vapaa-ajan välinen ero. Yhtäältä pääministerin ajatellaan olevan vuorokauden ympäri töissä ja vastuussa. Toisaalta ajatellaan, että pääministerillekin kuuluu vapaa-aika, eikä poliittiselta johtajalta voi vaatia valmiutta ja edustuksellisuutta ympäri vuorokauden.

PM:n virka ei ole mikä tahansa virka. Vapaa-ajallakin hän edustaa suomea. Tietty arvokkuus pitää säilyttää tai sitten ei pidä ryhtyä PM:ksi.
| 1 replies 0 retweets 4 likes

Aineistossa keskusteltiin myös siitä, millainen päihteiden käyttö pääministerille on sopivaa vapaa-ajalla, jos se on sopivaa ollenkaan. Diskurssissa nähdään, että pääministerin ei tulisi käyttää päihteitä ollenkaan, tai jos käyttää, niin vain vähän. Niin sanottujen kovien huumeiden käyttö tai päihderiippuvuus ei ole pääministerille tai poliittiselle johtajalle sopivaa.

Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa poliittisen johtajan oikeudet yksilönä ajatellaan olevan rajatummat ja velvoittavammat kuin tavallisella kansalaisella. Aineistossa korostettiin sitä, miten pääministerin asema tai oikeudet eivät ole missään tilanteessa samalla tasolla tavallisiin kansalaisiin verrattuna.

Pääministeri ei ole kuin kuka tahansa yksityishenkilö. Jos poliitikko avaa yksityiselämänsä medialle kuten Marin on tehnyt, niin hänen on sitten otettava vastaan julkisuus hyvässä ja pahassa. Ei voi kuoria pelkkää kermaa päältä.
| 0 replies 0 retweets 35 likes

Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa korostetaan pääministerin roolia edustuksellisessa demokratiassa ja sitä, miten pääministeri saa mandaattinsa Suomen kansalta. Pääministerin

odotetaan ajavan valtion ja sen kansalaisten eli tässä tapauksessa Suomen ja suomalaisten yleistä etua.

Normeista keskusteltaessa puhuttiin myös suhteessa normeihin rakentuvasta imagosta, jonka tulisi olla esimerkillinen. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa poliittisen johtajan nähdään edustavan Suomea sekä kansainvälisesti että kotimaassa. Esimerkillisyyden ajatellaan kuuluvan oletusarvoisesti pääministerin rooliin. Suomen pääministeri on esimerkki kaikille suomalaisille. Erityisesti esimerkillisyyden oletus liittyy siihen, että pääministerin tulee toimia esimerkkinä suomalaisille lapsille ja nuorille.

Ei kyl mun mielestä kivaa saa olla ja pitää olla. Aseman arvokkuus pitää säilyä. Se raja menee siinä, että hän on pääministeri 0-130 -vuotiaille ja pitäisi aseman takia käyttäytyä kuin olisi aina heidän edessään. Alkoholia saa käyttää.
| 2 replies 0 retweets 0 likes

Aineistossa pääministerin vastuuta ja valtaa verrattiin muiden ammattikuntien edustajiin sekä muihin poliitikkoihin. Vertailulla tuotiin esille sitä, millaisia odotuksia muihin ammattikuntiin liitetään.

Asianajaja voidaan erottaa asianajajaliitosta, jos hän vapaa-ajallaan esiintyy tavalla, joka alentaa asianajajakunnan arvoa. Mites pääministeri?
| 94 replies 145 retweets 1788 likes

Aineiston perusteella pääministeriltä voidaan muiden ammattikuntien tavoin odottaa vastuullista käyttäytymistä myös vapaa-ajalla. Pääministeriä verrattiin sellaisiin ammattikuntiin, joiden toimenkuvaan kuuluu vastuun kantaminen muista ihmisistä ja suurista ihmisjoukoista, kuten poliiseihin, sotilaisiin, opettajiin ja yritysten johtajiin. Edellä mainittuja ammattikuntia pidetään myös yleisesti arvostettavina.

Julkisessa poliittisessa keskustelussa esiintyvässä poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa oletuksena on, että poliittinen johtaja on mies. Vaikka aineiston julkisessa poliittisessä keskustelussa puhuttiin naispääministeristä ja naispääministerin juhlimisesta, Marina verrattiin enimmäkseen miespoliitikkoihin. Marina verrattiin esimerkiksi presidenttinä ja pääministerinä toimineeseen Urho Kekkoseen sekä aiemmista pääministereistä Matti Vanhaseen, Jyrki Kataiseen, Alexander Stubbiin ja Juha Sipilään. Aiemmista ministereistä Marinin tapausta verrattiin

eniten Ilkka Kanervaan. Marinia koskevaa mediakohua myös verrattiin aiempiin muita poliitikoja koskeviin mediakohuihin, kuten Touko Aaltoon, Ville Rydmaniin ja Teuvo Hakkaraiseen liittyviin kohuihin.

Mieti mikä järkytys tulee ihmisille kun ne kuulee miten politiikkaa on tehty ennen vanhaan... Kekkonen ja Karjalainen ja kumppanit!! (Silloin ei vain ollut kameroita joka paikassa)
| 7 replies 0 retweets 23 likes

Ilkka Kanerva lähetti yhden tekstiviestin ja joutui eroamaan. Sanonpa vaan, että aika paljon on jo annettu anteeksi Marinille.
| 0 replies 0 retweets 2 likes

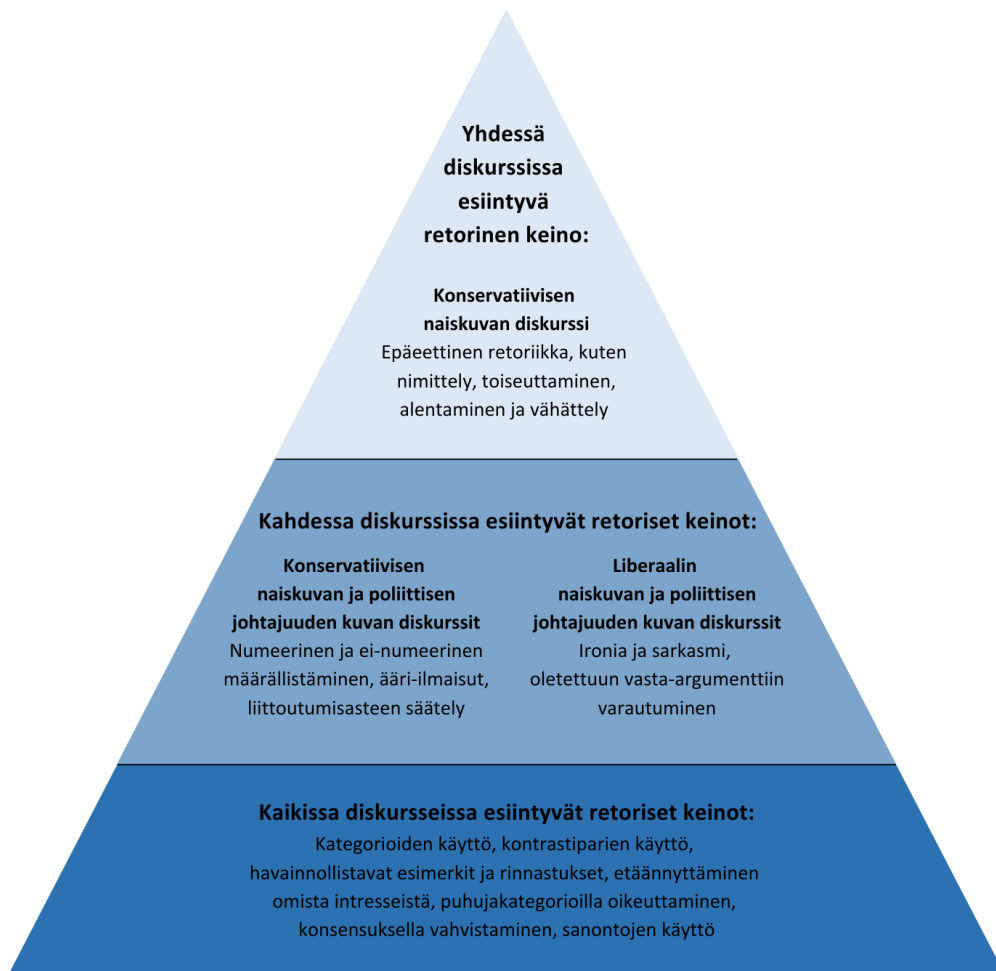
Julkisessa poliittisessa keskustelussa Marinia verrattiin erittäin vähän muihin poliittisina johtajina tai muutoin poliittisesti merkittävässä asemassa oleviin naisiin. Naispoliitikoista Marinia verrattiin koko aineistossa yhden kerran Suomen Keskustan aiempaan puheenjohtajaan Katri Kulmuniin ja kaksi kertaa Viron pääministeri Kaja Kallakseen. Tämä kertoo siitä, että poliittisen johtajuuden diskurssissa naisia ei nähdä poliittisina johtajina.

7.3 Julkisen poliittisen keskustelun diskurssien retoriikka

Tuloksista ilmeni, että kaikissa diskursseissa esiintyviä retorisia keinoja ovat kategorioiden käyttö, kontrastiparien käyttö, havainnollistavat esimerkit ja rinnastukset, etäännyttäminen omista intresseistä, puhujakategorioilla oikeuttaminen, konsensuksella vahvistaminen sekä sanontojen käyttö. Numeerista ja ei-numeerista määrällistämistä, ääri-ilmaisujen käyttöä sekä liittoutumisasteen säätelyä retorisia keinoina esiintyy konservatiivisen naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskursseissa. Ironiaa ja sarkasmia sekä oletettuun vasta-argumenttiin varautumista retorisia keinoina ilmenee liberaalin naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskursseissa. Epäeettistä retoriikkaa, kuten nimittelyä, toiseuttamista ja vähättelyä esiintyy ainoastaan konservatiivisen naiskuvan diskurssissa. (ks. Kuvio 1.)

Aineistosta ei ilmennyt retorisenä keinona toisto ja tautologiaa, metaforia, kolmen listoja, yksityiskohdilla ja kertomuksilla vakuuttamista tai asiantuntijan lausunnolla vahvistamista. Re-

toriset keinot raportoidaan seuraavissa alaluvuissa järjestyksessä siten, että kaikissa diskursseissa esiintyneet retoriset keinot käsitellään ennen kahdessa ja yhdessä diskurssissa esiintyneitä retorisia keinoja.

Kuvio 1. Yhdessä, kahdessa ja kaikissa julkisen poliittisen diskursseissa esiintyvät retoriset keinot

7.3.1 Kaikissa diskursseissa esiintyvät retoriset keinot

Kaikissa diskursseissa esiintyvät retoriset keinot ovat kategorioiden käyttö, kontrastiparien käyttö, havainnollistavat esimerkit ja rinnastukset, etäännyttäminen omista intresseistä, puhujakategoriolla oikeuttaminen, konsensuksella vahvistaminen sekä sanontojen käyttö. Edellä mainittuja retorisia keinoja esiintyi tasaisesti kaikissa diskursseissa, eikä mikään niistä korostu erityisesti tietyn diskurssin retoriikassa.

Vallitsevin keino julkisen poliittisen keskustelun diskursseissa esiintyvistä retorisisista keinoista on kategorioiden käyttö. Se esiintyi aineistossa viittauksina erilaisiin rooleihin, kuten sukupuoleen, perheeseen, ikään, yksityis- tai julkisuudenhenkilönä olemiseen, sekä poliittisen johtajuuteen liittyviin rooleihin.

Olen samaa mieltä! Nuoren ihmisen pitääkin tanssia , nauraa ja ilotella kavereitensa kanssa. Nuoreksi hän on hoitanut tehtävänsä mallikkaasti ja ollut ammattiroolissaan asiallinen ja edustava. Mitä teimme hänen ikäisiään, kun päästimme vapaille ja oli mahdollisuus irrotella?
| 1 replies 0 retweets 6 likes

Pääministeriltä on lupa odottaa nähtyä parempaa harkintaa. Humala ei rikoksissaan ole mikään lieventävä asianhaara. Miksi se olisi sitä harkinnan pettäessä?
Marin ihan itse antaa huonon esimerkin.
| 0 replies 0 retweets 11 likes

Kategorioiden käytöllä viitattiin erilaisiin rooleihin liitettyihin ominaisuuksiin, joita kategorian edustajalla ajateltiin olevan. Lisäksi viitattiin erilaisiin rooleihin liitettyihin normeihin, joiden perusteella kategorian edustajan odotettiin toimivan. Esimerkiksi poliittisen johtajan normina pidetään esimerkillisyyttä ja harkintakykyä.

Diskursseissa toiseksi yleisin retorinen keino on kontrastiparin käyttö, joka esiintyi aineistossa vastakkainasetteluna. Marinia vertailtiin vastakkainparina esimerkiksi muihin äiteihin ja Marinin lapsen isään. Lisäksi Marinia vertailtiin poliittisena johtajana muihin poliitikoihin ja johtajiin – pääasiassa miespoliitikoihin ja miesjohtajiin – sekä muiden ammattikuntien edustajiin.

Ilkka Kanerva joutui aikanaan eroamaan melko viattomien tekstiviestien vuoksi... Johtuuko tämä puoluetaustasta, että Demari saa tehdä mitä vaan ja Kokoomus tai Keskusta taustainen ministeri lentää pihalle faxeista ja tekstiviesteistä? #jauhojengi
| 0 replies 0 retweets 19 likes

Kontrastipareja käyttämällä Mariniin ja Marinin toimintaan liitettiin negatiivisia merkityksiä, kun taas vastakkainpareihin ladattiin positiivisia merkityksiä.

Kaikissa diskursseissa esiintyy myös havainnollistavien esimerkkien ja rinnastuksien käyttöä. Kun aineistossa kaksi esimerkkiä asetettiin rinnakkain, pyrittiin siihen, että toinen esimerkeistä vaikutti esimerkiksi vastuuttomalta tai järjettömältä.

Suomessa on kaksi nuorta perheellistä naista näkyvässä asemassa. Toinen on Marin ja toinen Presidentin puoliso Haukio. Toisen arvostus nousee vuosi vuodelta ja toisen laskee. Syitä voi miettiä kukin tykönänsä 🤔?!
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Kun Marin esimerkiksi rinnastettiin toisessa yhteiskunnallisesti näkyvässä olevassa asemassa olevaan naiseen, tasavallan presidentti Sauli Niinistön puolisoon Jenni Haukioon, Haukion käytös esitettiin arvokkaana ja vastuullisena, kun taas Marinin käytös vastuuttomana.

Kaikkien diskurssien retoriikassa esiintyy myös argumenttien esittäjän omien intressien etäännyttämistä varsinaisesta väitteestä. Etäännyttäminen omista intresseistä ilmeni aineistossa siten, että puheenvuoron esittäjä irtisanoutui erilaisten poliittisten ryhmien tai puolueiden tai muiden poliittisten aatteiden tai näkemysten edustajista, mutta samalla kertoi olevansa heidän kanssaan samaa mieltä.

Mulle on aivan se ja sama miten pm käyttäytyy, etenkin vapaalla. En pidä kenenkään titteliä juuri minään, en siis arvosta ketään tai mitään minkään tittelin takia. Se kiinnostaa miten hän sen virkansa hoitaa, vaarantaako maan turvallisuuden toimillaan, jne. 1/2
| 1 replies 0 retweets 3 likes

En kyllä tosin ole marinisti 😂 2/2
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Etäännyttämistä omista intresseistä ilmeni myös vastaavasti kertomalla, että on aiemmin kokenut samaistuvansa tietyn puolueen tai poliittisen aatteen edustajiin, mutta olevansa nyt heidän kanssaan eri mieltä. Aineistossa etäännyttämiseen omista intresseistä liittyi vahva poliittinen sanasto. Omia tai vastakkaisia intressejä kuvailtiin politiikan termein, kuten liberaali, konservatiivi tai vihervasemmistolainen.

Erilaisten puhujakategorioiden käyttäminen liittyi myös kaikista diskursseista käsin lausuttuihin puheenvuoroihin. Lausumalla puheenvuorot tietystä puhujakategoriasta käsin omalle näkemykselle haettiin oikeutusta. Aineistossa ilmenneitä puhujakategorioita olivat esimerkiksi äitiys, ikä, sukupuoli, suomalaisuus, ulkosuomalaisuus tai johtajuus.

4 teinin äitinä ja myös heidän mielipiteensä on ,että harkintakyky on se mikä pm virhe on,eikä se ole mikään pieni moka.
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Kuule Jani, mun firmassa on töissä paljon nuoria aikuisia. Jos saisin selville, että ovat vapaa-aajan laulaneet ja tanssineet, halailleet muita kuin perheenjäseniään ja muutenkin käyttäytyneet eläväisesti...
...lakkauttaisin avainkortin lisäksi heidän ihmisoikeutensa.
#not

| 5 replies 2 retweets 33 likes

Aineistossa esiintyneet puhujakategoriat liittyivät vahvasti julkisen poliittisen keskustelun aiheeseen, eikä puheenvuoroja perusteltu esimerkiksi perinteisesti arvostettujen ammattien puhujakategorioilla johtajia lukuun ottamatta.

Kaikkien diskurssien retoriikkaan liittyy myös väitteiden vahvistaminen konsensuksella. Kun aineistossa väitettä vahvistettiin konsensuksella, viitattiin esimerkiksi yleisesti hyväksytyihin arvoihin, historiaan, lakiin, yleiseen etuun, demokratian periaatteisiin tai muihin kulttuurisiin näkemyksiin ja toimintatapoihin.

Miksi se pitäisi nähdä? Yksityisyys hänellä on kuin kaikillakin. Ihminen hänkin on vaikka pääministeri. Saa tehdä mitä lystää vapaa-ajalla (lain sallimissa rajoissa)
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Pääministeri edustaa 24/7 Suomea. Pääministeri johtaa maata arvojemme mukaan: ”koti, uskonto ja isänmaa”. Onko tuo käytös sen mukaista? Jos bileissä kuvataan, niin on varmaa, että videot julkistetaan. Miksei Marinin aviomies tai turvamies estänyt kuvaamista?
| 0 replies 0 retweets 0 likes

Aineistossa konsensuksella vahvistamiseen liittyi myös me-retoriikan käyttö. Me-retoriikan käyttämisellä luotiin kuvaa yhtenäisestä joukosta, joka on samaa mieltä väitteen esittäjän kanssa. Esimerkiksi annettiin ymmärtää, että jokaisen suomalaisen arvoja ovat ”koti, uskonto ja isänmaa”.

Kaikkien julkisen poliittisen keskustelun diskursseihin liittyy myös erilaisten sanontojen käyttö retorisenä keinona. Aineistossa esiintyviä sanontoja ovat esimerkiksi ”nyrkin ja hellan välissä”, ”tyhmyydestä sakotetaan”, ”kärpäsestä on tehty härkänen” tai ”ei voi kuoria pelkkää kermää kakun päältä”. Aineistossa sanontoja käytettiin kohteena olevan asian kuvailun tueksi. Tällöin korostettiin kuvauksen kohteesta syntyviä mielikuvia.

7.3.2 Kahdessa diskurssissa esiintyvät retoriset keinot

Tuloksista ilmeni, että numeerinen ja ei-numeerinen määrällistäminen, ääri-ilmaisujen käyttö, ironia ja sarkasmi, oletettuun vasta-argumenttiin varautuminen sekä liittoutumisasteen säätely ovat retorisia keinoja, jotka esiintyvät kahdessa julkisessa poliittisessä keskustelussa ilmenneessä diskurssissa. Retoriset keinot raportoidaan järjestyksessä siten, että aineistossa useimmin toistuneet retoriset keinot raportoidaan ensin.

Aineiston perusteella numeerinen ja ei-numeerinen määrällistäminen liittyy konservatiivisen naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskursseihin. Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa numeerinen ja ei-numeerinen määrällistäminen liittyy esimerkiksi Marinin tai Marinin lapsen iän korostamiseen julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroissa.

Kohta 37 vuotias ei ole enää nuori.
| 2 replies 0 retweets 8 likes

Aineistossa korostamalla Marinin tai Marinin lapsen ikää konkretisoitiin sitä, minkä ikäisen naisen tai minkä ikäisen lapsen vanhemman käyttäytymisestä puhuttiin. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa numeerinen ja ei-numeerinen määrällistäminen liittyy pääministerin vallan ja vastuun havainnollistamiseen.

Hyvää käytöstä edellytetään viranhaltijalta myös vapaa ajalla. Pm tehtävä on olla ylin johtaja, korvaus siitä on yli 200 000 €/v. Pääministeriksi ei kukaan joudu vaan siihen ilmaistaan oma halukkuus tietäen sen olevan kurinalainen ja vastuullinen tehtävä.
| 0 replies 3 retweets 34 likes

Julkisessa poliittisessä keskustelussa numeerista ja ei-numeerista määrällistämistä käytettiin havainnollistettaessa esimerkiksi pääministerin palkkaa, asemaa tai sitä, miten suuri vastuu pääministerin asemaan liittyy.

Ääri-ilmaisujen käyttö retorisenä keinona liittyy konservatiivisen naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskursseihin. Aineistossa esiintyneitä ääri-ilmaisuja ovat esimerkiksi ”ei koskaan”, ”ei todellakaan”, ”yhtäkään”, ”jokainen” sekä erilaiset superlatiivit.

Hitto vie. En tunne YHTÄKÄÄN pienen lapsen tai edes isomman lapsen äitiä, joka olisi tuolla tavalla bilettänyt sekä hoitanut työnsä ja lapsenkasvatuksen samalla. Narkkareita ja bilehileitä kyllä tiedän, kenen lapset kasvattaa sitten isät, mummit ja papat.

| 0 replies 0 retweets 2 likes

Kun konservatiivisen naiskuvan tai poliittisen johtajuuden kuvan diskursseissa käytettiin ääri-ilmaisuja, niiden avulla kärjistettiin väitettä korostamalla sen kohteena olevaa asiaa tai sen piirteitä liioitellen. Lisäksi ääri-ilmaisuja käyttämällä korostettiin sitä, miten ”epänormaaleja” diskursseissa epäsovivana pidetyt asiat, kuten äidin juhliminen tai poliittisen johtajan päihteiden käyttö, ovat.

Liberaalin naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskursseihin liittyy ironian ja sarkasmin käyttöä retorisenä keinona. Aineistossa ironiaa ja sarkasmia ilmaistiin erilaisin sanallisten sekä sanattomien ilmausten, kuten emojiiden avulla.

Joo, tähän oli ihan kesyä miesten tekemisiin verrattuna! Kamalaa kun pienen lapsen äiti bilettää, uuh ääh iik 😂😂

| 1 replies 0 retweets 6 likes

Aineistossa ironiaa ja sarkasmia käytettäessä ilmaistiin huvittuneisuutta menneitä aikoja kohtaan. Liberaalin naiskuvan diskurssissa huvittuneisuus kohdistui konservatiivisen naiskuvan diskurssin perinteisiä naisen yhteiskunnalliseen asemaan liitettyjä merkityksiä kohtaan. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssissa suhtauduttiin taas huvittuneesti Suomen aiempiin poliittisiin johtajiin ja heille hyväksytyyn käytökseen.

Oletettuun vasta-argumenttiin varautumista esiintyy liberaalin naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskursseissa. Aineistossa liberaalin naiskuvan ja poliittisen johtajuuden kuvan diskurssien puheenvuoroissa suojauduttiin ennalta mahdollisilta vastaväitteiltä.

Ja ennen kuin taas tullaan lässyttämään kuinka vihervasemmisto nönnönnöö ja onpa jännää että muusikot puolustavat heitä heikosti kohdelleita, mua ei kiinnosta yhdenkään poliitikon yksityiselämä, mua kiinnostaa politiikka jota he ajavat työsään.

| 1 replies 1 retweets 17 likes

Liberaalin naiskuvan diskurssissa varauduttiin ennalta sellaisiin mahdollisiin vasta-argumentteihin, joita voisi ilmetä konservatiivisen naiskuvan diskurssiin liittyvistä merkityksistä käsin.

Aineistossa nimitely kohdistui naisiin ja naisoletettuihin. Aineistossa nimiteltiin julkisen poliittisen keskustelun osallistujia, jotka olivat oletettavasti naisia ja jotka puheenvuoroissaan edustivat konservatiivisen naiskuvan diskurssin vastaisia eli liberaalin naiskuvan diskurssiin liittyviä arvoja. Aineistossa myös nimiteltiin Marina ja Marinin kanssa juhlimisvideoilla esiintyneitä nuoria naisia, joiden nähtiin toimineen konservatiivisen naiskuvan diskurssin arvoa ja normeja vastaan. Marina ja hänen kanssaan videoilla juhlineita nuorina naisia nimiteltiin esimerkiksi ”pissiksiksi”.

Nuorten naisten toiseuttaminen, alentaminen ja vähättely esiintyi aineistossa siten, että nuoret naiset esitettiin perustavanlaatuisesti ja negatiivisessa merkityksessä erilaisena ja alempiarvoisena kuin muut. Tällä perusteltiin sitä, miksi nuoret naiset käyttäytyvät aina ikään kuin säännönmukaisesti samalla tavalla.

Tämä! Epälojaaleimmat kaverit ikinä. Nuo naisethan tässä Sannan uraa tuhoavat, täysin tietoisesti. Olisi mielenkiintoista tietää miksi? Pelkkä tyhmyys ja ajattelemattomuus ei kelpaa syyksi.
| 0 replies 0 retweets 8 likes

Nuorten naisten säännönmukainen käyttäytyminen ilmaistiin niin, että nuoret naiset esitettiin aineistossa yhtäältä laskelmoivina ja manipuloivina ja toisaalta vähä-älyisinä ja tyhminä. Kun nuoret naiset esitettiin laskelmoivina ja manipuloivina, heidän ajateltiin tavoittelevan aina omaa etuaan muiden ihmisten kustannuksella ja keinoja kaihtamatta. Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa nuoret naiset nähdään kylminä ihmisinä, jotka toiminnallaan eivät ajattele tai huomioi muita ihmisiä.

Mä olisin nyt eniten huolissani siitä kuinka dillejä kavereita pääministerillä tuntuu olevan? Eiks se saa parempia?
| 87 replies 3 retweets 691 likes

Kun nuoret naiset esitettiin vähä-älyisinä ja tyhminä, ajateltiin, etteivät nuoret naiset ole kykeneväisiä ymmärtämään tekojensa seurauksia, minkä takia he toimivat säännönmukaisella tavalla ajattelemattomasti. Esimerkiksi pääministeri Marinin kanssa juhlineiden naisten kuvailtiin olevan huonoa seuraa pääministerille heidän vähäisen älykkyydensä takia, jonka juhlimiseen liittyvä materiaali osoittaa. Aineistossa esiintyi myös huomattavasti esimerkiksi tytöt-

telyä, jota käytettiin ilmaistessa nuoriin naisiin kohdistuvaa vähättelyä. Kun työttelyä käytettiin puheenvuoroissa, nuoriin naisiin liittyviä merkityksiä lausuttiin ylhäältä alaspäin ikään kuin korkeammasta valta-asetelmasta käsin.

8 POHDINTA

8.1 Tulosten tarkastelu

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli tuottaa vuorovaikutukseen liittyvää tietoa siitä, miten yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua käydään Twitterin julkisessa poliittisessä keskustelussa. Tutkimusongelmaa tarkasteltiin Sanna Marinin pääministerikaudella Marinin yksityisyyden rajoista käydyssä kollektiivisen neuvottelun kautta. Ensimmäinen tutkimuskysymys käsitteli sitä, millaista Twitterissä käyty yksityisyyden rajojen kollektiivinen neuvottelu on Twitterin affordanssien näkökulmasta. Toinen tutkimuskysymys tarkasteli Twitterissä käydyssä yksityisyyden rajojen kollektiivisessä neuvottelussa esiintyviä diskursseja, ja kolmas tutkimuskysymys diskursseissa ilmenevää retoriikkaa. Tuloksista muodostettiin kolme merkittävää johtopäätöstä. Johtopäätökset liittyvät kollektiivisessä neuvottelussa vallitseviin todellisuuksiin, naiseen kohdistuviin asenteisiin yhteiskunnassa sekä osallistujien tunnettuuden ja median merkittävään rooliin yksityisyyden rajojen kollektiivisessä neuvottelussa ja julkisessa poliittisessä keskustelussa.

Ensimmäisenä johtopäätöksenä voidaan todeta, että kun yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti, keskustelua käydään kolmessa erilaisessa todellisuudessa. Retorisen ja sosiokulttuurisen tutkimustradition (Craig, 1999) mukaisesti Twitterin julkisessa poliittisessä keskustelussa käyty kollektiivinen neuvottelu pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista rakentaa sosiaalista todellisuutta, ja sosiaalinen todellisuus rakentaa kollektiivisessä neuvottelussa käytettyä retoriikkaa. Johtopäätös siitä, että kollektiivisessä neuvottelussa ilmenee kolme todellisuutta, osoittaa Twitterin voiman julkisessa poliittisessä keskustelussa. Myös aiemmassa tutkimuksessa on tuotu esille Twitterin merkittävyys julkisen keskustelun kannalta (esim. Esteve Del Valle ym., 2020).

Koska julkista keskustelua pidetään perustavanlaatuisena osana demokratiaa (Bächtiger ym., 2018; Gastil, 2008, 4–18; Habermas, 1991, 1–26), Twitterin voima julkisessa poliittisessä keskustelussa merkitsee myös sitä, että Twitterillä on merkittävä rooli modernin demokratian kannalta. Twitterin julkisessa poliittisessä keskustelussa käyty kollektiivinen neuvottelu pääministerin yksityisyyden rajoista ilmentää ja muovaa niitä todellisuuksia, joita suomalaisessa

yhteiskunnassa vallitsee. Yksityisyyden hallinnan teorian mukaisesti Twitterin julkisessa poliittisessa keskustelussa käyty yksityisyyden rajojen kollektiivinen neuvottelu kuvastaa myös sitä, millaisia vaikutuksia yksityisen tiedon hallinnalla on vuorovaikutusprosessina muihin ihmisiin (Petronio, 2002) ja tätä kautta koko suomalaiseen yhteiskuntaan ja moderniin demokratiaan. Twitterin julkinen poliittinen keskustelu ei siis ole vain irrallista sosiaalisessa mediassa tapahtuvaa vuorovaikutusta, vaan Twitterissä käyty julkinen poliittinen keskustelu on sen ilmentämien ja rakentamien todellisuuksien kautta yhteydessä koko suomalaiseen yhteiskuntaan. Kun Twitterissä kansalaiset voivat perinteiseen mediaan verrattuna olla matalalla ja kynnyksellä uudella tavalla aktiivisia (van Dijck, 2011; Isotalus ym., 2018) ja osallistua henkilökohtaiseen joukkoviestintään (Castells, 2009; Isotalus ym., 2018), ovat he mukana muovaamassa suomalaisessa yhteiskunnassa vallitsevia todellisuuksia. Twitterissä julkinen poliittinen keskustelu tekee myös teknologiavälitteisenä viestintäkanavana näkyväksi ihmisten välisten vuorovaikutuksen (Treem ym., 2020), jossa yhteiskunnallisia todellisuuksia muovataan.

Kolme todellisuutta näkyvät julkisen poliittisen keskustelun diskursseissa, jotka kertovat suomalaisessa yhteiskunnassa naiskuvaan ja poliittiseen johtajuuteen liittyvistä merkityksistä. Kollektiivisessa neuvottelussa esiintyvät diskurssit jatkuvasti rakentavat sosiaalista todellisuutta (Jokinen ym., 2016a; 2016b; Suoninen, 2016a). Kolmesta erilaisesta todellisuudesta käsin Twitterin julkisessa poliittisessä keskustelussa käydään yksityisyyden hallintaan liittyvää kollektiivista neuvottelua yksityisen tiedon yhteisomistajien kesken (Petronio, 2002; 2013). Yksityisyyteen liittyviä rajoja myös jatkuvasti muotoillaan kollektiivisen neuvottelun ja Twitterin julkisen poliittisen keskustelun vuorovaikutuksessa (Altman, 1976; Petronio, 2002; 2013), mikä ilmenee tulosten osoittamisissa diskursseissa ja diskurssien retoriikassa.

Kun keskustellaan pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista, diskurssit osoittavat, että keskustellaan ensisijaisesti naisen yhteiskunnalliseen asemaan ja toissijaisesti poliittiseen johtajuuteen liittyvistä arvoista ja normeista. Tämä kertoo siitä, että yhteiskunnassa nuoreen naispääministeriin ei suhtauduta ensisijaisesti poliittisen johtajuuteen liitettyjen merkitysten, vaan naisen yhteiskunnalliseen asemaan liitettyjen merkitysten kautta. Julkisessa poliittisessä keskustelussa tulee esiin poliittiseen johtajuuteen liitettyjen arvojen ja normien sijaan kysymykset siitä, mikä naisen rooli on yhteiskunnassa: onko naisen toimittava perhekeskeisyyden arvoa vaalien myös poliittisena johtajana vai onko nainen vapaa toimimaan yksilönä halua-

mallaan tavalla. Vastakkain ovat konservatiiviset ja liberaalit arvot ja normit, joiden välillä kollektiivisessa neuvottelussa pääministeri Marinin yksityisyyden rajoista käydään kollektiivista kulttuurista kamppailua. Se, että pääministerin yksityisyyden rajoihin liittyvä kollektiivinen neuvottelu liittyy ensisijaisesti naisen yhteiskunnalliseen asemaan voi johtua siitä, että nuoria naispoliitikkoja ei ole liiemmin ollut poliittisesti merkittävässä asemassa. Sanna Marin oli Suomen historian kolmas pääministeri (Valtioneuvosto, n.d.d) ja kun tarkastellaan kaikkia Suomen hallituksia Marinin hallitukseen asti, hallitusten nimittämishetkellä kaikista hallitusten ministreistä vain 13 prosenttia on ollut naisia (Valtioneuvosto, n.d.e). Naiset ovat siis yhteiskunnan poliittisina johtajina poikkeus, minkä takia naispääministerin yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti ensisijaisesti naisen yhteiskunnalliseen asemaan liittyvistä merkityksistä käsin.

Tulokset osoittavat, että vaikka molemmat naisen yhteiskunnalliseen asemaan liittyvät diskurssit ovat vahvoja kollektiivisessa neuvottelussa pääministerin yksityisyyden rajoista, konservatiivisen naiskuvan diskurssi on silti vallalla. Diskurssien välillä vallitsee valtasuhteita, ja konservatiivisen naiskuvan diskurssi on kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessä keskustelussa muodostunut muita diskursseja vallitsevimmaksi (Jokinen & Juhila, 2016). Koska julkisen poliittisen keskustelun diskursseissa luodaan, toteutetaan, ylläpidetään ja muokataan todellisuutta (Craig, 1999, 144–146; Jokinen ym., 2016a; 2016b; Suoninen, 2016a), tulokset osoittavat, että yhteiskunnassa on olemassa kaksi naisen yhteiskunnalliseen asemaan liittyvää todellisuutta, joihin liittyvistä asemista käsin naiseen liittyvät merkitykset lausutaan. Vallalla olevan todellisuuden mukaan nainen nähdään ensisijaisesti perheensä kautta. Naisen on aina toiminnallaan vaalittava perheensä etua. Toisessa yhteiskunnassa vallitsevassa todellisuudessa nainen on vapaa yksilö. Naisella voi olla monenlaisia rooleja yhtä aikaa, mutta mikään rooli ei mene oletusarvoisesti muiden edelle. Erilaisiin rooleihin ei myöskään liity ulkoapäin kohdistettuja odotuksia. Nainen saa määrittää yksilönä itseään koskevat yksityisyyden rajansa itse, eikä muilla yksityisen tiedon yhteisöillä ole oikeutta vaikuttaa rajoihin.

Kolmas yhteiskunnassa olemassa oleva todellisuus liittyy poliittiseen johtajuuteen. Poliittiseen johtajuuteen liittyvä todellisuus on muihin diskursseihin nähden heikoimmassa valta-asemassa (Jokinen & Juhila, 2016). Poliittiseen johtajuuteen liittyvässä todellisuudessa poliittisen johtajuuden arvoina pidetään valtaa ja vastuuta. Poliittisen johtajan oikeudet ovat rajatunmat ja velvoittamat kuin tavallisella kansalaisella, ja todellisuudessa poliittiselta johtajalta on

oikeus vaatia paljon. Poliittisen johtajuuden normeina pidetään harkintakykyä, arviointikykyä, esimerkillisyyttä, vastuullisuutta, uskottavuutta ja kunniallisuutta. Kun kollektiivisessa neuvottelussa neuvotellaan pääministerin yksityisyyden rajoista, Marinin imagoa verrataan siihen, onko hän sopiva edustamaan pääministeri-instituution arvoja ja normeja. Poliittisen johtajan imago (Isotalus, 2017d) rakentuu ulkoisista ominaisuuksista ja ihmisten mielikuvista (Karvinen, 1999) ja muodostuu kaikesta poliitikosta saatavilla olevasta informaatiosta (Isotalus, 2017d). Twitterin yksityisyyden rajoihin liittyvässä kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessa keskustelussa Marinin imagoa arvioidaan sen perusteella, mitä Marinia koskevaa yksityistä tietoa on tullut julkisuuteen ja osaksi kollektiivista yksityisyyden hallintaa. Poliittisen johtajuuden diskurssissa ilmenevät arvot ja normit kertonevat siitä, että pääministeriin ja hänen asemaansa merkittävänä poliittisena vallankäyttäjänä suhtaudutaan suomalaisessa yhteiskunnassa painavasti. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssin arvot ja normit eroavat kuitenkin jonkin verran Isotaluksen (2017d) esittämistä suomalaisen poliitikon liitetystä ihan-teista eli aitoudesta, tavallisuudesta ja asiallisuudesta. Asiallisuus on nähtävissä poliittisen johtajuuden normeista, mutta aitous ja tavallisuus eivät. Tämä voi kertoa siitä, että tänä päivänä suomalaisessa yhteiskunnassa poliittisiin johtajiin suhtaudutaan eri tavalla kuin tavallisiin kansalaisiin. Modernissa demokratiassa poliittisten johtajien ajatellaan olevan lähtökohtaisesti eri tasolla tavallisiin kansalaisiin verrattuna, jolloin ihanteina eivät ole enää aitous ja tavallisuus.

Poliittiseen johtajuuteen liittyvä todellisuus on myös yhteydessä naisen yhteiskunnalliseen asemaan liittyviin todelluuksiin, koska poliittiseen johtajuuteen liittyvässä todellisuudessa vain miesten ajatellaan olevan poliittisiä johtajia, ja naiset ovat ikään kuin tästä todellisuudesta poissuljettuja. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssi ja siihen liittyvät arvot ja normit hahmotetaan diskurssissa selkeästi siitä oletuksesta ja todellisuudesta käsin, jossa poliittinen johtaja on mies. Poliittiseen johtajuuteen liittyvässä todellisuudessa naisia ei siis edes nähdä poliittisinä johtajina. Koska myös poliittisen johtajuuden kuvan diskurssilla luodaan, toteutetaan, ylläpidetään ja muokataan todellisuutta (Craig, 1999, 144–146; Jokinen ym., 2016a; 2016b; Suoninen, 2016a), diskurssin ilmentämä todellisuus poliittisesta johtajuudesta kertoo siitä, että yhteiskunnassa poliittinen johtajuus nähdään vain miehille mahdollisena. Koska poliittinen johtajuus nähdään vain miehille kuuluvana, yksityisyyden hallinnan kannalta tämä tarkoittaa sitä, että julkisen poliittisen keskustelun vuorovaikutuksessa yksityisen tiedon yhteis-

omistajat hallitsevat poliittisen johtajan yksityisyyttä ja muotoilevat poliittisen johtajan yksityisyyteen liittyviä rajoja (Petronio, 2002; 2013) siitä oletuksesta käsin, että poliittiset johtajat ovat miehiä.

Julkisen poliittisen keskustelun diskursseissa ilmenevät kriteerit, joiden perusteella julkisen poliittisen keskustelun osallistujat perustelevat mielipiteitään yksityisyyden rajoista, voidaan jaotella Petronion (2002) esittämien kriteerien pohjalta kulttuuriin, motivaatioon, sukupuoleen ja kontekstiin. Kulttuuri näkyy diskursseissa siinä, miten diskursseissa ilmenee kirjoittamattomia ja kulttuurisia naisen yhteiskunnalliseen rooliin tai poliittiseen johtajuuteen liittyviä arvoja, normeja ja asenteita, joilla Marinin yksityisyyden rajoihin liittyviä näkökulmia perustellaan. Ennen kaikkea kollektiivisessa neuvottelussa yksityisyyden rajoista on kyse siitä, millainen käyttäytyminen on ylipäänsä sallittua eri arvojen ja normien näkökulmasta. Konservatiivisen naiskuvan diskurssin näkökulmasta naisen tulisi toimia perherooleja kunnioittaen ja ikäänsä sopivalla tavalla arvokkaasti ja vastuullisesti, ja juhliminen ei ole esimerkiksi pienen lapsen äidille sopivaa. Liberaalin naiskuvan diskurssin näkökulmasta nainen on vapaa toimimaan yksilönä haluamallaan tavalla. Esimerkiksi erilaiset roolit, ikä tai sukupuoli eivät määritä sitä, millaisia odotuksia naiseen kohdistetaan tai miten naiseen suhtaudutaan. Poliittisen johtajuuden kuvan diskurssin näkökulmasta poliittisen johtajan tulisi toimia joka tilanteessa niin, että hän toimii vastuun ja vallan arvoisesti ja osoittaa harkintakykyä, arviointikykyä, esimerkiksi lisyttä, vastuullisuutta, uskottavuutta ja kunniallisuutta. Motivaatio ilmenee kollektiivisessa neuvottelussa yksityisyyden rajoista edellä mainittujen arvojen ja normien puolustamisena, ja niitä uhkaavien arvojen ja normien vastustamisena. Sukupuoli ilmenee diskursseissa siten, että kun neuvotellaan kollektiivisesti pääministerinä toimivan nuoren naisen yksityisyyden rajoista, neuvottelussa näkyy poliittiseen johtajuuteen liitetty oletus siitä, että poliittinen johtaja on mies. Ennen kaikkea puhutaan kuitenkin siitä, mikä naisen rooli on yhteiskunnassa. Kun neuvotellaan naispääministerin yksityisyyden rajoista, keskustellaan ensisijaisesti naisen yhteiskunnallisesta roolista ja vasta toissijaisesti poliittisesta johtajuudesta. Konteksti ilmenee yksityisyyden hallinnan kriteerinä samalla tavalla: kun keskustellaan Marinin yksityisyyden rajoista, keskustellaan ensisijaisesti siitä, että Marin on nuori nainen ja toissijaisesti siitä, että Marin on poliittinen johtaja. Konteksti ilmenee myös siten, että kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään sosiaalisen median alustalla. Kollektiivisessa neuvottelussa Twitterin affordanssit ilmenevät esimerkiksi keskustelun kulussa ja siinä, että puheenvuorot ovat

lyhyitä ja argumentaatio tiivistä. Twitterin 280 merkkiin rajattu merkkimäärä vaatii sitä, että puheenvuorot pidetään tiiviinä (Isotalus ym., 2018). Lisäksi konteksti näkyy siinä, miten vuonna 2022 käydään kamppailua naisen asemaan liittyvien konservatiivisten ja liberaalien arvojen ja normien välillä. Tuloksista ei kuitenkaan ilmene Petronion (2002) viidettä kriteeriä eli riskien ja hyötyjen välistä suhdetta. Tämä voi liittyä siihen, että tutkimuksen kollektiivisessa yksityisyyden hallintaan liittyvässä neuvottelussa Marinia koskeva yksityinen tieto on jo julkista, eikä Marin tai muut Marinia koskevan yksityisen tiedon yhteisomistajat tee enää valintoja sen välillä, kannattaako yksityistä tietoa paljastaa vai pitää salassa.

Toisena johtopäätöksenä voidaan todeta, että kun neuvotellaan kollektiivisesti poliitikon yksityisyyden rajoista, todellisuudessa neuvotellaan yksityistä tietoa koskevan henkilön sukupuoleen liittyvistä asenteista. Kun neuvotellaan naispoliitikon yksityisyyden rajoista, neuvotellaan siitä, mikä naisille nähdään ylipäätään sopivana. Tämä johtopäätös kertoo suomalaisessa yhteiskunnassa olevista asenteista. Kollektiivisessä neuvottelussa on nähtävissä turbulenssia, jossa yksityisen tiedon yhteisomistajilla on erilaisia näkemyksiä siitä, missä yksityisyyden rajat menevät (Petronio, 2002; 2013) ja mikä on naisille sopivaa. Tämä ilmenee konservatiivisen naiskuvan, liberaalin naiskuvan sekä poliittisen johtajuuden kuvan diskursseissa, jotka tuovat näkyviin ne kirjoittamattomat yhteiskunnassa olevat arvot ja normit, joita kollektiivisessä neuvottelussa puolustetaan ja vastustetaan. Arvojen ja normien puolustaminen ja vastustaminen ilmenevät diskurssien suostuttelevassa ja hyökkäävässä retoriikassa (Jokinen, 2016). Kirjoittamattomilla arvoilla ja normeilla perustellaan sitä, kenellä on oikeus omistaa, hallita ja määrittää yksityisyyteen liittyviä rajoja (Petronio, 2002; 2013). Yksityisen tiedon omistajuudella taas pyritään hallitsemaan erilaisia diskursseissa ilmeneviä arvoja ja normeja. Kyse on kollektiivisesta kulttuurisesta kamppailusta, jossa eri todellisuudet pyrkivät omistamaan ja hallitsemaan naispääministeriin liittyvää yksityistä tietoa ja määrittämään tämän yksityisyyden rajoja eli sitä, mikä on naispääministerille sallittua. Yksityisyyteen liittyvien rajojen määrittely nähdään kollektiivisessä neuvottelussa oikeutetuksi vain silloin, jos määritetyt rajat ilmentävät niitä arvoja ja normeja, joita itse kannattaa ja edustaa.

Tulokset osoittavat, että kun kollektiivisessä neuvottelussa nähdään, että julkisessa poliittisessa keskustelussa vallitsevimman konservatiivisen naiskuvan diskurssin merkityksistä käsin muodostuvia naiseen liittyviä odotuksia vastaan rikotaan, tämä näkyy naiseen kohdistuvana vi-

hana ja halveksuntana. Kun hegemoniseksi ja kaikista vallitsevimaksi muodostuneen diskurssin merkityksiä siis yritetään jollain tavalla kyseenalaistaa tai muuttaa (Jokinen & Juhila, 2016), sitä vastaan hyökätään vihalla ja halveksunnalla. Kun julkisessa poliittisessa keskustelussa nähdään, että Marinin tai Marinin kanssa juhlaineiden nuorten naisten toiminta on rikkonut konservatiivisen naiskuvan diskurssiin liittyviä merkityksiä vastaan, tai joku yksityisen tiedon naiseksi oletettu yhteisömistaja puolustaa Marinin vapaa-ajan toimintaa, keskustelussa tulee esiin naisiin kohdistuva viha ja halveksunta. Tämä tutkimustulos ilmentää misogyniaa eli naisvihaa, joka voidaan määritellä naisiin ja tyttöihin kohdistuvaksi interpersonaaliseksi, institutionaaliseksi ja ideologiseksi vihaksi, halveksunnaksi ja väkivallaksi (Saresma ym., 2021, 226). Julkisessa poliittisessa keskustelussa esiintyvän konservatiivisen naiskuvan diskurssiin liittyy naisiin kohdistuvaa epäeettistä retoriikkaa, kuten nimittelyä, nuorten naisten toiseuttamista, alentamista ja vähättelyä, mikä heikentää myös julkisen poliittisen keskustelun laatua. Retoriisilla viestintäteoilla vaikutetaan voimakkaalla tavalla (Craig, 1999, 135–136) julkiseen poliittiseen keskusteluun ja julkisessa poliittisessa keskustelussa ilmeneviin ja muovattaviin todellisuuksiin (Craig, 1999; Jokinen ym., 2016a; 2016b; Suoninen, 2016a). Konservatiivisen naiskuvan diskurssissa esiintyvä nimittely kohdistuu kaikenikäisiin naisiin, mutta toiseuttaminen, alentaminen ja vähättely kohdistuu ainoastaan nuoriin naisiin. Nuoret naiset esitetään perustavanlaatuisesti ja negatiivisessa merkityksessä erilaisena ja alempiarvoisena kuin muut. Lisäksi nuoriin naisiin liitettyjä merkityksiä ovat yhtäältä laskelmointi ja manipulointi ja toisaalta vähä-älyisyys ja tyhmyys.

Tätä tutkimustulosta tukee myös aiempi tutkimus. Van Santin ym. (2021) tutkimuksen perusteella Marinin hallitukseen kohdistuva vihapuhe Twitterissä oli yleistä. Sakki ja Martikainen (2022) tutkivat Marinin Trendi-lehden kannessa esiintymisen herättänyttä verkkokeskustelua ja havaitsivat samankaltaisen misogynistisen diskurssin, joka ilmeni moraalittoman, epäpätevän, laskelmoivan ja ala-arvoisen naisen affektiivisdiskursiivisina käytänteinä. Kaikki edellä mainitut misogynistisen diskurssin affektiivisdiskursiiviset käytänteet ovat havaittavissa tämän tutkimuksen konservatiivisen naiskuvan diskurssista ja siinä ilmenevistä nuoriin naisiin liittyvistä asenteista. Esimerkiksi Marinin juhlamista pidetään moraalittomana, koska Marin on pienen lapsen äiti ja aviovaimo. Nuoria naisia taas pidetään yleisesti epäpätevinä ja ala-arvoisina sekä myös laskelmoivina ja manipuloivina. Tämä tutkimus tosin tuo lisäymmärrystä Sakin

ja Martikaisen (2022) havaitseman misogynistisen diskurssin affektiiviskursiivisiin käytänteisiin, sillä tulokset osoittavat, että affektiiviskursiiviset käytänteet kohdistuvat konservatiivisen naiskuvan diskurssissa erityisesti nuoriin naisiin.

Misogynistinen diskurssi julkisessa poliittisessa keskustelussa on merkittävä ilmiö julkisen poliittisen keskustelun laadun kannalta. Julkiseen keskusteluun liittyy olennaisena osana muiden kriteereiden ohella etiikka (Gastil, 2008, 8–10), avoimuus, inklusiivisuus sekä se, että julkisessa keskustelussa on läsnä ja siinä kunnioitetaan erilaisia näkökulmia ja muita julkisen keskustelun osallistujia (Bächtiger ym., 2018; Gastil, 2008, 4–10). Nämä kriteerit eivät täyty julkisessa poliittisessä keskustelussa, jossa on vähemmistöihin ja suoraan muihin keskustelijoihin kohdistuvaa vihamielistä puhetta tai epäeettistä viestintää. Myös Pöyhtäri ym. (2013) ovat esittäneet, että vähemmistöihin kohdistuva vihapuhe heikentää julkisen keskustelun laatua. Tätä tutkimustulosta voidaan pitää myös demokratian kannalta ongelmallisena ilmiönä, sillä julkista keskustelua voidaan pitää yhtenä demokraattisen prosessin edellytyksenä (Bächtiger ym., 2018; Gastil, 2008, 4–18; Habermas, 1991, 1–26). Saresman ym. (2021, 223) mukaan teknologiavälitteisessä vuorovaikutuksessa tapahtuva väkivalta, kuten misogynistinen vihapuhe, on osa samaa väkivallan ketjua, johon kuuluvat myös lähisuhdeväkivalta tai väkivaltaiset yhteiskunnalliset rakenteet. Siksi on suhtauduttava vakavasti siihen, että Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessä keskustelussa esiintyy vähemmistöön kohdistuvaa vihaa ja halveksuntaa, mikä ilmenee konservatiivisen naiskuvan diskurssissa misogyniana eli naisiin kohdistuvina vihamielisinä asenteina ja epäeettisenä retoriikkana.

Kolmantena johtopäätöksenä voidaan todeta, että kun yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti julkisessa poliittisessä keskustelussa, keskustelun osallistujien tunnettuudella ja medially on suuri merkitys. Kun tunnetut henkilöt ja media osallistuvat yksityisyyden hallintaan liittyvään kollektiiviseen neuvotteluun, yksityinen tieto leviää suuren seuraajajoukon kautta suurille massoille. Tällöin seuraajajoukot saavat herkemmin pääsyn yksityiseen tietoon ja tulevat samalla tahtoen tai tahtomattaan yksityisen tiedon yhteisomistajiksi, minkä seurauksena he saavat pääsyn yksityisyyden kollektiiviseen hallintaan liittyvään neuvotteluun (Petronio, 2002; 2004; 2013). Tulokset osoittavat, että kun julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuu julkisuudesta tunnettu henkilö, toimittaja tai muu henkilö, jolla on suuri seuraajamäärä, keskustelu kerää paljon puheenvuoroja ja muita reaktioita. Sillä on siis merkitystä,

ketkä yksityisyyden hallintaan osallistuvat yksityisen tiedon yhteisomistajina (Petronio, 2002; 2013).

Tämä johtopäätös voi liittyä Twitterin affordansseihin, medioitumiseen ja yhteiskunnassa oleviin asenteisiin. Twitterin affordanssien (esim. Boyd, 2014; Oltmann ym., 2020) näkökulmasta Twitterissä käydyn julkisen poliittisen keskustelun osallistujat voivat kiinnittää enemmän huomiota siihen, mikäli tunnetun henkilön tai median käyttäjätili osallistuu keskusteluun. Mikäli itse seuraa alustalla tunnetun henkilön tai median käyttäjätiliä, näkyy tunnetun henkilön tai median osallistuminen julkiseen poliittiseen keskusteluun omalla Twitter-syötteellä. Tämä voi motivoida osallistumaan yksityisyyden kollektiiviseen hallintaan (Petronio, 2002) ja julkiseen poliittiseen keskusteluun. Lisäksi on mahdollista, että kun Twitter-käyttäjä selaa Twitterissä käytyä julkista poliittista keskustelua, hän saattaa herkemmin tunnistaa tunnetun henkilön esimerkiksi nimen tai profiilikuvan perusteella ja samalla kiinnittää herkemmin huomiota tunnetun henkilön osallistumiseen. Myös tämä voi näkyä siinä, miten aktiivisesti henkilö osallistuu julkiseen poliittiseen keskusteluun tai reagoi sen puheenvuoroihin.

Median korostunut merkitys kollektiivisessa yksityisyyden ja siihen liittyvien rajojen hallintaan liittyvässä neuvottelussa ilmentää median korostunutta roolia yhteiskunnassa eli medioitumista (Isotalus, 2017b). Tulokset osoittavat, että medially on vaikutusvaltaa sosiaalisessa mediassa käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa ja kollektiivisessa yksityisyyden hallintaan liittyvässä neuvottelussa. Median merkitys liittyy erityisesti keskustelun herättämiseen, sillä tulokset osoittavat, että median omille Twitterin käyttäjätileilleen jakamat artikkelit keräävät paljon keskustelua. Koska media on kollektiivisessa neuvottelussa merkittävä keskustelun herättäjä, medially on myös paljon valtaa siinä, millä tavalla kollektiivista yksityisyyden rajojen hallintaan liittyvää neuvottelua kehystetään. Kehystäminen on mediatutkimuksen käsite, joka sopii myös julkiseen keskusteluun ja jolla tarkoitetaan sitä, miten yksittäinen asia saa merkityksensä suhteessa kokonaisuuteen (Karvonen, 2000). Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, millä tavalla asia kontekstoidaan julkisen poliittisen keskustelun puheenvuoroissa. Kehystäminen on läheinen käsite diskursseille, vaikka niillä on erilaiset lähtökohdat. (Karvonen, 2000.) Diskursseissa korostuu ajatus sosiaalisista käytänteistä (Karvonen, 2000) ja sosiaalisista todellisuudesta (Jokinen ym., 2016a; 2016b; Suoninen, 2016a), kun taas kehystämisessä korostuu ajatus tilannekontekstin ymmärtämisestä (Karvonen, 2000). Kehystämisen

ja diskurssien yhteys ilmenee tässä tutkimuksessa siten, että kollektiivisen yksityisyyden hallintaan liittyvän neuvottelun ja julkisen poliittisen keskustelun osallistujina median edustajat ovat mukana määrittelemässä sitä, mistä kontekstista käsin pääministerin yksityisyyden rajoista neuvotellaan. Kehystäminen ilmenee täten myös kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessa keskustelussa esiintyvissä diskursseissa eli naisen yhteiskunnalliseen asemaan ja poliittiseen johtajuuteen liittyvissä merkityksissä. Media on siis yhtenä yksityisen tiedon yhteisomistajana määrittämässä kollektiivisessa neuvottelussa sitä, mistä näkökulmasta yksityisyyden rajoista neuvotellaan. Kun median käyttäjätilien osallistuminen kollektiiviseen neuvotteluun liittyy erityisesti keskustelun herättämiseen ja kehystämiseen, toimittajat osallistuvat kollektiiviseen neuvotteluun keskustelun alun lisäksi myös keskustelun jatkuessa. Toimittajien osallistuminen omilla käyttäjätileillään kollektiiviseen neuvotteluun on tulosten osoittamalla tavalla yhteydessä keskustelijoiden määrään ja aktiivisuuteen puheenvuorojen ja muiden reaktioiden näkökulmasta. Medialla on myös tästä näkökulmasta merkittävä asema yksityisyyden rajoihin liittyvässä kollektiivisessa neuvottelussa. Media ja toimittajat ovat yksityisen tiedon yhteisomistajia mukana hallitsemassa ja määrittämässä yksityisyyden rajoja Twitterin julkisessa poliittisessa keskustelussa käydyssä kollektiivisessa neuvottelussa. Tämä johtopäätös voi liittyä myös siihen, että median edustajat ovat vahvasti edustettuina Twitterissä (Isotalus ym., 2018).

Vaikka Twitter on viestintäkanavana avoin ja julkinen ja siinä on matala kynnyksellä olla vuorovaikutuksessa muiden kanssa (Isotalus ym., 2018), tulokset osoittavat, että Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa suhtaudutaan eri tavalla tunnettujen henkilöiden ja median puheenvuoroihin verrattuna tavallisten kansalaisten puheenvuoroihin. Vaikka periaatteessa kaikilla on Twitterin avoimuuden ja julkisuuden takia mahdollisuus osallistua julkiseen poliittiseen keskusteluun, tunnettuiden henkilöiden, toimittajien ja median osallistuminen ja puheenvuorot julkisessa poliittisessa keskustelussa ovat muiden osallistujien näkökulmasta tavallisten kansalaisten osallistumista ja puheenvuoroja jossain määrin kiinnostavampia, sillä ne ovat yhteydessä julkisen poliittisen keskusteluun aktiivisuuteen puheenvuorojen ja reaktioiden määrän kautta. Tämä voi kertoa siitä, että yhteiskunnassa tunnettuiden henkilöiden, toimittajien ja median osallistuminen julkiseen poliittiseen keskusteluun nähdään tavallisten ihmisten osallistumista arvokkaampana. Tällöin tunnetuilla henkilöillä ja medialla on myös

enemmän valtaa siinä, miten julkista poliittista keskustelua ja kollektiivista yksityisyyden rajoihin liittyvää neuvottelua käydään. Heidän osallistumisellaan on enemmän painoarvoa, sillä kollektiiviseen yksityisyyden rajojen liittyvässä neuvottelussa muut yksityisen tiedon yhteisomistajat (Petronio, 2002; 2013) kiinnittävät herkemmin huomiota heidän näkemyksiinsä yksityisen tiedon omistajuudesta tai yksityisyyden rajojen määrittelystä.

Julkisessa keskustelussa tulisi olla riittävän monta keskustelijaa, jotta se voisi saavuttaa potentiaalinsa (Calhoun, 1992) osana demokratiaa (Bächtiger ym., 2018; Gastil, 2008, 4–18; Habermas, 1991, 1–26). Myös tästä näkökulmasta johtopäätös osallistujien tunnettuuden ja median merkittävästä asemasta kollektiivisessa neuvottelussa on huomionarvoinen. Koska tunnettujen henkilöiden ja median osallistuminen julkiseen poliittiseen keskusteluun on yhteydessä keskustelun aktiivisuuteen puheenvuorojen ja reaktioiden määrän kautta, demokratian ja julkisen poliittisen keskustelun potentiaaliksi saavuttamiseksi sillä on merkitystä, että tunnetut henkilöt ja media ovat aktiivisia julkisessa poliittisessä keskustelussa. Tämä on merkittävä havainto julkisen poliittisen keskustelun ja modernin demokratian laadun kehittämisen kannalta. Mikäli julkista poliittista keskustelua halutaan kehittää, sillä on merkitystä, että tunnetut henkilöt ja media ovat aktiivisesti mukana julkisessa poliittisessä keskustelussa.

8.2 Tutkimuksen arviointi

Pääministerin toimintaympäristöön kuuluu olennaisena osana yksityisyyden ja julkisuuden välinen hallinta, johon liittyy pääministerin valta-aseman takia erityispiirteitä verrattuna tavalliseen kansalaiseen. Pääministeri Marinin juhlimiseen liittyvä mediakohu elokuussa 2022 ja siitä seurannut julkinen poliittinen keskustelu oli viestintätieteellisestä näkökulmasta erittäin mielenkiintoinen tutkimuskohde. Kansalaiset kävivät julkisessa poliittisessä keskustelussa pääministerin yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua, sillä Mariniin liittyvää yksityistä tietoa hallittiin nyt kollektiivisesti yhteiskunnallisella tasolla. Yksityisyyden hallinnan teoria (Petronio, 2002) tarjosi Marinin yksityisyyden rajoihin liittyvän kollektiivisen neuvottelun tutkimiseen mielenkiintoisen näkökulman, jonka avulla voitiin luoda ymmärrystä siitä vuorovaikutusprosessista, jossa Twitterin julkisessa poliittisessä keskustelussa käytiin yksityisyyden hallintaan liittyvää kollektiivista neuvottelua. Kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessä keskustelussa esiintyvien diskurssien (Jokinen 2016; Jokinen & Juhila, 2016; Jokinen ym., 2016b; Kakkuri-Knuutila, 1998; Suoninen, 2016a; 2016b; n.d.) ja retoriikan (Jokinen,

2016) tutkiminen mahdollisti sen, että vuorovaikutusprosessia ja siinä tuotettavia todellisuuksia voitiin ymmärtää vielä syvällisemmin. Myös Twitterin affordanssit (esim. Bucher & Helmond, 2018, 235; Laitinen, 2020, 30; Rice ym., 2017) mahdollistivat ymmärryksen luomisen siitä, millaista vuorovaikutuskäyttäytymistä Twitter mahdollistaa kollektiivisessa neuvottelussa ja julkisessa poliittisessä keskustelussa. Aiempaa viestintätieteellistä tutkimusta poliitikkojen yksityisyyden rajoja koskevasta neuvottelusta tai siitä, miten kollektiivista neuvottelua yksityisyyden rajoista käydään sosiaalisessa mediassa tai julkisessa poliittisessä keskustelussa, ei ole juurikaan tehty. Tutkimusaihetta voidaan siis pitää relevanttina, sillä se täydentää vuorovaikutuksen tutkimuksessa olevaa aukkoa.

Kun laadullista tutkimusta arvioidaan, on kiinnitettävä huomiota tutkimuksen eettisyyteen, luotettavuuteen sekä tutkimuksen suhteeseen aiempaan tietoon nähden (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Tässä tutkimuksessa merkittävimmät eettisyyden näkökulmat liittyvät hyvän tieteellisen käytäntöön (Tutkimuseettinen toimikunta, 2012), ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettisten periaatteiden (Tutkimuseettinen toimikunta, 2019) noudattamiseen sekä aineiston keräämiseen ja sen raportointiin. Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettisten periaatteiden (Tutkimuseettinen toimikunta, 2019) mukaisesti eettisiin näkökulmiin liittyvä pohdinta tehtiin ennen aineistonkeruuta. Tämän takia tämän tutkimuksen eettiset näkökulmat on raportoitu tarkemmin luvussa 6.5.

Laadullisessa tutkimuksessa ei ole menetelmäsuuntauksen moninaisuudesta johtuen yhtenäisiä näkemyksiä tutkimuksen luotettavuuden arviointiin liittyvistä kysymyksistä (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arvioinnin lähtökohtana voidaan kuitenkin pitää tutkijan roolin tunnustamista laadullisen tutkimuksen keskiössä. Laadullisessa tutkimuksessa tutkijan on oltava avoin subjektiviteestaan ja ymmärrettävä, että on itse tutkimuksensa keskeinen tutkimusväline. (Eskola & Suoranta, 1998.) Laadullisessa tutkimuksessa tutkimuksen luotettavuutta on myös arvioitava kokonaisuutena koko tutkimusprosessiin liittyvien seikkojen näkökulmasta (Eskola & Suoranta, 1998; Tuomi & Sarajärvi, 2018), sillä läpi tutkimusprosessin tutkijan tulisi pohtia tekemiään ratkaisuja aineiston analyysin, tehtyjen tulkin-
tojen ja tutkimuksen luotettavuuden näkökulmista (Eskola & Suoranta, 1998).

Realistisen luotettavuusnäkemysten mukaan tutkimusta arvioidaan lähtökohtaisesti tutkimusraportin kautta, sillä tutkimusraportin tulisi heijastaa tutkimuksen käytänteitä mahdollisimman totuudenmukaisesti. Realistisessa näkemyksessä tutkimuksen arviointiin käytetään validiteetin ja reliabiliteetin käsitteitä (Eskola & Suoranta, 1998), joiden käyttöä laadullisessa tutkimuksessa on myös kritisoitu, sillä käsitteet on luotu määrällisessä tutkimuksessa sen omia tarpeita varten (Eskola & Suoranta, 1998; Tuomi & Sarajärvi, 2018). Eskolan ja Suorannan (1998) mukaan olennaista on käytettyjen sanojen sijaan kuitenkin se, mitä merkityksiä käsitteille annetaan.

Tämän tutkimuksen raportoinnissa on käytetty huolellisuutta ja tarkkuutta, ja tutkimuksen vaiheet, menetelmät ja valinnat on raportoitu asianmukaisesti ja perusteellisesti. Tuomen ja Sarajärven (2018) mukaan laadullisen tutkimuksen arvioinnissa korostuu sen sisäisen johdonmukaisuuden arviointi. Tämä on tärkeää myös realistisen luotettavuusnäkemysten mukaan tutkimuksen sisäisen validiteetin, ulkoisen validiteetin ja reliabiliteetin osoittamiseksi (Eskola & Suoranta, 1998). Realistisessa näkemyksessä sisäisellä validiteetilla tarkoitetaan tutkimuksen teoreettisten ja käsitteellisten määrittelyjen loogista suhdetta toisiinsa, joka osoittaa tutkijan alansa tieteellisen syvällisen ymmärryksen (Eskola & Suoranta, 1998). Tässä tutkimuksessa sisäisen validiteetin osoittamiseksi tutkimuksen viitekehys on muodostettu ja raportoitu huolellisesti niin, että tutkimusraportista ilmenee tutkimuksen suhde aiempaan tietoon. Ulkoisella validiteetilla tarkoitetaan tutkimuskohteen kuvailemista mahdollisimman totuudenmukaisesti, jolloin aineisto on johdonmukaisessa suhteessa siitä tehtyihin tulkintoihin ja johtopäätöksiin (Eskola & Suoranta, 1998). Realistisen näkemysten mukaan laadullisen tutkimuksen reliabiliteetti merkitsee sitä, että tutkimusraportissa aineistoon liittyvä tulkinta ei sisällä ristiriitaisuuksia. (Eskola & Suoranta, 1998.) Ulkoisen validiteetin ja reliabiliteetin saavuttamiseksi esimerkiksi tutkimusaineistoon liittyvien esimerkkien ja aineistosta muodostetun tulkinna ja johtopäätösten raportointiin on kiinnitetty erityistä huomiota ja huolellisuutta.

Eskolan ja Suorannan (1998) mukaan laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arvioinnin kriteereinä voidaan pitää siirrettävyyttä, uskottavuutta, varmuutta sekä vahvistuvuutta. Varmuuden näkökulmasta tutkimuksen eri vaiheissa otettiin huomioon tutkimukseen liittyvät ennakkoehdot, jotka liittyivät erityisesti aineiston keruuseen. Aineiston keruuseen käytettiin Twint-ohjelmistoa, joka nopeutti ja automatisoi aineiston keräämistä. Laaksosen ja Matikaisen (2013) mukaan aineiston ohjelmoituun keräämiseen liittyy aina epävarmuutta, minkä takia

aineiston kerääminen täysin luotettavin keinoin on haastavaa. Tarkkuuden lisäämiseksi aineisto haettiin ohjelmiston avulla useaan kertaan. Myös aineiston lopullinen koko oli riittävä tutkimuksen tarkkuuden kannalta. Lopullinen aineisto koostui 60 eri twiittiketjusta ja 753 twiitistä, lainaamalla uudelleentwiitatuista twiiteistä, uudelleentwiittauksista, tykkäyksistä ja vastauksista. Verkkokeskustelujen tutkimuksessa on olennaista, että tutkija ymmärtää vuorovaikutusympäristöä huolellisesti ja tekee rajanvetoa sen suhteen, mikä kaikki on vuorovaikutuksen kannalta merkittävää (Laaksonen & Matikainen, 2013). Tämän tutkimuksen kannalta nähtiin olennaisena, että aineistoon sisältyvät twiitit ja vastaukset kerättiin sellaisenaan ja että aineistoon kerättiin myös keskusteluun osallistuneiden seuraajamäärät ja muut heidän Twitter-profiileissaan ilmoittamansa tiedot. Tämä mahdollisti sen arvioimisen, olivatko julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuneet henkilöt esimerkiksi erityisen seurattuja. Aineisto vietiin Twintin kautta Excel-taulukkomuotoon, jotta aineistoa pystyttiin tarkastelemaan ja suodattamaan mahdollisimman yksityiskohtaisesti. Excelin ohella aineistoa tarkasteltiin myös sen alkuperäisessä ympäristössä Twitterissä, jotta tutkimuksen kannalta olennaiset seikat voitiin hahmottaa mahdollisimman tarkasti.

Myös uskottavuuden arviointi liittyy erityisesti aineiston keruuseen. Tämän tutkimuksen uskottavuutta lisää se, että aineiston sisältö oli tutkijasta riippumatonta. Julkinen poliittinen keskustelu käytiin ilman, että tutkijalla olisi ollut millään tavalla mahdollisuutta vaikuttaa esimerkiksi keskustelussa käsiteltäviin aiheisiin, sillä aineisto kerättiin ajankohtana, jolloin aiheeseen liittyvä julkinen poliittinen keskustelu Twitterissä oli jo käyty.

Sekä tutkimuksen uskottavuuden että vahvistuvuuden huomioimiseksi aineisto pyrittiin analysoimaan ilman ennako-oletuksia ja huomioimalla aktiivisesti, että muodostetut päätelmät syntyvät tutkijan subjektiivisista tulkinnoista käsin. Aineiston analyysissa esiin nousseet seikat syntyivät sisällön erittelyn (Hakala & Vesa, 2013) ja retorisen diskurssianalyysin (Jokinen 2016; Jokinen & Juhila, 2016; Jokinen ym., 2016b; Kakkuri-Knuutila, 1998; Suoninen, 2016a; 2016b; n.d.) periaatteita noudattaen. Kahden analyysimenetelmän yhdistäminen takasi myös sen, että tutkimuksen kohteesta voitiin muodostaa laajempi ymmärrys. Tulkintojen luotettavuutta pyrittiin varmistamaan myös tietoisesti kyseenalaistamalla niitä.

Analyysivaiheen jälkeen tuloksia myös verrattiin aiempaan tutkimukseen, minkä perusteella syntyneet tulkinnat saivat tukea muista aiheeseen liittyvistä tutkimuksista. Tämän perusteella

voidaan myös olettaa, että tutkimusta ja sen tuloksia voidaan pitää myös siirrettävinä eli mahdollisena havainnoida myös toisessa kontekstissa, sillä edellä mainitun reliabiliteetin näkökulmasta aineistoon liittyvä tulkinta ei sisällä ristiriitaisuuksia. On kuitenkin huomioitava, että tässä tutkimuksessa julkiseen poliittiseen keskusteluun ja yksityisyyden kollektiiviseen neuvotteluun liittyviä tulkintoja tehtiin retorisen ja sosiokulttuurisen tutkimustradition mukaisesti, joissa ymmärretään, että retoriikka ja sosiaalinen järjestys vaikuttavat toisiinsa kaksisuuntaisesti (Craig, 1999). Viestinnässä luodaan, toteutetaan, ylläpidetään ja muokataan yhteistä kulttuuria. Sosiokulttuurinen järjestys rakentaa retoriikkaa, ja retoriikka sosiokulttuurista järjestystä. (Craig, 1999.) Tämä tutkimus on laadullinen tapaustutkimus (Piekkari & Welch, 2020), jossa tutkittiin pääministeri Sanna Marinin yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessä keskustelussa. Tämän takia tutkimustulokset ilmentävät tutkimuksen tapaukseen liittyvää kontekstia, ja esimerkiksi tutkimustulokset eri poliittisen johtajan yksityisyyden rajoihin liittyvästä kollektiivisesta neuvottelusta voisivat esimerkiksi eri ajassa tai kulttuurissa näyttää erilaiselta.

Tutkimuksen tuloksia voidaan pitää yhteiskunnallisesti merkittävinä. Tutkimus tuottaa uutta tietoa siitä, miten pääministerin yksityisyyteen liittyvää kollektiivista neuvottelua ja julkista poliittista keskustelua käydään. Tutkimus tuo myös esiin näkyviin ne suomalaisessa yhteiskunnassa vallitsevat todellisuudet ja asenteet, joiden pohjalta naispääministerin yksityisyyden rajoja määritellään ja hallitaan kollektiivisessa neuvottelussa. Tulokset osoittavat sen, että kun naispääministerin yksityisyyden rajoista neuvotellaan, neuvottelu liittyy ennen kaikkea siihen, millaisena naiseen liittyvä yhteiskunnallinen todellisuus nähdään ja miten naiseen suhtaudutaan. Myös julkisen poliittisen keskusteluun osallistuvilla henkilöiden tunnettuudella ja medioitumisella on merkitystä yksityisyyden hallintaan liittyvän kollektiivisen neuvottelun kannalta.

8.3 Jatkotutkimusehdotukset

Tässä tutkimuksessa tarkasteltiin sitä, miten yksityisyyden rajoihin liittyvää kollektiivista neuvottelua käydään Twitterissä, kun pääministeri Sanna Marinin yksityisyyden rajoista neuvotellaan julkisessa poliittisessä keskustelussa. Tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että kun Marinin yksityisyyden rajoista neuvotellaan, puhutaan ensisijaisesti naisen yhteiskunnalliseen

rooliin liittyvistä asenteista ja suhtautumisesta. Kyse on siitä, mikä naisille nähdään hyväksyttävänä. Poliittinen johtajuus nähdään siitä oletuksesta käsin, että poliittiset johtajat ovat miehiä. Ensimmäinen jatkotutkimusaihe olisi tutkia, millaisia diskursseja kollektiiviseen neuvotteluun liittyy, kun neuvotellaan poliittisesti merkittävässä olevassa miehen yksityisyyden rajoista. Tällä tavoin voitaisiin luoda ymmärrystä siitä, suhtaudutaanko nais- ja miespoliitikkojen kollektiiviseen yksityisyyden rajoihin ja hallintaan eri tavalla.

Toinen vaihtoehto jatkotutkimukselle olisi tarkastella ilmiötä kansainvälisesti, sillä kansainvälistä tutkimusta siitä, miten poliitikkojen yksityisyyden rajoista neuvotellaan kollektiivisesti, ei ole. Tällä tavoin voitaisiin mahdollisesti saada esiin kiinnostavia kansainvälisiä eroja siitä, onko poliitikkojen yksityisyyden rajoihin liittyvässä kollektiivisessä neuvottelussa nähtävissä erilaisia diskurssien kautta ilmeneviä todellisuuksia ja asenteita verrattuna suomalaisessa yhteiskunnassa käytyyn julkiseen poliittiseen keskusteluun. Jatkotutkimuksen avulla ilmiöstä voitaisiin muodostaa yhä syvällisempää ymmärrystä.

Tämän tutkimuksen aineisto kerättiin Twitteristä, joka on merkittävästi suosituampi sosiaalisen median alusta keski-ikäisten ja sitä vanhempien kuin nuorten (esim. DNA, 2023) ja myös miesten keskuudessa (DNA, 2022). Siksi kolmas vaihtoehto olisi tutkia, miltä kollektiivinen neuvottelu yksityisyyden rajoista näyttää muilla sosiaalisen median alustoilla käydyssä julkisessa poliittisessä keskustelussa. Mielenkiintoinen tutkittava sosiaalisen median alusta olisi esimerkiksi TikTok, jota 16–24-vuotiaista suomalaisista käyttää 69 prosenttia (DNA, 2023). Tutkimuksen avulla voitaisiin ymmärtää paremmin sitä, ilmeneekö Twitterin käyttäjäkuntaan verrattuna selvästi nuorempien suomalaisten suosimassa sosiaalisen median alustassa tämän tutkimuksen tuloksiin verrattuna erilaisia diskursseja, kun neuvotellaan kollektiivisesti poliittisen johtajan yksityisyyden rajoista.

Tutkimuksen esiin tuoma naiseen liittyvät asenteet ja misogonia nostavat esiin kysymyksen turvallisuudesta tilasta julkisessa poliittisessä keskustelussa. On syytä pohtia, millä tavoin turvallisempi tila voidaan varmistaa julkisessa poliittisessä keskustelussa kaikille yhteiskunnan jäsenille, jotta he voisivat osallistua aktiivisesti demokratian käytänteisiin. Turvallisen tilan käsite on peräisin 1900-luvun lopun naisliikkeestä ja sitä on sittemmin hyödynnetty erilaisissa konteksteissa, kuten siinä, miten eri vähemmistöt voisivat kokea olevansa vapaita väkivallasta ja

häirinnästä eri yhteisöissä (Rosenfeld & Noterman, 2014). Poliittisen keskustelun osalta turvallista tilaa on tutkittu pikaviestipalvelujen, kuten WhatsAppin, suljettujen ryhmien osalta, joissa on käyty poliittista keskustelua (Ooko, 2023; Zhu ym., 2022; Zhu & Skoric, 2023). Neljäs vaihtoehto jatkotutkimukselle olisi tutkia turvallisia tiloja julkisessa poliittisessa keskustelussa, sillä aihetta ei ole aiemmin tutkittu. Julkisen keskustelun laadun ja demokratian toteutumisen (Bächtiger ym., 2018; Calhoun, 1992; Gastil, 2008, 8–10; Habermas, 2006) kannalta olisi tärkeää tutkia turvallista tilaa sosiaalisessa mediassa käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa. Twitterissä käydyssä julkisessa poliittisessa keskustelussa esiintyvä naisiin kohdistuva viha ja halveksunta voivat merkitä sitä, että esimerkiksi naiset ja tytöt harkitsevat, onko julkiseen poliittiseen keskusteluun turvallista osallistua. Tämä olisi huolestuttavaa demokratiaan osallistumisen ja julkisen keskustelun kannalta. Sakariassen (2020) on huomauttanut, että julkisen keskustelun areenoita olisi tärkeää ymmärtää syvällisesti myös käyttäjän näkökulmasta, jotta niiden potentiaali voitaisiin hyödyntää. Tämän takia olisi tärkeää tutkia, miltä julkiseen poliittiseen keskusteluun osallistuminen ja siihen liittyvä turvallisuus näyttää naisten tai muiden vähemmistöjen näkökulmasta, jotta voitaisiin tuottaa johtopäätöksiä siitä, miten turvallista yhteiskunnallista osallistumista moderniin demokratiaan voitaisiin edistää sosiaalisessa mediassa käydyssä julkisen poliittisen keskustelun kautta.

KIRJALLISUUS

Abend, L. (2021). Finland's Sanna Marin, the world's youngest female head of government, wants equality, not celebrity. *Time*. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://time.com/collection/davos-2020/5764097/sanna-marin-finland-equality/>

Ahonen, H. (2022). Tällainen johtaja Sanna Marin on. *Ilta-lehti* 12.11.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/4010510d-7006-493f-a5d3-191dee21e02e>

Ahosola, J. (2023a). Twitteriin massiivinen muutos: Sallii jatkossa 10 000 pitkät viestit. *Ilta-lehti* 15.4.2023. Haettu 2.6.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/digiutiset/a/b4f37558-09e9-4a0d-bfbf-05698217e9ce>

Ahosola, J. (2023b). Twitter uudistuu: Haastaa Youtuben yli 2 tunnin videoilla. *Ilta-lehti* 21.5.2023. Haettu 2.6.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/digiutiset/a/a4c81b97-3488-4314-b191-2228c10326ba>

Aittokoski, H. (2022). Sanna Marinista tuli bilekohun myötä globaali puheenaihe – julkisuuden räjähdysmäinen kasvu hahmottuu muun muassa Twitter-viesteistä. *Helsingin Sanomat* 30.8.2022. Haettu 31.10.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000009033658.html>

Ala-Heikkilä, M. (2022). Tamperelaispoliitikko kertoo, kuinka Sanna Marin kimpaantui kahdesti kahvipöytäkeskustelussa – Näin 14 vaikuttajaa arvioi pääministeriä: "Hän istuu kuin puujumala vilkuilematta ympärilleen". *Aamulehti* 4.9.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.aamulehti.fi/uutiset/art-2000009027754.html>

Alexander, E. (2022). Why do we expect so little from male politicians and so much from female politicians? *Harper's BAZAAR* 24.8.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.harpersbazaar.com/uk/culture/culture-news/a40975626/sanna-marin-finnish-pm-party-video-opinion/>

Altman, I. (1976). Privacy. A conceptual analysis. *Environment and Behavior*, 8(1), 7–29.

Arpaci, I. (2020). What drives students' online self-disclosure behaviour on social media? A hybrid SEM and artificial intelligence approach. *International Journal of Mobile Communications*, 18(2), 229–241. <https://doi.org/10.1504/IJMC.2020.105847>

Ashurin, T., Dvir-Gisman, S. & Halperin, R. (2018). Watching me watching you: How observational learning affects self-disclosure on social network sites. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 23(1), 34–68. <https://doi.org/10.1093/jcmc/zmx003>

Bayer, L. (2022). Finland's Sanna Marin: "Shouldn't be any problems" with NATO bid. Politico 20.10.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.politico.eu/article/sanna-marin-finland-sweden-nato-accession/>

BBC (2020). BBC 100 Women 2020: who is on the list this year? BBC 23.11.2020. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.bbc.com/news/world-55042935>

Benson, V., Saridakis, G. & Tennakoon, H. (2015). Information disclosure of social media users: Does control over personal information, user awareness and security notices matter? *Information Technology & People*, 28(3), 426–441. <https://doi.org/10.1108/ITP-10-2014-0232>

Bjurström, E. & Hevonoja, J. (2022). Kotibileiden villistä tanssista lööppeihin ja huumetestiin – näin pääministeri Sanna Marinin piinaavat päivät ovat edenneet. Yle Uutiset 19.8.2022. Haettu 1.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12584983>

Bland, A. (2023). Why did Sanna Marin lose Finland's election? The Guardian 4.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.theguardian.com/world/2023/apr/04/why-did-sanna-marin-lose-finland-election>

Boyd, D. (2014). *It's complicated: the social lives of networked teens*. Yale University Press.

Brockhage, K., & Phillips, K. E. (2016). (Re)Negotiating our relationship: How contradictions emerge in sibling privacy boundaries. *The Southern Communication Journal*, 81(2), 79–91. <https://doi.org/10.1080/1041794X.2015.1095231>

Bucher, T. & Helmond, A. (2018). The affordances of social media platforms. Teoksessa J. Burgess, A. Marwick & T. Poell (2018). *The Sage handbook of social media*. SAGE Reference.

Bute, J. J., & Brann, M. (2015). Co-ownership of private information in the miscarriage context. *Journal of Applied Communication Research*, 43(1), 23–43. <https://doi.org/10.1080/00909882.2014.982686>

Bächtiger, A., Dryzek, J. S., Mansbridge, J., & Warren, M. (2018). Deliberative democracy: an introduction. Teoksessa A. Bächtiger, J. S. Dryzek, J. Mansbridge & M. Warren (toim.), *The Oxford handbook of deliberative democracy*. Oxford University Press.

Calhoun, C. (1992). Introduction: Habermas and the public sphere. Teoksessa C. Calhoun (toim.), *Habermas and the public sphere*. MIT Press.

Casero-Ripollés, A., Micó-Sanz, J-L., & Díez-Bosch, M. (2020). Digital public sphere and geography: the influence of physical location on Twitter’s political conversation. *Media and Communication*, 8(4), 96–106. <https://doi.org/10.17645/mac.v8i4.3145>

Castells, M. (2009). *Communication power*. Oxford: Oxford University Press.

Chen, T. H. Y., Salloum, A., Gronow, A., Ylä-Anttila, T., & Kivelä, M. (2021). Polarization of climate politics results from partisan sorting: Evidence from Finnish Twittersphere. *Global Environmental Change*, 71, 102348–. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2021.102348>

Child, J. T., Duck, A. R., Andrews, L. A., Butauski, M., & Petronio, S. (2015). Young adults’ management of privacy on Facebook with multiple generations of family members. *Journal of Family Communication*, 15(4), 349–367. <https://doi.org/10.1080/15267431.2015.1076425>

Choi, Y. H., & Bazarova, N. N. (2015). Self-disclosure characteristics and motivations in social media: extending the functional model to multiple social network sites. *Human Communication Research*, 41(4), 480–500. <https://doi.org/10.1111/jcom.12106>

Clarke, A. (2022). “Sanna is a young, vibrant millennial who works hard – she should be allowed to blow off steam”. *Vogue Scandinavia* 30.8.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.voguescandinavia.com/articles/sanna-is-a-young-vibrant-millennial-who-works-hard-she-should-be-allowed-to-blow-off-steam>

Clayton, J. (2023). Elon Musk: Social media platform X, formerly Twitter, could go behind paywall. BBC 19.9.2023. Haettu 26.9.2023 osoitteesta https://www.bbc.com/news/technology-66850821?xtor=AL-72-%5Bpartner%5D-%5Bbbc.news.twitter%5D-%5Bheadline%5D-%5Bnews%5D-%5Bbizdev%5D-%5Bisapi%5D&at=format=link&at=link_origin=BBCWorld&at=link_id=231E993E-5691-11EE-B825-A275FE754D29&at=bbc_team=editorial&at=medium=social&at=link_type=web_link&at=ptr_name=twitter&at=campaign_type=owned&at=campaign=Social_Flow

Colaner, C. W., Bish, A. L., Butauski, M., Hays, A., Horstman, H. K., & Nelson, L. R. (2022). Communication privacy management in open adoption relationships: Negotiating co-ownership across in-person and mediated communication. *Communication Research*, 49(6), 816–837. <https://doi.org/10.1177/0093650221998474>

Craig, R. T. (1999). Communication theory as a field. *Communication Theory*, 9(2), 119–161. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2885.1999.tb00166.x>

Dahlgren, P. (2012). Reinventing participation: civic agency and the web environment. *Geopolitics, History, and International Relations*, 4(2), 27–45.

Dastagir, A. E. (2022). What the controversy over Finnish Prime Minister’s dancing videos reveals about women leaders. USA Today 2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://eu.usatoday.com/story/life/health-wellness/2022/08/23/sanna-marin-dancing-party-videos-sexism-women-politicians/7872859001/>

Davies, A. (2022). Finland’s Sanna Marin says Europe would be in trouble without US. BBC News 2.12.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.bbc.com/news/world-europe-63838350>

DeGroot, J. M., & Vik, T. A. (2017). “We were not prepared to tell people yet”: Confidentiality breaches and boundary turbulence on Facebook. *Computers in Human Behavior*, 70, 351–359. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.01.016>

De Wolf, R. (2020). Contextualizing how teens manage personal and interpersonal privacy on social media. *New Media & Society*, 22(6), 1058–1075. <https://doi.org/10.1177/1461444819876570>

DNA (2022). Digitaaliset elämäntavat -tutkimus 2022. Nepa. Haettu osoitteesta <https://corporate.dna.fi/tutkimukset-digitaaliset-elamantavat-22>"h

DNA (2023). Digitaaliset elämä -tutkimus 2023. Haettu 27.9.2023 osoitteesta <https://corporate.dna.fi/digitaalinenelama2023>

Donadio, R. (2020). How a millennial prime minister is leading Finland through crisis. Vogue 1.4.2020. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.vogue.com/article/millennial-prime-minister-leading-finland-through-crisis>

Duxbury, C. (2023). Petteri Orpo defeats Sanna Marin in Finland election. Now what? Politico 3.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.politico.eu/article/petteri-orpo-finland-election-win-hard-work-new-government-coalition-sanna-marin/>

Elo, E. (2023). Kärsimätön strategi. Helsingin Sanomat 10.2.2023. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009376084.html>

Eromäki, V. (2022). Pääministeri Marinin bileuutisoinnista ei langettavia päätöksiä – JSN puheenjohtaja: "Videomateriaalia ei voida pitää erityisen arkaluontoisena". Yle Uutiset 11.11.2022. Haettu 26.1.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20004360>

Esfandiari, S., & Wiley, M. (2020). The rapid rise of Sanna Marin, the 34-year-old Finnish woman who is the youngest serving world leader. Business Insider 8.3.2020. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.businessinsider.com/sanna-marin-life-of-finland-pm-youngest-world-leader-2019-12?r=US&IR=T>

Eskola, J. & Suoranta, J. (1998). *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*. Tampere: Vastapaino.

Eskonen, H. (2022). Mediatutkija pääministeri Marinista: "Kysymys sukupuolesta ei typisty siihen, olisiko miespoliitikkoa kohdeltu samoin". Yle Uutiset 25.8.2022. Haettu 15.11.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/3-12592326>

Esteve Del Valle, M., Sijtsma, R., Stegeman, H., & Borge, R. (2020). Online deliberation and the public sphere: developing a coding manual to assess deliberation in Twitter political networks. *Javnost: The Public*, 27(3), 211–229. <https://doi.org/10.1080/13183222.2020.1794408>

Euronews (2022). 'Finland must apply for NATO membership without delay', say country's president and prime minister. Euronews 12.5.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.euronews.com/2022/05/12/finland-s-leaders-set-to-announce-their-views-on-joining-nato>

Financial Times. (2022). The FT's 25 most influential women of 2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.ft.com/content/8428d275-a9ba-46e7-9c39-78b847c5cef7>

Finnegan, R. (1989). Communication and technology. *Language & Communication*, 9(2–3), 107–127. [https://doi.org/10.1016/0271-5309\(89\)90013-X](https://doi.org/10.1016/0271-5309(89)90013-X)

Forbes. (2022a). Sanna Marin. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.forbes.com/profile/sanna-marin/?sh=50f3ac021428>

Forbes. (2022b). Why so many women relate to Sanna Marin. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.forbes.com/sites/kimelsesser/2022/08/23/why-so-many-women-relate-to-sanna-marin/?sh=3f0fa8dd71de>

Frampton, B. D & Child, J. T. (2013). Friend or not to friend: Coworker Facebook friend requests as an application of communication privacy management theory. *Computers in Human Behavior*, 29, 2257–2264. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.05.006>

Gastil, J. (2008). *Political communication and deliberation*. Los Angeles: Sage Publications.

Gibson, L. J. (1986). *The Ecological Approach to Visual Perception*. Hillsdale: Lawrence Erlbaum.

GitHub. (2021). TWINT – Twitter Intelligence Tool. Haettu 14.2.2023 osoitteesta <https://github.com/twintproject/twint>

Greenall, R. (2022). Sanna Marin: Finland prime minister who loves to party. BBC News 19.8.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.bbc.com/news/world-europe-50712230>

Gregory, J. (2023). Sanna Marin: Finnish PM to divorce as she prepares to leave office. BBC 11.5.2023. Haettu 2.6.2023 osoitteesta <https://www.bbc.com/news/world-europe-65555222>

Haapala, S. (2022). Pääministeri-instituutio yhdistyy nyt uuteen kuvastoon, ja se kertoo vallan ja median murroksesta, sanovat tutkijat. Helsingin Sanomat 26.8.2022. Haettu 15.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009025919.html>

Habermas, J. (1991). *The structural transformation of the public sphere: an inquiry into a category of bourgeois society* (käänt. T. Burger & F. Lawrence). MIT Press.

Habermas, J. (2006). Political Communication in Media Society: Does Democracy Still Enjoy an Epistemic Dimension? The Impact of Normative Theory on Empirical Research. *Communication Theory*, 16(4), 411–426. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2885.2006.00280.x>

Haili, A. (2021). Sanna Marin avautuu lapsuudestaan sateenkaariperheessä, jonka olemassaolosta vaiettiin: “Me oltiin erittäin köyhiä”. MTV Uutiset 7.10.2021. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/sanna-marin-avautuu-lapsuudestaan-sateenkaariperheessa-jonka-olemassaolosta-vaiettiin-me-oltiin-erittain-koyhia/8254236#gs.qrn583>

Hakahuhta, A., Bjurström, E., & Tikkala, H. (2022). Huumetestissä käynyt pääministeri Marin: Jos vihollinen lähestyisi Suomen rajaa, tietäisin sen ennen juhlailtaa – ei maamme niin heikoissa kantimissa ole. Yle Uutiset seuranta-artikkeli 19.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12584995>

Hakala, S. & Vesa, J. (2013). Verkkokeskustelut ja sisällön erittely. Teoksessa S.-M. Laaksonen, J. Matikainen & M. Tikka (toim.), *Otteita verkosta: verkon ja sosiaalisen median tutkimusmenetelmät*. Vastapaino.

Hakulinen, J. (2022). Sanna Marinin Emma-tyttärellä tärkeä päivä: 4-vuotias juhlii ensimmäistä kertaa kaverisynttäreitään. Ilta-Sanomat 6.7.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/viihde/art-2000008930291.html>

Harju, E. (2022). Videot alkoivat levitä somessa: Sanna Marin juhlii ja tanssii villisti julkkisporukassa. Iltalehti 17.8.2022. Haettu 1.11.2022 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/cc979c9c-c331-42f5-afe6-d30bdb869e3a>

Harju, I. (2023). Kokosimme yhteen Twitterin uuden X-brändin parhaat hetket. Helsingin Sanomat 31.7.2023. Haettu 1.8.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/nyt/art-2000009753239.html>

Harwell, D., Lorenz, T., & Zakrzewski, C. (2022). Racist tweets quickly surface after Musk closes Twitter deal. The Washington Post 28.10.2022. Haettu 6.11.2022 osoitteesta <https://www.washingtonpost.com/technology/2022/10/28/musk-twitter-racist-posts/>

Heikkilä, J., & Ylitalo, L. (2023). Professori MTV:lle: ”Kaikki Muskin uudistukset X:ssä näyttävät huonoilta keskustelukulttuurin kannalta”. MTV Uutiset 6.8.2023. Haettu 8.8.2023 osoitteesta <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/professori-mtv-lle-kaikki-muskin-uudistukset-x-ssa-nayttavat-huonoilta-keskustelukulttuurin-kannalta/8751554#gs.3jl7b9>

Henley, J., & Roy, E. A. (2020). Are female leaders more successful at managing the coronavirus crisis? The Guardian 25.4.2020. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.theguardian.com/world/2020/apr/25/why-do-female-leaders-seem-to-be-more-successful-at-managing-the-coronavirus-crisis>

Heywood, A. (2019). Democracy and legitimacy. Teoksessa A. Heywood (toim.), *Politics*, 5. painos, 79–108. Red Globe Press.

Holtzhausen, D., & Zerfass, A. (2015). Strategic communication. Opportunities and challenges of the research area. Teoksessa D. Holtzhausen & A. Zerfass (toim.), *The Routledge handbook of strategic communication*, 3–17. New York: Routledge.

HS (2022). Marin kiisti käyttävänsä somessa kasvojen piirteitä muokkaavia filttareita. Helsingin Sanomat 27.11.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009228945.html>

HS (2023). Sanna Marinista New York Universityn kunniatohtori – piti puheen kymmenilletuhansille kuulijoille. Helsingin Sanomat 17.5.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009586749.html>

Huttunen, O. (2022). Elon Musk ilmoitti eroavansa toimitusjohtajan tehtävästä heti, kun korvaaja löytyy. Helsingin Sanomat 21.12.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/talous/art-2000009281057.html>

Ilkka, I. (2022). Musk palauttaa jo kertaalleen poistettujen toimittajien Twitter-tilit. Helsingin Sanomat 17.12.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/talous/art-2000009273650.html>

Isotalus, P. (2017a). Miksi mediapoliitikko? Teoksessa P. Isotalus (toim.), *Mediapoliitikko*. Helsinki: Gaudeamus.

Isotalus, P. (2017b). Poliitikan medioituminen. Teoksessa P. Isotalus (toim.), *Mediapoliitikko*. Helsinki: Gaudeamus.

Isotalus, P. (2017c). Poliitikan privatisoituminen. Teoksessa P. Isotalus (toim.), *Mediapoliitikko*. Helsinki: Gaudeamus.

Isotalus, P. (2017d). Poliitikon viestintäosaaminen. Teoksessa P. Isotalus (toim.), *Mediapoliitikko*. Helsinki: Gaudeamus.

Isotalus, P., Jussila, J., & Matikainen, J. (2018). Twitter viestintänä ja sosiaalisen median ilmiönä. Teoksessa P. Isotalus, J. Jussila & J. Matikainen (toim.), *Twitter viestintänä: ilmiöt ja verkostot*. Tampere: Vastapaino.

James, C., & Cotnam-Kappel, M. (2020). Doubtful dialogue: how youth navigate the draw (and drawbacks) of online political dialogue. *Learning, Media & Technology*, 45(2), 129–150. <https://doi-org.libproxy.tuni.fi/10.1080/17439884.2020.1686013>

Jantunen, S. & Ranta, E. (2019). Tuttavat paljastavat, millainen pääministeriksi nouseva Sanna Marin oikeasti on. *Ilta-Sanomat* 8.12.2019. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/politiikka/art-2000006336754.html>

Jokinen, A. (2016). Vakuuttelevan ja suostuttelevan retoriikan analysoiminen. Teoksessa A. Jokinen, K. Juhila & E. Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi: teorit, peruskäsitteet ja käyttö*. Vastapaino.

Jokinen, A., & Juhila, K. (2016). Valtasuhteiden analysoiminen. Teoksessa A. Jokinen, K. Juhila & E. Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi: teorit, peruskäsitteet ja käyttö*. Vastapaino.

Jokinen, A., Juhila, K., & Suoninen, E. (2016a). Teoksessa A. Jokinen, K. Juhila & E. Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi: teorit, peruskäsitteet ja käyttö*. Vastapaino.

Jokinen, A., Juhila, K., & Suoninen, E. (2016b). Diskursiivinen maailma: teoreettiset lähtökohdat ja analyyttiset käsitteet. Teoksessa A. Jokinen, K. Juhila & E. Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi: teorit, peruskäsitteet ja käyttö*. Vastapaino.

Juusola, A. (2022). Kuuletko tällä tallenteella ”jauhojengin” vai ”jallujengin”? Fonetikan professori ei ota kantaa, äänisuunnittelija ei osaa sanoa. Yle Uutiset 19.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12585033>

Järveläinen, V. (2023). Elon Muskin Twitteriltä vaadittu sisältöjen sensurointia 971 kertaa – myöntymisten määrä yllättää. MTV Uutiset 30.5.2023. Haettu 12.6.2023 osoitteesta <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/elon-muskin-twitterilta-vaadittu-sisaltojen-sensurointia-971-kertaa-myontymisten-maara-yllattaa/8710896#gs.Oyixzr>

Kailio, A. (2023). Elon Muskin X kerää pian uudenlaista dataa käyttäjistään – Jopa sormenjälki saatetaan ottaa talteen. Talouselämä 4.9.2023. Haettu 29.9.2023 osoitteesta <https://www.talouselama.fi/uutiset/elon-muskin-x-keraa-pian-uudenlaista-dataa-kayttajistaan-jopa-sormenjalki-saatetaan-ottaa-talteen/85ed438d-9e6c-46b9-9f31-c9278893857e>

Kakkuri-Knuutila, M-L. (1998). Retoriikka. Teoksessa M.-L. Kakkuri-Knuutila (toim.), *Argumentti ja kritiikki: lukemisen, keskustelun ja vakuuttamisen taidot*. Gaudeamus.

Kale, S. (2020). “In every position I’ve ever been in, my gender has always been the starting point”: Sanna Marin opens up about sexism in politics. British Vogue 16.10.2020. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.vogue.co.uk/arts-and-lifestyle/article/sanna-marin-finland-prime-minister-interview>

Kale, S. (2022). Sanna Marin: Finland's prime minister who just wants to be herself. The Guardian 24.2.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.theguardian.com/world/2022/aug/24/sanna-marin-finland-prime-minister-who-just-wants-to-be-herself>

Kangas, L., & Piirainen, E. (2023). Sanna Marin pyytää mediaa jättämään hänen yksityiselämänsä rauhaan: "Tuntunut kohtuuttomalta ja täysin ylimitoitetulta". Yle Uutiset 21.6.2023. Haettu 1.8.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20037919>

Kantola, I. (2022). Twitter blokkasi Elon Muskista kirjoittaneiden toimittajien tilejä. Helsingin Sanomat 16.12.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000009270747.html>

Karppi, T. (2021). Tarkastelimme viiden kansainvälisen poliitikon Instagram-tilejä: Sanna Marinin imago ei olekaan niin rento kuin syksyn kohuissa on kauhisteltu. Yle Uutiset 12.10.2021. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/3-12126454>

Karsikas, M. (2020). Trendi-lehden kuvat Sanna Marinista ja keskustelu pääministerille sopivasta asusta kuohuttavat kansainvälisessä mediassa – pelkästään uutismedian tavoitavuus on arviolta 142 miljoonaa. A-lehdet 20.10.2020. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.a-lehdet.fi/artikkelit/trendi-lehden-kuvat-sanna-marinista-ja-keskustelu-paaministerille-sopivasta-asusta-kuohuttavat-kansainvalisessa-mediassa>

Karvonen, E. (1999). *Elämää mielikuvayhteiskunnassa: imago ja maine menestystekijöinä myöhäismodernissa maailmassa*. Helsinki: Gaudeamus.

Karvonen, E. (2000). Tulkintakehys (frame) ja kehystäminen. *Media & Viestintä*, 23(2). Haettu osoitteesta <https://journal.fi/mediaviestinta/article/view/61529>

Kauranen, A. (2023). Davos 2023: Finland's Marin vows years of Ukraine support. Reuters 19.1.2023. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.reuters.com/world/europe/davos-2023-finlands-marin-vows-years-ukraine-support-2023-01-17/>

Keski-Heikkilä, A. (2022). Tutkija ihmettelee Marinin kuvien tyyliä. Helsingin Sanomat 29.11.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009232087.html>

Keski-Heikkilä, A. (2023). Sanna Marin jättää Sdp:n puheenjohtajuuden syksyllä, koko tiedotustilaisuus katsottavissa. Helsingin Sanomat 5.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009501526.html>

Kirby, P. (2023). Sanna Marin defeated by Finland's conservatives in tight race. BBC 3.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.bbc.com/news/world-europe-65157357>

Kirjonen, L. (2023). Sanna Marinin huima suosio somessa – miljoonan seuraajan raja Instagramissa tuli täyteen. Iltalehti 20.1.2023. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/a/23b82b26-8717-4a57-be0e-855bdd52aef3>

Knuutila, A., Kosonen, H., Saresma, T., Haara, P., & Pöyhtäri, R. (2019). Viha vallassa. Vihapuheen vaikutukset yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. Valtioneuvosto. Haettu 26.1.2023 osoitteesta <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/161812>

Kokkonen, Y. (2022). Sananvapausaktivisti Elon Musk osti Twitterin – asiantuntijat epäilevät, että trollit ja valeuutiset voivat ottaa vallan. Yle Uutiset 26.4.2022. Haettu 6.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12417518>

Laaksonen, S.-M., & Matikainen, J. (2013). Tutkimuskohteena vuorovaikutus ja keskustelu verkossa. Teoksessa S.-M. Laaksonen, J. Matikainen & M. Tikka (toim.), *Otteita verkosta: verkon ja sosiaalisen median tutkimusmenetelmät*. Vastapaino.

Laitinen, K. (2020). *Vuorovaikutusteknologia työyhteisössä. Teknologiavälitteinen vuorovaikutus virtuaaliympäristöissä ja työyhteisön sosiaalisessa mediassa*. Väitöskirja. Jyväskylän yliopisto.

Lakka, P., & Tikkala, H. (2023). Sanna Marin jättää SDP:n puheenjohtajuuden syyskuun puoluekokouksen jälkeen. Yle Uutiset 5.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20025919>

Lakka, P., & Vesala, H. (2020). IS selvitti millainen johtaja Sanna Marin on: Tiukka, kulmikas ja liki työnarkomaani pääministeri "painaa asioita kuin robotti". Ilta-Sanomat 7.3.2020. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/politiikka/art-2000006431816.html>

Lehmusvesi, J. (2022). Pääministeri Sanna Marinin nahkatakki sai sosiaalisen median riemas- tumaan eikä ihme: Musta nahka on läpi historiansa edustanut seksiä, vaaraa ja kapinaa. Hel- singin Sanomat 15.4.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000008755100.html>

Lehtinen, D., & Nalbantoglu, M. (2022). Marin: Toimintakykyni oli juhlimisesta huolimatta erit- täin hyvä, työtehtäviä ei ole jäänyt hoitamatta - pääministeri kertoi käyneensä huumetestissä. Helsingin Sanomat 19.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009015829.html>

Lehtonen, J. (2021). Sanna Marin valittiin arvostetun Time-lehden kanteen. Iltalehti 17.2.2021. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/ulkomaat/a/14f3c11a-4d16-4841-9e93-515a5f1f5941>

Lehtonen, M-O. (2022). Silotellut somekuvat lisäävät nuorten pahoinvointia – tätä mieltä tut- kija on pääministeri Sanna Marinin filtterikuvista: "Voisi olla erilainen esimerkki". Iltalehti 29.11.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/ce7fa43a-440d-4766-a558-822e0d8b2aaf>

Liboreiro, J. (2022). 'We will survive Russia's blackmail and the long winter, but we need unity', Sanna Marin tells MEPs. Euronews 13.9.2022. Haettu 3.6.2023 osoitteesta [https://www.eu-ronews.com/my-europe/2022/09/13/we-will-survive-russian-blackmail-and-the-long-winter-but-we-need-unity-sanna-marin-tells-](https://www.euronews.com/my-europe/2022/09/13/we-will-survive-russian-blackmail-and-the-long-winter-but-we-need-unity-sanna-marin-tells-)

Luukka, T. (2022). Perussuomalaisten Purra: Pääministeri Marinin kannattaisi mennä vapaa- ehtoiisiin huumetestiin. Helsingin Sanomat 18.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009011982.html>

Luukka, T. (2023). Suomalainen supertähti. Helsingin Sanomat 3.6.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009596216.html>

Mansbridge, J., Bohman, J., Chambers, S., Christiano, T., Fung, A., Parkinson, J., Thompson, D. F., & Warren, M. E. (2012). A systemic approach to deliberative democracy. Teoksessa J. Parkinson & J. Mansbridge (toim.), *Deliberative systems: deliberative democracy at the large scale*, 1–26. Cambridge: Cambridge University press.

Mattila, S. (2017). Naisparin kasvattama kansanedustaja Sanna Marin kertoo – tällaista oli elää äidin ja hänen kumppaninsa kanssa. *Iltalehti* 30.9.2017. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/201709282200425561>

McCandless Farmer, B. (2023). Finland's Sanna Marin: Ukraine must win the war. CBS News 19.2.2023. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.cbsnews.com/news/finland-sanna-marin-ukraine-60-minutes-2023-02-19/>

McGrenere, J. & Ho, W. (2000). Affordances: Clarifying an evolving concept. *Proceedings of Graphics Interface*, 15–17, 179–186. <https://doi.org/10.20380/GI2000.24>

Meltwater & We Are Social (2023). 2023 Global digital report. Haettu 2.6.2023 osoitteesta <https://www.meltwater.com/en/global-digital-trends>

Meredith, S. (2023). Finland's Sanna Marin, a global progressive icon, loses out on second term after right-wing surge. CNBC 3.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.cnn.com/2023/04/03/finland-election-progressive-prime-minister-marin-loses-out-on-second-term.html>

Meriläinen, J-M. (2022). Marinin hallituksen ministereihin Twitterissä suunnattu vihapuhe. *Prologi – Viestinnän ja vuorovaikutuksen tieteellinen aikakauslehti*, 18(1), 28–48, <https://doi.org/10.33352/prlg.122025>

Miller, J. H., Danielson, C., Parcell, E. S., Nicolini, K., & Boucher, T. (2016). Blurred lines: privacy management, family relationships, and Facebook. *Iowa Journal of Communication*, 48(½), 4–22.

Moernaut, R., Mast, J., Temmerman, M., & Broersma, M. (2022). Hot weather, hot topic. Polarization and sceptical framing in the climate debate on Twitter. *Information, Communication & Society*, 25(8), 1047–1066. <https://doi-org.lib-proxy.tuni.fi/10.1080/1369118X.2020.1834600>

Mykkänen, P. (2021). Sanna Marinin anteeksipyyntö ja pääministerin juhliminen Helsingin yössä nousivat otsikoihin maailmalla. Helsingin Sanomat 8.12.2021. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000008461471.html>

Myllymäki, A. (2010). *Suomen pääministeri: presidentin varjosta hallitusvallan käyttäjäksi*. Talentum.

Myllyniemi, T. (2023). Näin ulkomailla uutisoidaan Suomen vaaleista: “Oho! Suomesta on tulossa Ruotsi!”. Iltasanomat 2.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/politiikka/art-2000009493725.html>

Mäntylä, J. (2022). Elon Musk haluaa olla Twitterin hyvä kuningas – suomalaisprofessorin mukaan hänen tavoitteensa ovat kuitenkin ristiriitaisia. Yle Uutiset 26.4.2022. Haettu 6.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12418137>

Mäntysalo, J. (2021). Pääministeri Sanna Marin haluaa somekäyttäytymisellään ravistella instituutiota: “Välillä tuntuu, että pelkkä olemassaoloni on provokaatio joillekin”. Yle Uutiset 24.10.2021. Haettu 17.10.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12157770>

Naski, M. (2022). Video julki: Tältä Sanna Marinin ja Olavi Uusivirran kaulailu näytti yökerhossa. Iltalehti 19.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/49b2498b-c54c-49a0-aaf0-e3f5446435ec>

Naski, M., & Hannila, L. (2023). Eduskuntavaalit kiinnostavat ulkomailla – Suurennuslasin alla erityisesti Marin, jota kuvataan “Obaman naisversioksi”. Iltalehti 2.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/ulkomaat/a/9a78e432-9bbd-4710-a6d4-1e735fa81827>

Nurminen, J. (2022). N-sanan käyttö ampaisi Twitterissä lähes 500 prosentin kasvuun sen jälkeen, kun palvelu siirtyi Elon Muskin omistukseen, sanoo instituutti. Yle Uutiset 30.10.2022. STT. Haettu 6.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12670294>

Nykänen, R. (2023). Avioerohakemus: Marin ja Räikkönen hakevat eroa yhdessä – “Kaikista asioista sovitaan yhdessä”. Helsingin Sanomat 11.5.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/kotimaa/art-2000009577709.html>

Närhi, J. (2022). HS käy läpi erikoisimmat muutokset, joita Elon Musk kaavailee Twitteriin. Helsingin Sanomat 1.11.2022. Haettu 6.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/talous/art-2000009173515.html>

Oikeusministeriö (2023). Tieto- ja tulospalvelu. Eduskuntavaalit 2023. Tulokset. Koko maa. Haettu 3.6.2023 osoitteesta https://tulospalvelu.vaalit.fi/EKV-2023/fi/tulos_kokomaa.html

Oji, M. (2022). Conspiracy theories, misinformation, disinformation and the coronavirus: A burgeoning of post-truth in the social media. *Journal of African Media Studies*, 14(3), 439–453. https://doi.org/10.1386/jams_00087_1

Oltmann, S. M., Cooper, T. B., & Proferes, N. (2020). How Twitter’s affordances empower dissent and information dissemination: An exploratory study of the rogue and alt government agency Twitter accounts. *Government Information Quarterly*, 37(3), 101475–. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2020.101475>

Ooko, G. A. (2023). In Pursuit of a “Safe” Space for Political Participation: A Study of Selected WhatsApp Communities in Kenya. *Journalism and Media*, 4(2), 506–529. <https://doi.org/10.3390/journalmedia4020032>

Ovaskainen, T., Drake, M., & Nurmi, R. (2023). Kumpi oli todellinen äänikuningatar, Marin vai Purra? Tässä ovat vaalien ääniharavat vuosilta 1995–2023. *Talouselämä* 9.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://www.talouselama.fi/uutiset/kumpi-oli-todellinen-aanikuningatar-marin-vai-purra-tassa-ovat-vaalien-aaniharavat-vuosilta-19952023/86fffa8a-c0e4-4020-9efe-a6ba02b68060>

Paananen, V. (2018). Paidattomasta Touko Aallosta levisi railakkaita biletyskuvia Pridestä – Tutkija: “Ydinkannattajakunta varmasti arvostaa”. Helsingin Sanomat 3.8.2018. Haettu 14.4.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000005778887.html>

Parkkari, J. (2022). Tynnellämerellä kiertävää Marinia tentattiin taas bilevideoista – kohu oli median syy, pääministeri puolustautui. Yle Uutiset 1.12.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20006892>

Pekonen, A. (2021a). Sanna Marinilta poikkeuksellinen avautuminen kuolleesta isästään Sami Kurosen ohjelmassa: “En koe, että hän on osa perhettäni”. Ilta-Sanomat 28.2.2021. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/viihde/art-2000008174572.html>

Pekonen, A. (2021b). Sanna Marin paljastaa Sami Kuroselle, kuinka kovaa hän treenaa – tällainen on pääministerin Cooper-tavoite. Ilta-Sanomat 7.8.2021. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/viihde/art-2000008174717.html>

Perustuslaki (11.6.1999/731). Haettu 3.10.2022 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990731>

Petronio, S. (2002). *Boundaries of privacy. Dialectics of disclosure*. State University of New York Press.

Petronio, S. (2004). Road to developing communication privacy management theory: Narrative in progress, please stand by. *Journal of Family Communication*, 4(3-4), 193–207. <https://doi.org/10.1080/15267431.2004.9670131>

Petronio, S. (2013). Brief status report on communication privacy management theory. *Journal of Family Communication*, 13(1), 6–14. <https://doi.org/10.1080/15267431.2013.743426>

Petronio, S., Helft, P. R. & Child, J. T. (2013). A case of error disclosure: a communication privacy management analysis. *Journal of Public Health Research*, 2(3), 175–181. <https://doi.org/10.4081/jphr.2013.e30>

Petronio, S., & Reiersen, J. (2015). Regulating the privacy of confidentiality: Grasping the complexities through communication privacy management theory. Teoksessa D. A. Afifi & W.A. Afifi (toim.), *Uncertainty, Information Management, and Disclosure Decisions: Theories and Applications*, 365–383.

Piekkari, R., & Welch, C. (2020). Oodi yksittäistapaustutkimukselle ja vertailun moninaiset mahdollisuudet. Teoksessa A. Puusa & P. Juuti (toim.), *Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät*. Helsinki: Gaudeamus.

Piirainen, E. (2022). Pääministeri Sanna Marinin huumetestissä ei todettu huumausaineita. Yle Uutiset 22.8.2022. Haettu 31.10.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12588432>

Politiikka-Suomi (2021). Kohut ja selkkaukset. Yle Areenan ohjelma. Haettu 1.11.2022 osoitteesta <https://areena.yle.fi/1-50396449?autoplay=true>

Pudas, M., & Simoinen, K. (2023). Sanna Marin paljasti Emma-gaalassa uudet harrastuksensa. Iltalehti 3.2.2023. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/a/462ffe7e-7a1c-43b6-9a6e-eda9cec2d61c>

Puukka, P. (2022). Marin-bilevideoista taas yksi JSN-päätös, ja lisää on tulossa. Yle Uutiset 15.12.2022. Haettu 26.1.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20008923>

Puusa, A., & Juuti, P. (2020). Organisaatiokulttuurinäkökulma esimerkkinä laadullisen tutkimuksen yleistymisestä. Teoksessa A. Puusa & P. Juuti (toim.), *Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät*. Helsinki: Gaudeamus.

Pyy, T. (2023). Sanna Marinin avioero nousi uutiseksi ympäri maailmaa. Yle Uutiset 11.5.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20031220>

Pöyhtäri, R., Haara, P., & Raittila, P. (2013). *Vihapuhe sananvapautta kaventamassa*. Tampere University Press.

Rauchfleisch, A., Vogler, D., & Eisenegger, M. (2021). Public sphere in crisis mode: how the COVID-19 pandemic influenced public discourse and user behaviour in the Swiss Twitter-sphere. *Javnost: The Public*, 28(2), 129–148. <https://doi.org/10.1080/13183222.2021.1923622>

Reinboth, S. (2022). JSN antoi vapauttavat päätökset Marinin bile-videoita koskevista kanteiluista. Helsingin Sanomat 11.11.2022. Haettu 26.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/kotimaa/art-2000009109799.html>

Reuters (2023). Finland's Prime Minister Sanna Marin concedes election. CNN 3.4.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://edition.cnn.com/2023/04/02/europe/sanna-marin-finland-elections-concedes-intl/index.html>

Rice, R. E., Evans, S. K., Pearce, K. E., Sivunen, A., Vitak, J. & Treem, J. W. (2017). Organizational media affordances: operationalization and associations with media use. *Journal of Communication*, 67(1), 106–130. <https://doi.org/10.1111/jcom.12273>

Ristamäki, J., & Liski, J. (2021). Uusi tieto: Marinin ateriaetu onkin ollut noin 850 euroa kuussa. Iltalehti 30.5.2021. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/bddf5475-0f73-48c9-850c-4b0f3f3be1bc>

Rosenfeld, H., & Noterman, E. (2014). Safe Space: Towards a Reconceptualization. *Antipode*, 46(5), 1346–1365. <https://doi.org/10.1111/anti.12089>

Sakariassen, H. (2020). A digital public sphere: Just in theory or a perceived reality for users of social network sites? *MedieKultur: Journal of Media & Communication Research*, 36(68), 126–146. <https://doi.org/10.7146/MEDIEKULTUR.V36I68.118440>

Sakki, I., & Martikainen, J. (2022). 'Sanna, Aren't You Ashamed?' Affective-discursive practices in online misogynist discourse of Finnish prime minister Sanna Marin. *European Journal of Social Psychology*, 52(3), 435–447. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2827>

Saloranta, E. (2022). Näin Sanna Marin ja Markus Räikkönen huolehtivat parisuhteesta pääministeriarjen keskellä: "Tyttäremme on silmäterämme". Anna 9.5.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://anna.fi/i ihmiset-ja-suhteet/julkikset/nain-sanna-marin-ja-markus-raikkonen-huolehtivat-parisuhteesta-paaministeriarjen-keskella-tyttaremmen-on-silmateramme>

Saresma, T., Karkulehto, S., & Varis, P. (2021). Gendered violence online: hate speech as an intersection of misogyny and racism. Teoksessa M. Husso, S. Karkulehto, T. Saresma, A. Laitila, J. Eilola & H. Siltala (toim.), *Gendered violence online: hate speech as an intersection of misogyny and racism*. In *violence, gender and affect*. Springer International Publishing AG.

Saresma, T., Pöyhtäri, R., Kosonen, H., Haara, P., & Knuutila, A. (2020). Poliittisten toimijoiden kokema vihapuhe sukupuolittuneena poliittisena väkivaltana. *Sukupuolentutkimus – Genusforskning*, 33(4), 18–38. <http://urn.fi/URN:NBN:fi:jyu-202101251243>

Schmitt-Beck, R., & Grill, C. (2020). From the living room to the meeting hall? Citizens' political talk in the deliberative system. *Political Communication*, 37(6), 832–851. <https://doi.org/10.1080/10584609.2020.1760974>

Siniauer, P., & Körkkö, H. (2022). Pääministerin bilevideot ovat peräisin julkkiskuvaajan “juhlatililtä” - tämä videoista tiedetään. Helsingin Sanomat 18.8.2022. Haettu 1.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009012343.html>

Sommerlad, J. (2023). Sanna Marin: Who is Finland's prime minister? Independent 29.1.2023. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.independent.co.uk/news/world/europe/sanna-marin-finnish-prime-minister-dancing-b2265113.html>

STT (2022a). Mediat katsovat onnistuneensa hyvin Sanna Marinin bilekohun uutisoinnissa – Asiantuntija: “Ehkä jossakin kohdassa olisi ollut hyvä painaa jarrua ja ajatella hiukan enemmän”. Yle Uutiset 22.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12588544>

STT (2022b). USU-kysely: Sanna Marin yhä onnistunein puheenjohtaja. Helsingin Sanomat 1.11.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009172077.html>

STT (2022c). Hillary Clinton twiittasi tukensa Sanna Marinille – pääministeri kiitti. Helsingin Sanomat 28.8.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/kotimaa/art-2000009033143.html>

STT (2023). Sanna Marinille on myönnetty saksalainen tulevaisuuspalkinto. Yle Uutiset 2.5.2023. Haettu 3.6.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20029853>

STT-AFP (2022). Elon Musk sulki toimittajien Twitter-tilejä, EU uhkaa sanktioilla. Helsingin Sanomat 16.12.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/talous/art-2000009272238.html>

STT-YLE (2021). Juhlimassa ollut pääministeri Marinia ei tavoitettu virkapuhelimesta yrityk-
sistä huolimatta – valtion ohjeiden mukaan ministerien pitää olla tavoitettavissa aina. Yle
Uutiset 5.12.2021. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12218346>

Sundqvist, J. (2019). Sanna Marinista tulee maailman nuorin istuva pääministeri: “En ole ikinä
ajatellut ikääni tai sukupuoltani”. Yle Uutiset 8.12.2019. Haettu 28.2.2023 osoitteesta
<https://yle.fi/a/3-11108442>

Suoninen, E. (2016a). Kielenkäytön vaihtelevuuden analysoiminen. Teoksessa A. Jokinen,
K. Juhila, & E. Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi: teorit, peruskäsitteet ja käyttö*. Vastapaino.

Suoninen, E. (2016b). Näkökulma sosiaalisen todellisuuden rakentumiseen. Teoksessa A.
Jokinen, K. Juhila, & E. Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi: teorit, peruskäsitteet ja käyttö*.
Vastapaino.

Suoninen, E. (n.d.). Diskurssianalyysi. Teoksessa J. Vuori (toim.), *Laadullisen tutkimuksen verk-
kokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Haettu
21.5.2023 osoitteesta [https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/teoreettis-
metodologiset-viitekehykset/diskurssianalyysi/](https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/teoreettis-
metodologiset-viitekehykset/diskurssianalyysi/)

Tammela, L. (2023). Sanna Marin: On kohtuutonta, että yksityiselämästäni yhä uutisoidaan.
Yle Uutiset 28.7.2023. Haettu 1.8.2023 osoitteesta <https://yle.fi/a/74-20042884>

Tervo, E. (2021). Sanna Marinin somevalta on niin suuri, että hän lyö yksin muut puolueet
– Yle selvitti poliitikkojen ja puolueiden tykkäyksiä. Yle Uutiset 13.5.2021. Haettu 1.3.2023
osoitteesta <https://yle.fi/a/3-11909662>

Thomas, M. (2022). Sanna Marin: Finland PM partying video causes backlash. BBC News
19.8.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta [https://www.bbc.com/news/world-europe-
62588480](https://www.bbc.com/news/world-europe-
62588480)

Thurlow, C., Lengel, L. B., & Tomic, A. (2004). *Computer mediated communication: social
interaction and the Internet*. Sage Publications.

Tikkala, H. (2022). Huumetestissä käynyt pääministeri Marin: Jos vihollinen lähestyisi Suomen rajaa, tietäisin sen ennen juhlailla – ei maamme niin heikoissa kantimissa ole. Pääministeri Marin: Olen käynyt huumausainetesteissä, tulos julkaistaan noin viikon kuluttua. Yle Uutiset seuranta-artikkeli 19.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12584995>

Time (2021). Time 100 Next 2021. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://time.com/collection/time100-next-2021/>

Torvinen, P., Nalbantoglu, M., Tyystjärvi, I. & Ilkka, I. (2022). "Pyydän anteeksi omaa toimintaani" - Sanna Marin sanoo, että hänen olisi pitänyt käyttää parempaa harkintaa viikonloppuna. Helsingin Sanomat 8.12.2021. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000008459980.html>

Tourelle, C., & Young, A. (2022). Women from around the world film themselves dancing in support of Finland's 'party Prime Minister' Sanna Marin, 26, after footage of her 'wild' night out was leaked online. Daily Mail 21.8.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.dailymail.co.uk/femail/article-11131887/Women-world-film-dancing-support-Finnish-Party-PM-Sanna-Marin.html>

Treem, J. W., Leonardi, P. M. & van den Hoof, B. 2020. Computer-mediated communication in the age of communication visibility. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 25(1), 44–59. <https://doi.org/10.1093/jcmc/zmz024>

Tuohinen, P. (2022). Musk avaa lakkautetut Twitter-tilit ensi viikolla. Helsingin Sanomat 24.11.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.hs.fi/talous/art-2000009225362.html>

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Uudistettu laitos. Helsinki: Tammi.

Tutkimuseettinen toimikunta (2012). *Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa*. Haettu 7.11.2022 osoitteesta <http://www.tenk.fi/fi/htk-ohje>

Tutkimuseettinen toimikunta (2019). Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019*. Haettu 7.11.2022 osoitteesta https://tenk.fi/sites/default/files/2021-01/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2020.pdf

Twitter (n.d.a). Developer platform. Developer terms. Developer policy. Haettu 11.12.2022 osoitteesta <https://developer.twitter.com/en/developer-terms/policy>

Twitter (n.d.b). Rules and policies. Haettu 11.12.2022 osoitteesta <https://help.twitter.com/fi/rules-and-policies/x-rules>

Tänav, A. (2023). Sanna Marin paljasti tyttärensä mieliharrastuksen: "Hänelle tuli joululahjaksi oma...". MTV Uutiset 3.2.2023. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/sanna-marin-paljasti-tyttarensa-mieliharrastuksen-hanelle-tuli-joululahjaksi-oma/8625894#gs.qrjyzu>

Töyrylä, K., & Sulasma, O-P. (2022). Julkisuuteen vuodettu bilevideo Sanna Marinista kiinnostaa mediaa maailmalla – saavatko pääministerit juhlia, kysyy saksalaislehti Der Tagesspiegel. Yle Uutiset 18.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-12581605>

Uimonen, R. (2011). *Pääministerin puhuva pää*. WSOY.

Van Aelst, P., Sheaffer, T., & Stanyer, J. (2012). The personalization of mediated political communication: A review of concepts, operationalizations and key findings. *Journalism*, 13(2), 203–220. <https://doi.org/10.1177/1464884911427802>

Van Sant, K., Fredheim, R., & Bergmanis-Korats, G. (2021). Abuse of power: coordinated online harassment of Finnish government ministers. Riga: NATO Strategic Communications Centre of Excellence. Haettu 26.1.2023 osoitteesta <https://stratcomcoe.org/publications/abuse-of-power-coordinated-online-harass-ment-of-finnish-government-ministers/5>

Valavaara, S. (2022). Suomi mainittu! Sanna Marinin Ruisrock-kuva niittää mainetta maailmalla: "Kuinkakohan monesta moshpitistä hän selvisi?". Iltalehti 10.7.2022. Haettu 29.1.2023 osoitteesta <https://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/a/e2dc3414-bb8e-44ec-a5a4-876b2e7ef28c>

Valtioneuvosto (n.d.a). kestavakehitys.fi. Kestävä kehitys ja agenda2030. Kestävän kehityksen globaali toimintaohjelma Agenda2030. Haettu 31.10.2022 osoitteesta <https://kestavakehitys.fi/agenda-2030>

Valtioneuvosto (n.d.b). Pääministerin tehtävät. Haettu 3.10.2022 osoitteesta <https://valtioneuvosto.fi/tietoa/paaministerin-tehtavat>

Valtioneuvosto (n.d.c). Marinin hallitus. Haettu 15.1.2023 osoitteesta <https://valtioneuvosto.fi/marinin-hallitus>

Valtioneuvosto (n.d.d). Sanna Marin. Pääministeri. Haettu 15.1.2023 osoitteesta <https://valtioneuvosto.fi/marinin-hallitus/paaministeri>

Valtioneuvosto (n.d.e). Hallitukset ja ministerit vuodesta 1917. Haettu 1.7.2023 osoitteesta <https://valtioneuvosto.fi/hallitukset-ja-ministerit>

Valtioneuvoston viestintäosasto (2022). Pääministerin huumausainetestissä ei todettu huumausaineita. Tiedote 22.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://valtioneuvosto.fi//10616/paaministerin-huumausainetestissa-ei-todettu-huumausaineita>

van Dijck, J. (2009). Users like you? Theorizing agency in user-generated content. *Media, Culture & Society*, 31(1), 41–58. <https://doi.org/10.1177/0163443708098245>

Vitak, J. (2012). The impact of context collapse and privacy on social network site disclosures. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 56(4), 451–470. <https://doi.org/10.1080/08838151.2012.732140>

Vuorikoski, S., Siniauer, P., & Teittinen, P. (2022). Tämä tiedetään kuvasta, jota Marin pyysi anteeksi: somevaikuttajat poseeraavat paidanelmat ylhäällä virka-asunnon tiedotustilassa. *Helsingin Sanomat* 23.8.2022. Haettu 2.11.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/politiikka/art-2000009022266.html>

Vuortama, J. (2022). Sanna Marinin someimperiumi. *Ilta-Sanomat* 3.7.2022. Haettu 1.3.2023 osoitteesta <https://www.is.fi/politiikka/art-2000008908939.html>

Välske, S. (2022). Näin Sanna Marin pitää kuntoa yllä kiireisinä päivinä – Joonas Nordmanilta kuitti: “Kuulostaa eläkeläisen päivälenkiltä”. MTV Uutiset 18.11.2022. Haettu 28.2.2023 osoitteesta <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/nain-sanna-marin-pitaa-kuntoa-ylla-kiireisina-paivina-joonas-nordmanilta-kuitti-kuulostaa-ihan-elakelaisen-paivalenkilta/8574262#gs.qrq0rq>

Waters, S. & Ackerman, J. (2011). Exploring privacy management on Facebook: Motivations and perceived consequences of voluntary disclosure. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 17(1), 101–115. <https://doi.org/10.1111/j.1083-6101.2011.01559.x>

Wu, P. F. (2019). The privacy paradox in the context of online social networking: A self-identity perspective. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 70(3), 207–217. <https://doi.org/10.1002/asi.24113>

Yang, K. C. C., Pulido, A., & Kang, Y. (2016). Exploring the relationship between privacy concerns and social media use among college students: a communication privacy management perspective. *Intercultural Communication Studies*, 25(2), 46–62.

Yhdenvertaisuusvaltuutettu (n.d.). Syrjintä ja yhdenvertaisuus. Vihapuhe. Valtioneuvosto. Haettu 2.10.2023 osoitteesta <https://syrjinta.fi/vihapuhe>

Zhang, R., & Fu, J. S. (2020). Privacy management and self-disclosure on social network sites: the moderating effects of stress and gender. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 25(3), 236–251. <https://doi.org/10.1093/jcmc/zmaa004>

Zhu, Q., Esteve-Del-Valle, M., & Meyer, J. K. (2022). Safe spaces? Grounding political talk in WhatsApp groups. *New Media & Society*, 146144482211360–. <https://doi.org/10.1177/14614448221136080>

Zhu, Q., & Skoric, M. M. (2023). When politics is personal: Curating safe spaces through disconnection on instant messaging platforms. *Journal of Information Technology & Politics*, 1–15. <https://doi.org/10.1080/19331681.2023.2231938>

Zimmer, M., & Proferes, J. N. (2014). A topology of Twitter research: disciplines, methods, and ethics. *Aslib Journal of Information Management*, 66(3), 250–261.
<https://doi.org/10.1108/AJIM-09-2013-0083>